

SAABUV PIMEDUSE TUND

Prof. Johan S. Malan

SISSEJUHATUS

Ilmutusraamat sisaldab mitmeid tõsiseid hoiatusi kõigile inimestele. Need, kes selle raamatu prohvetlikke hoiatusi ignoreerivad, satuvad suurde ohtu ning neid tabavad hirnsad karistused. Sõnumid on adresseeritud järgmistele gruppidele ja üksikisikutele:

- Kristuse kogudust hoiatatakse ohtude eest, mis peituvad suure vaevaaja poole liikuvast kurjusest küllastunud maailmas. Usklikke manitsetakse olema valvel vaimuliku pettuse eest ja jääma ustavaks Issandale Jeesusele neis ahistavates olukordades: "...kes võidab ja otsani peab minu tegusid, sellele ma annan meelevalla paganate üle" (Ilm 2:26).
- Leigeks muutunud ja langenud kirikuid (Ilm 2:22) hoiatatakse, et nad haaratakse liitu väär-religioonidega, mis tunnistavad ja kummardavad universaalset valemessiati (Ilm 17:5), kes nad lõpuks hävitab (Ilm 17:16).
- Maailma rahvaid hoiatatakse, et võlts-rahuvürst ühendab nad nn. uue maailmakorralduse alla, mille keskus on Babüloonias. Selles ühenduses peab iga rahvas loobuma oma enesemääramise õigusest (Ilm 13:3). Neid rõhutakse poliitiliselt ülemaailmse valitsuse poolt (Ilm 13:7), neid sunnitakse teenima ebajumalaid valeprohveti juhtimise all (Ilm 13:15) ja nende suhtes rakendatakse rahata arveldussüsteemi survemeetmeid (Ilm 13:16-18). Neid vaevatakse ka sõdades ja enneolematutes looduskatastroofides ning hädades.
- Iisraeli rahvast on ammu hoiatatud lõpuaja valemessia eest (Tn9:27, 11:31; Mt.24:15; Jh.5:43), keda Ilm 13:1 nimetab *metsaliseks*. Välja arvatud väike grupp tõelisele Messiale ustavaid, astub Iisraeli rahvas lepingusse valemessiaga, kes viib nad hukkamise äärele, peale seda, kui nad on aru saanud tema pettusest. Valemessia kolm ja pool aastat kestnud valitsemise järel tühistavad nad lepingu temaga ning põgenevad tema eest (Mt.24:15-22; Ilm 12:13-16).
- Ka Messia järgijaid hoiatatakse vaevaaja eest. Neid manitsetakse end vaimulikult ette valmistama, et nad oleksid väärt põgenema saabuva pimeduse tunni eest (Lk 21:36). Enne esimese Ilmutusraamatu karistuspitseri avamist võetakse nad taevasse (Ilm 4:4, 5:9). Nii nagu Noa ja Loti ajal elanud usklikud, viiakse nad katastroofi eest ära, enne kui Jumala viha valatakse üle patuse maailma.
- Neid, kes ei olnud ülesvõtmiseks valmis ja samuti ka neid, kes saavad päästetud antikristuse terrorivalitsuse ajal (Ilm 7:9-17), hoiatatakse, et nad peavad oma usu eest kõige kõrgemat hinda maksma (Hm 6:9-11). Vaatamata füüsilistele kannatustele ja märtrisurmale, saavad nad pimedusejõudude üle vaimuliku võidu (Ilm 12:11). Ilmutusraamatu viimane peatükk on kirjutatud neile julgustuseks
- Issanda Jeesuse sõnad annavad edasi prohvetliku hoiatuse kõigile inimestele: "Katsuge, et keegi teid ei eksita" (Mt.24:4). Aidaku see raamat sul end tuleviku vastu valmistada ja jääda ustavaks oma Päästekaljule!

University of the North
Pietersburg
South Africa

J. S. Malan

1. peatükk

AUSSE LÄINUD KRISTUS

Mõistetav sõnum

Ilmutusraamatu esimene salm kinnitab fakti, et selle raamatu sisu ei kujuta endast mingit mõistatuslikku allegooriat tulevastest sündmustest, vaid ilmutust. Selgelt on ära näidatud selle prohvetliku sõnumi päritolu: „Jeesuse Kristuse ilmutus, mille Jumal temale andis, et ta näitaks tema sulastele, mis varsti peab sündima; ja seda ta näitas, läkitades oma ingli kaudu oma sulasele Johannesele” (Ilm 1:1).

Kuna Johannes selle olulise sõnumi üles kirjutas, muutus see kättesaadavaks tervele Kristuse kogudusele. Salmis 2 ta kinnitab, et tema poolt kirjeldatu on täpne ülestähendus Jumala sõnast ja Jeesuse Kristuse tunnistusest. Johannes on seega ainult selle sõnumi edastaja, mida Jumal ise tahab kogudusele Kristuse kaudu ütelda.

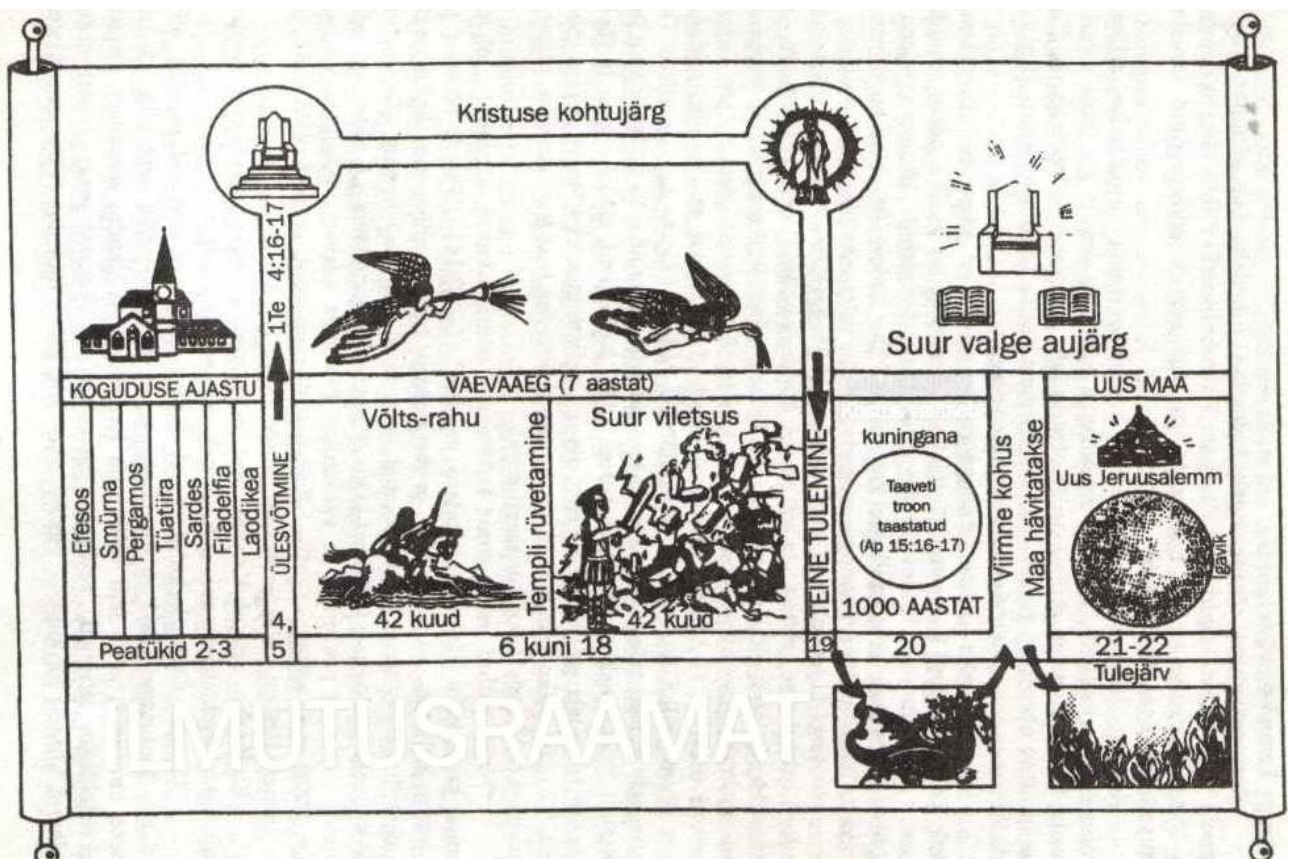
Salmis 3 on tõotatud eriliselt õnnistada igäüht, kes loeb seda sõnumit ja hoiab kuulutatud asju ustavalt oma südames: „Õnnis on see, kes loeb ja need, kes kuulevad selle prohvetliku kuulutuse sõnu ja peavad talle, mis sellesse on kirja pandud; sest aeg on ligidal.”

Ka Peetrus väljendab selgelt prohvetliku sõnumi tähtsust:

”Ja meil on veel kindlam prohvetlik sõna, ja te teete hästi, et te seda tähele panete kui küünalt, mis paistab pimedas paigas, kuni päev jõuab kätte ning koidutäht tõuseb teie südameis. Ja see olgu teile kõigepealt teada, et ükski prohveti kuulutus Kirjas ei ole omavolilise seletuse jaoks. Sest inimese tahtel ei ole iialgi ühtki prohveti kuulutust esile toodud, vaid Pühast Vaimust kantuina on inimesed rääkinud, saades seda Jumala käest” (2 Pe.1:19-21).

Prohvetlik lamp on säranud läbi aegade ja valgustanud ustavate palverändurite teed pimedas maailmas. Aabraham elas telkides võõral maal. Kuna tal oli visioon linnast, mille ehitajaks ja valmistajaks on Jumal (He.11:10), elas ta usus, nagu see, kelle kodakondsus on taevas - uues Jeruusalemmas.

Joon.1. Ilmutusraamatu kronoloogia

Kristus ja Tema kogudus

Ilmutusraamatu sõnum tuleb kolmainu Jumalalt. See sisaldab kirju seitsmele Väike-Aasia kogudusele. Kuna arv 7 sümboliseerib Piiblis täiuslikkust ja seda Ilmutusraamatus sageli korratakse, on see sõnum adresseeritud tervele Kristuse kogudusele läbi aegade.

Issanda Jeesuse majesteetlikkust koguduse Peana kirjeldatakse erilise ülevusega. Tema on see, kes meid armastas ja pesi oma verega ära meie patud. Tema on Alfa ja Oomega. Alfana on Ta olemas juba Jumala loomistöö alguses. Ta on ka inimese päästmise plaani algus. Oomegana on Ta koguduse ajastu lõpp ja see, kelle kaudu me võime siseneda igavesse ausse.

Johannes näeb Jeesust niisugusena nagu Ta on käesoleval koguduse ajastul: Ta liigub ringi kuldsete küünlajalgade keskel ja on üksikasjadeni teadlik kõigest, mis sünnib. Erinevaid kogudusi on kujutatud küünlajalgadena, sümboliseerides mahuteid, millesse Püha Vaimu õli kallatakse. Kui koguduste liikmed on täidetud Püha Vaimuga, on nad säravaks valguseks pimedas maailmas.

Jeesust kujutatakse Tema aulises väljanägemises. Ta on rietatud jalgadeni ulatuvasse rüüsse ja vöötatud kuldse vööga, mis rõhutab tema preesterlikku ja kuninglikku auväarsust. Ta villana valged juuksed sümboliseerivad Tema tarkust. Ta tuleleegina põlevad silmad annavad tunnistust Tema kõiketeadvusest ja täiuslikust otsustusvõimest. Tema pilgu eest ei jäämidagi varjule. Tema jalad on otsekui ahjus hõõgav hiilgav vasemaak, mis viitab Ta absoluutsele pühadusele ja puhtusele. Meie pattude pärast läks Ta kõhklematult ja kartmatult läbi Jumala kohtuotsuse tulest - läbi Ketsemani, läbi Kolgata ja läbi haua. Mõtles sellele suurele ohvrile, mille Ta pidi tooma, et kõigest sellest läbi minna. Ta jättis maha oma taevase au, et tunda siin maa peal äratõukamist, pilget, peksmist ja hukkamist koos kurjategijatega:

”Nagu paljud tema pärast kokkusid - nõnda rikutud, ebainimlik oli ta välimus, ja ta kuju ei olnud inimlaste taoline” (Js.52:14). „Ta oli põlatud ja inimestest hüljatud, valude mees ja haigustega tuttav, niisugune, kelle pealt silmnägu ära pööratakse: ta oli põlatud ja meie ei hoolinud temast. Tõepoolest võttis ta enese peale meie haigused ja kandis meie valusid! Meie aga pidasime teda vigaseks, Jumalast peksetuks ja vaevatuks! Ent teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu! Karistus oli tema peal, et meil oleks rahu, ja tema vermete läbi on meile tervis tulnud” (Js.53:3-5).

Ka Paulus kirjutab Kristuse alandavast surmast meie pattude eest. Samas mainib ta ka kirjeldamatut au, mis Kristusele taevas osaks langes:

”[Jeesus Kristus], kuigi ta oli Jumala nägu, ei arvanud saagiks olla Jumalaga ühesugune, vaid loobus iseene olust ning võttis orja näo, saades inimese sarnaseks; ja ta leiti välimuselt inimesena; ta alandas iseennast, saades sõnakuulelikuks surmani, pealegi ristisurmani. Sellepärast ongi Jumal tema ülendanud kõrgele ja andnud temale nime üle kõigi nimede, et Jeesuse nimes nõtkuksid kõik põlved, niihästi taevaliste kui maapealsete kui ka maa-aluste omad ja iga keel tunnistaks, et Jeesus Kristus on Issand, Jumala Isa auks” (Fi.2:2-6).

See on ausse läinud Kristus, keda Johannes näeb küünlajalgade vahel. Kohtumõistjate ees seistes ei öelnud Kristus sõnakestki enda kaitseks. Ta ei avanud oma suud (Js.53:7). Nüüd aga räägib Ta võimsa häälega, mis on nagu suurte vete kohin. Keegi ei saa sellele vastu vaielda ega esitada väljakutset selle autoriteedile. Tema sõnad on nagu terav mõõk, mis väljub Tema suust - lõhestades ja kohut mõistes. Tema pale on otsekui päike, mis tõrjub eemale kõik pimeduse. Tema erilised tunnistajad on nagu säravad taevatähed Tema paremas käes. Nende ülesandeks on tagada, et õiguse päike paistaks pimedusse mattunud maa üle. Tema jalad on nagu ahjus hõõgav hiilgav vasemaak. Ka tema jüngrid peavad pürgima pühitsuse poole ja saama puhtaks kannatuste läbi.

Jeesus Kristus on isik, kelle ümber kogu raamat keskendub. Juba algusest peale on inimesed Temasse erinevalt suhtunud. Varsti peale Tema sünni ütles Siimeon Maarjale:

„Vaata, seesinane on seatud langemiseks ja tõusmiseks paljudele Iisraelis ja tähiseks, mille vastu räägitakse” (Lk 2:34). Viimase 2000 aasta jooksul on Jeesus tõepoolest olnud miljonitele inimestele tõusmiseks uude ellu. Paljude teiste langemine oli tingitud sellest, et nad tõukasid Ta kõrvale ja armastasid pimedust enam kui valgust.

Vastavalt neile kahele omadusele, esitab Ilmutusraamat Jeesust Kristust kui Lunastajat ja kui Kohtunikku. Kõigepealt ilmutatakse Teda kui Lunastajat ja kui koguduse Pead, kui Ta küünlajalgade vahel ringi käib. Ta ütleb oma ustavatele sulastele lohutussõnu, noomib kangekaelseid ja kutsub päästmata kirikuskäijaid – neid, kes on ainult näiliselt jumalakartlikud – meelesparandusele. Koguduse austamine ja Jeesuse valitsemine igavese kuningana on tihedalt seotud Tema lunastustööga.

Järgnevalt ilmutatakse Teda kui Kohtunikku, kes mõistab kohut kõigi nende üle, kes on Tema ära tõuganud. Kuni viimse momendini pakub Ta neile võimalust võtta Ta vastu oma Lunastajana. Lõpuks, kui aeg on täis saanud, mõistab Ta kohut kõigi antikristuse ja valeprohveti järgijate üle mõõgaga, mis lähtub Tema suust.

Nii õigeksmõistmise ja austamise kui ka hukkamõistmise puhul on otsustavaks teguriks isiku vahekord Kristusega - kas Kristuse **poolt** või Tema **vastu**. Sel põhjusel ütleb Johannes Ilm 19:10, et „Jeesuse tunnistus on prohvet kuulutuse vaim.” Ta on kas sinu hinge Päästja või sinu hinge üle Kohtumõistja. Suurel viletsusajal tuleb Kristuse ära tõuganud maailma peale katsumus ja sellele antakse viimane võimalus meelt parandada ning Jeesus Päästjana vastu võtta.

Prohveteeritud sündmuste järjekord

Ausse läinud Kristus pöördub otse Johannese poole, kuid apostel on niivõrd täis aukartust ja hirmu, et ta langeb kui surnu maha Jeesuse jalgade ette. Enne hukatuslike lõpuaja kohtute väljakuulutamist, paneb Issand kinnitavalt käe oma sulase peale ja ütleb: „**Ära kardada.**” Ta on võitnud ära viimse vaenlase - surma - ja sellepärast ei ole sellel, kes tõeliselt Temale kuulub põhjust karta; „see ei tule mitte kohtu alla, vaid on surmast läinud elusse” (Jh.5:24).

Ilm 1:19 antakse Johannesele korraldus kirjutada üles asjad, mis ta on näinud; asjad, mis on nüüd ja asjad, mis pärast seda sünnivad. Viis, kuidas Jeesuse selle korralduse formuleeris, on tähtsaks võtmeks Ilmutusraamatu mõistmisel, sest sellega eristatakse kolme sündmuste gruppi.

- * Esiteks peab Johannes kirja panema, **mida ta on näinud**. Ta nägi ausse läinud Jeesust küünlajalgade keskel.
- * Teiseks peab ta üles tähendama selle, **mis on**. Aasta 95A.D., mil Johannes sai selle ilmutuse Patmose saarel, kuulus koguduse ajastusse. Meie oleme praegu ikka veel samas ajastus. Johannes elas selle algusaastatel, meie aga oleme väga lähedal koguduse ajastu lõpule.
- * Suurem osa Ilmutusraamatust räägib **asjadest, mis pärast seda sünnivad**. See sisaldab kõike, mis toimub peale koguduse ajastu lõppu.

Sellest seisukohast vaadatuna on ilmne, et Ilmutusraamat on kirjutatud kronoloogilises järjekorras, kus on selgesti määratletud sündmuste kategooriad:

- ausse läinud Kristus, ptk. 1;
- ülevaade koguduse ajastust maa peal, ptk. 2,3;
- visioon taevast, mis kujutab ka ausse läinud kogudust, ptk. 4,5;
- seitse aastat suurt viletsust, ptk. 6-19:10;
- Jeesuse teine tulek, 19:11-21;
- tuhandeaastane rahuriik, 20:1-6;
- viimne kohus, 20:7-15;
- uus taevas ja uus maa, ptk. 21,22.

Kuigi peamiste perioodide kirjelduses on järgitud rangelt kronoloogilist järjekorda, vaadeldakse suure viletsusaja sündmuse (ptk. 6-19) teemade kaupa ja need ei tarvitse olla kronoloogiliselt järjestatud. Sündmused peatükis 6 toimuvad terve aastanädala jooksul (7 aastat). Valge hobune (võlts-rahuvürst) ilmub suure viletsusaja alguses, aga punane hobune (sõda), must hobune (nälg) ja tuhkur hobune (surm) ilmuvad aastanädala teisel poolel. Viienda pitseri märtreid kogutakse terve vaevaaja jooksul, samal ajal kui kuuenda pitseri seoses kirjeldatud tohutud kosmilised katastroofid leiavad aset suure vaevaaja lõpus. Ilm 7:1-8 kirjeldatud messianistlikud juudid päästetakse suure viletsusaja alguses, kuid kristlikud märtrid (Ilm 7:9-17) kogutakse põhiliselt aastanädala teisel poolel. Suure vaevaaja keskel toimuvaid sündmuseid on kirjeldatud peatükkides 12 ja 13. Müstiline Baabülön 17. peatükis - langenud maailmakirik - kerkib esile aastanädala esimesel poolel. Ta hüljatakse ja tapetakse kolme ja poole aasta pärast. Kaubandusliku Baabülöni häving, mida kirjeldatakse 18. peatükis, toimub järgmise kolme ja poole aasta pärast, s.o. suure vaevaaja lõpus.

Neid, kes seletavad ja tõlgendavad Piiblit otseselt, dispensatsionalistlikult, nimetatakse **milleenialistideks**. Termin tuleneb ladinakeelsest sõnast tuhande kohta ja viitab inimestele, kes usuvad otsesesse tuhandeaastasesse rahuriiki maa peal, mis algab peale Kristuse tagasitulekut. Kuna need inimesed ootavad Kristust tagasi **enne** milleeniumi, nimetatakse neid ka **pre milleenialistideks**.

Milleenialistid austavad Sõna otsest tähendust, välja arvatud seal, kus kontekst selgelt näitab, et antud kohta tuleb tõlgendada sümboolselt. Näitena võib tuua kirjelduse 7 peaga lohest, mis vastavalt Piiblile tähistab Saatanat. Kui Piibel räägib Iisraelist, Jeruusalemmast, suurest vaevaajast, antikristusest, Harmagedooni lahingust, kuradi sidumisest (või täielikust tõkestamisest) peale Kristuse tagasitulekut, ei ole mingit põhjust tõlgendada neid sündmuseid allegooriliselt, omistades neile suvaliselt mingi teise tähenduse. Kuldreegel on: **kui otsene tähendus on loogilise mõtlemisega kooskõlas, ei ole vaja otsida mingit teist tähendust**.

Kahjuks on palju inimesi, kes muudavad Piibli väidete ja ütluste esialgse tähenduse vaimulikuks. Taoliselt lähenedes eitavad nad otsest tuhandeaastast rahuriiki peale Kristuse teist tulekut. Neid inimesi nimetatakse **amilleenialistideks** ja nad väidavad, et tuhandeaastast rahuriiki tuleb vaadelda kui vaimulikku kuningriiki, mis eksisteerib maa peal juba praegusel koguduse ajastul. Järelikult ei kesta see periood mitte otseselt tuhat aastat ja kurat ei ole mitte täielikult seotud. Kurat on seotud pika keti külge ja võib piisavalt vabalt ringi liikuda ning vastavalt oma kavatsustele kurja teha. Leidub ka niisuguseid inimesi, kes usuvad, et kogudus suudab oma jõuga maailma paremaks muuta ja sel teel lõpuks tuhandeaastase rahuriigi kehtestada. Nende õpetuse kohaselt tuleb Kristus tagasi alles peale milleeniumi. Neid inimesi nimetatakse **postmilleenialistideks**.

Amilleenialistid ei usu kõigele lisaks ka Iisraeli füüsilist ja vaimulikku taastamist vastavalt Vana Testamendi prohveteringutele. Nende teoloogia näeb kogudust uue Iisraelina. Nemad jätavad ka ülesvõtmise tähele panemata ning heidavad tänu oma vaimulikustamisele minema mitmeid konkreetseid väiteid Piiblis. Nende arvates ei oma Ilmutusraamatu prohvetlik sõnum enam erilist tähtsust, sest see oleval ajaloo jooksul juba täitunud. Eitatakse ka sündmuste kronoloogilist järjekorda, kuna tuhandeaastast rahuriiki, mida on kirjeldatud Ilmutusraamatu 20. peatükis, nähakse osana praegusest koguduse ajastust.

Niisugune lähenemisviis õõnestab prohvetliku sõnumi usaldatavust ja toob kaasa selle, et inimesed jätavad hooletusse vaimuliku ettevalmistuse Kristuse tulekuks. Nad ignoreerivad ajamärke, kui need meie silme ees lahti rulluvad. Paratamatuks tagajärjeks on, et kristlased hakkavad järgima materiaalist eluviisi, mis areneb humanistlikuks ja maailmalikuks reaalsuse hindamiseks. Sekulaarses perspektiivis domineerivad mõtlemis inimlikud vahekorrad, vennaarmastus ning kõikvõimalikud moraalsed, eetilised ja poliitilised

küsimused. Vahekord Jumalaga jääb aga tagaplaanile. Niisuguses olukorras langeb taevalik visioon peagi saabuvast Peigmehest kiiresti unustusse.

Milleenialism asetab aga rõhu Piibli põhilistele tõdedele. See püüab kujundada välja selget kontseptsiooni Jumala plaanist tulevaste sündmuste suhtes. Selle käsitluse pooldajad püüavad tõlgendada kaasaja maailmas toimuvaid sündmusi prohvetliku sõnumi valguses, mis annab neile võime näha neis sündmustes piibellikku mudelit. Nad on kaitstud tüüpilise amilleenialistliku enesega rahulolu lõksu eest, mis on tingitud meelevaldsest järeltulest, et kurat on seotud ja nemad võivad lõõgastuda ning kuningriigi hüvesid nautida. Selle asemel näevad nad end võõraste ränduritena selles maailmas, mis „on tige võimuses” (1Jh 5:19). Sellest seisukohast lähtudes on oodata võitluse intensiivistumist valguse ja pimeduse jõudude vahel.

Premilleenialistid on teadlikud, millises ajas me elame. Nad on veendunud, et koguduse ajastu läheneb kiiresti lõpule. Selles olukorras annavad nad oma parima, et hoiatada teisi ja kutsuda neid üles seadma end valmis Kristusega kohtumiseks. Sellega kaasneb tulisem ind evangeliseerida, kuna aeg täita Issanda suurt käsku saab varsti otsa. Lisaks sellele manitseb prohvetlik sõnum elama pidevalt nii, nagu seda nõuavad Piibli pühaduse standardid. Nad ootavad igatsusega oma taevase Peigmehe tulekut, kes viib nad koju - paika, mille Ta on neile valmistanud.

Kui sa juhtumisi ei ole milleenialist, ära siiski kaota huvi selle raamatu vastu. Me ei arutle siin teoloogilisi doktriine, vaid põhilisi tõdesid, mis sinu ja minu jaoks on Ilmutusraamatusse kirja pandud. Nii nagu nimi ütleb, avab Ilmutusraamat ukse tulevikku, et teaksime, mida oodata.

Mõningase kummalise sümbolika võib kirjutada selle arvele, et Johannesel oli oma nägemuse edasiandmiseks kasutada ainult esimese sajandi arhailine terminoloogia. Ilmselt oli tal probleeme moodsa tehnoloogia ja tuumasõdade kirjeldamisega, mis talle ilmutati.

Kutsun sind kaasa avastusretkele sellesse tohtusse teadmiste varaaia lõpuajaga kohta. Me kohtame sellel retkel Kristuse armastuse ja päästva armu kirjeldamatuid rikkusi. Samas leiame aga ka tungivaid hoiatusi kohutavate karistuste kohta, mis on ootamas neid, kes ei ole pöördunud elava Jumala ja Tema Poja Jeesuse Kristuse poole, et saada päästetud.

2. peatükk

KOGUDUSE AJASTU

Kristus saadab Uue Testamendi kogudusele seitse julgustuse ja manitsuse kirja. Ajal, mil oli juba rajatud üle saja koguduse, valis Ta välja seitse, mis peegeldasid tervele kogudusele iseloomulikke jooni läbi kogu selle ajastu. Ei ole seega olemas mingit varjatud põhjust, miks enamik kogudusi kirju ei saanud. Iga kogudus ja üksikkristlane võib samastada ennast ühega neist kogudustest ja panna tähele vastavat sõnumit.

Ilmutusraamatu 2. ja 3. peatükk esitavad kristlikku kogudust nii vertikaalses kui ka horisontaalses perspektiivis. Vertikaalne läbilõige ristikogudusest mistahes ajajärgul toob välja seitse erinevat kategooriat. Need erinevad jooned olid kogudustes olemas antud kirjade kirjutamise ajal. Samu kategooriaid võib eristada ka lõpuaja kristlikus koguduses.

Lisaks sellele võib kogudust vaadelda horisontaalses perspektiivis erinevatel perioodidel. Kuigi need seitse koguduse tüüpi on eksisteerinud läbi terve ajastu, on kristlik kogudus oma üldises arengus läbinud neile seitsmele tüübile vastavad etapid. Koguduse ajaloos on olnud seitse erinevat perioodi. Praegu oleme Laodikea perioodis, mis on viimane. Teatud uskondades võib ka praegu näha esimesele kuuele tüübile iseloomulikke jooni, kuid lõpuaja kogudus on valdavalt Laodikea kogudus.

Järgnevast arutlusest selgub, et **Kristuse koguduse** ja **kristliku** koguduse vahel on suur erinevus. Kristuse koguduse liikmed on need, kes tõeliselt kuuluvad Kristusele, sest Tema veri on pesnud ära nende patud. Kristliku koguduse moodustavad erinevate kirikute liikmed. Sinna kuuluvad ka nimekristlased - need, kes veel ei ole päästetud. Üldise

vaimuliku leiguse õhkkonnas on niisugune olukord kõigis suurtes kirikutes laialt levinud: enamus liikmetest on nimekristlased, kes on ainult näiliselt jumalakartlikud. Just niisuguseid inimesi peab Issand silmas, kui Ta saadab viiele kogudusele seitsmest sõnumi meelt parandada.

1. Efesos - **langenud kogudus**

Aastal 95A.D., mil Johannes need sõnumid sai, esines kristlikus koguduses juba äralangemise ilminguid. Tuld täis kogudused, millest loeme Apostlite tegudes, olid kaotanud oma innu. Nende väline tegevus ja jumalateenimise vorm olid säilinud, kuid Kristusel ei olnud neis enam keskset kohta ja armastus Tema vastu ei olnud enam peamiseks motiveerivaks jõuks. Kristus ei talu niisugust vaimulikku formalismi, isegi mitte siis, kui koguduse liikmed on aktiivses tegutsemises. Ta asetab oma sõrme otse probleemi olemusele ja ütleb:

"Aga mul on sinu vastu, et sa oled maha jätnud oma esimese armastuse. Siis mõtle nüüd, kust sa oled langenud ja paranda meelt ja tee esimesi tegusid; aga kui mitte, siis ma tulen su juurde ja lükkan su küünlajala tema asemelt ära, kui sa meelt ei paranda" (Ilm 2:4-5).

Issand kutsub kogudust meelt parandama ja tulema välja olukorrast, kuhu ta oli langenud. Inimlikel motiividel tehtud töö koguduses ei ole Jumalale vastuvõetav. Kogudus on elav, kui selle liikmed teenivad Jumalat Püha Vaimu juhtimisel. Kogudust kutsutakse pöörduma tagasi oma **esimeste tegude** juurde. Kui nad seda ei tee, siis lubab Jeesus oma Püha Vaimu neilt ära võtta. Siis kustuvad nende lambid täielikult ja koguduse üle laskub totaalne vaimulik pimedus. Nad võivad jätkata oma eksisteerimist inimeste poolt kontrollitava organisatsioonina, kuid nad ei vahenda enam Kristuse sõnumit. Ta viib oma küünlajala teise kogudusse, mis on valmis Teda tões ja Vaimus teenima.

Missugune on sinu kristlik kogemus? Kas sa teenid Issandat moraalse ja sotsiaalse surve all ning omaenese jõust või õhutab Püha Vaim sind kuulutama Päästja suurusest? Lase oma valgusel nii eredalt särada, et kõik seda näeksid ja võiksid selle kaudu Issandale lähemale tulla. Selle kiriku positiivseks küljeks oli see, et vaatamata oma tagasilangemisele, ei avanud nad ust valeõpetustele. Nad seisid kindlalt vastu nikolaiitidele, keda Issand vihkas. Nikolaiiidid taotlesid ühiskonnas võimu ja kõrget positsiooni, kuid tegelikult olid nad lihameelsed ja tundud oma lodeva moraali poolest. Nad püüdsid kehtestada preestriseisust vastavalt Vana Testamendi korrale, kus inimesed jaotati eriliste privileegidega preestriteks ja tavalisteks inimesteks, kellel ei olnud mingit religioosset staatust. Tavaliste karjaste asemel valitsesid seega koguduse üle kõrges seisuses "pühad" mehed. Nikolaiitide olemust peegeldab nende nimi, mis on tuletatud kreeka keelsetest sõnadest *niko* - alistama ja *laos* - rahvas.

Niisugune terav jaotus on võõras Uue Testamendi praktikale, kuna see takistaks usklike vaimulikku kasvu. See piiraks ka tavalistel koguduse liikmetel oma kutsumuse realiseerimist olla Kristuse tunnistaja. Taolistes tingimustes ei suudaks kogudus efektiivselt maailma evangeliseerida.

Olukord Efesosel iseloomustab algkogudust kuni aastani 100. See räägib algkristlaste esialgselt palavast armastusest oma Issanda vastu ja sellele järgnevast vaimuliku innukuse jähnenemisest.

2. Smfirna - **tagakiusatud kogudus**

Smürna tähendab **kibedus**. Nimi viitab julmale tagakiusule ja kannatustele, mida see kogudus Rooma ikke all koges. Kristluse vastu kasutati kõikvõimalikke alanduse, tagakiusu ja hävitamise meetodeid. Kergemateks tagakiusu vormideks olid avalik pilkamine, mõnitamine, raske maksukoorem, töölt minemakihutamine, varanduse äravõtmine, jms. Üldiselt heideti kristlasi rüüstesse vangikongidesse, kus neid naljutati ja piinati ning kus levisid haigused. Samuti hukati neil päevil tuhandeid kristlasi süüdistatuna valeõpetuses. Mõnikord lasti vangid lahti areenidele, kus lõvid ja teised kiskjad neid lõhki kiskusid. Nende elul ei olnud mingit väärtust ning avalike hukkamiste õudsete ja traagiliste stseenide jälgimine pakkus kalestunud publikule isegi meelelahutust.

Issandal on suur kaastunne nende märtrite vastu, sest ka Tema ise oli käinud kannatuste teed ja joonud viimse tilgani tühjaks kibeda tagakiusu-karika. Sellele kogudusele tutvustab Issand ennast sellena, kes oli surnud, kuid kes nüüd elab. Ta manitseb neid tagakiusu keskel kindlaks jääma, sest neid ootab tasuta igavene elu ülestõusmises, kui nad lõpuni ustavaks jäävad. Ilm 2:10 ütleb Ta märtrite kogudusele:

"Ära karda seda, mida sul tuleb kannatada! Vaata, kurat tahab visata mõned teie seast vangitorni, et teid kiusataks; ja teil on viletsust kümme päeva. Ole ustav surmani, siis ma annan sulle elukrooni."

Kümme päeva viitavad ilmselt kristlaste tagakiusule kümne üksteisele järgneva Rooma imperaatori valitsemise all alates Nerost 64 A.D. kuni Diocletianuseni 305 A.D. Smürna

perioodil oli tagakius juba alanud ja see pidi veel üle kähe sajandi kestma. Diocletianuse kaks viimast aastat olid kõige verisemad. See türann, nii nagu enamus tema eelkäijatest, kuulutas enese jumalaks. Ta läks aga veelgi kaugemale ning käskis inimestel teda nähes põlvedele langeda, tema kuuepalistust suudelda ja hüüda: "*Dominus et deus!* (Minu issand ja minu jumal!)" Aastal 305 andis ta välja seaduse, mille järgi kõigilt kristlastelt võeti ära nende varandus ja kodanikuõigused ning suleti kristlikud kirikud. Sellega kaasnevat tagakiusu peetakse kõige verisemaks kristlaste tagakiusuks läbi aegade. Kuigi Diocletianus loobus 305. a. troonist, jätkus kristlaste tagakius kuni 312. aastani,

3. Pergamos - kompromisse tegev kogudus

Oluline muutus toimus 312.a., mil imperaator Konstantinus hakkas tunnustama kristlikku uskuja lõpetas kristlaste tagakiusu. Räägitakse, et ühel oma sõjakäikudest nägi ta taevas risti koos järgmiste sõnadega: *in hoc signo vinces* (selle märgi all sa võidad). Peale seda kogemust saavutas ta suuri sõjalisi võite ja seetõttu võttis vastu kristliku usu. Milaano ediktiga aastal 313 andis ta kristlusele kõigi teiste usunditega võrdsed õigused. Tema isiklik pöördumine Kristuse poole jääb siiski küsitavaks, sest ta ei mõistnud hukka paganlikke religioone ning ta ristiti alles vahetult enne surma.

Muutused religioosses maailmas olid siiski tohutud. Korraga pidi tagakiusatud kogudus avama oma ukseid kõrgetele ametnikele ja prominentsetele kodanikele, kaasa arvatud imperaator ise. Kõik nad leidsid korraga vajaliku olevat "kristlaseks" saada, Evangeeliumi nõudmised tehti madalamaks, et sõnumit populaarsemaks ja uuele seltskonnale vastuvõetavamaks muuta. Imperaatori poolt annetati imposantsed kirikud.

Nikaia kontsiilil 325.a. saavutas piiskoppide kogu kontrolli terve kiriku üle. See avas tee nikolaiitide õpetuse sissetulekule, mille juured ulatusid tagasi Efesose koguduseni. Tavaliste koguduse liikmete initsiatiiv iseseisvalt tegutseda suruti järk-järgult maha ja mõne aja pärast pidid kõik käituma vastavalt direktiividele ja käskudele, mis piiskopid ja preestrid ette kujutasid. Seega tõrjus kirik kõrvale Jumala Sõna autoriteedi ja Püha Vaimu juhtimise kristlaste elus.

Kompromiss, mille kogudus tegi jumalatu maailmaga, põhjustas paratamatult ebalojaalsuse ja uskmatus kasvu selle liikmete hulgas. Taolise olukorra kujunemisele viitab ka nimi **Pergamos**, mis tähendab **abielu**. Konstantinuse valitsemise ajal sõlmisid kirik ja riik abielu, kuid Jumala silmis tähendab niisugune ühendus vaimulikku hoorust:

"Te abielurikkujad, eks te tea, et maailma sõprus on vaen Jumala vastu? Kes nüüd tahab olla maailma sõber, see saab Jumala vaenlaseks" (Jk.4:4).

Issand nimetab niisugust kompromissi Bileami õpetuseks, kes "Baalakit õpetas võrgutama Iisraeli sööma ebajumalate ohvreid ja hoorama" (Ilm 2:14). Vastavalt 4Moosese 22. ja 24. peatükile palkas Moabi kuningas Baalak Bileami, et see Iisraeli neaks. Bileam keeldus seda tegemast ja veenis Baalakit loobuma needmisest ja sõjast ning selle asemel meelitama Iisraeli kompromissile ja võtma osa Baali teenimisest.

See strateegia tõi edu ja 4Moosese 25. peatükist loome, et Iisrael võttis vastu kutse tulla Baali ohvriteenistustele. Kirg võitis ja varsti ahvatles see uus sõprus Iisraeli mehi Moabi tütardega hoorama ning nende jumalaid kummardama. Selle tagajärjel tõusis Jehoova viha Iisraeli vastu ja Ta laskis nende peale tulla nuhtluse, millesse suri 24 000 inimest. Baalak tundis selle tragöödia pärast kahjurõõmu, sest tal õnnestus tuua Jumala viha Iisraeli peale. Mooses väljendas nõrdimust selle üle, et Iisraeli rahvas laskis lodevuse pärast oma kõrgetel standarditel langeda. 4Ms 31:15-16 ta ütleb:

"Kas olete kõik naised jätnud elama? Vaata, nemad ju olid, kes Bileami nõu järele saatsid Iisraeli lapsi Jehoovale truudust murdma Peori pärast, nõnda et Jehoova kogudust tabas nuhtlus!"

Ka kaasajal on Jumala vaenlaste samasugune strateegia muutmine teinud usklite hulgas laastamistööd. Asendades **konfrontatsiooni ja tagakiusu** strateegia **kompromissiga**, on kristliku kiriku suured hulgad meelitatud praktiseerima vaimulikku hoorust mittekristlike religioonidega ja maailmaga. Julm tagakius kommunistlikes riikides ei suutnud Kristuse kirikut hävitada. Samal ajal on Lääne ühiskonna kristlikud kirikud - välja arvatud mõned erandid - sedavõrd apostaašiasse langenud ja maailmameelseteks muutunud, et nad on Issanda soosingu kaotanud. õnnistuse asemel koguvad nad enda peale Jumala viha, kuna nad hooravad ja teevad kompromisse kurja maailmaga.

Pergamose kogudusele antud hoiatust hoiduda sõpruse eest maailmaga tuleb võtta väga tõsiselt. Selles linnas valitses niisugune kurjus, et Issand nimetas seda paigaks, kus oli saatana troon (Ilm 2:13). Selles linnas oli 200 000 teosega raamatukogu. Nende hulgas oli palju kreeka

filosoofiast mõjustatud raamatuid. Propageeriti Platoni metafüüsikat kõrvuti panteismiga. See põhjustas uskumust mitmesugustesse üleloomulikesse jõududesse. Linnas oli mitmeid templeid, nende hulgas tempel paganlikule tervisejumalale Asclepiusele, mille sümboliks oli madu. Linnas oli ka jumalana austatava imperaatori kujusid, keda inimesed pidid kummardama.

Babüloonia langemise ajal põgenes Kaldea preester-kuningas Pergamosse. Kuna Babüloonia oli paganlike usundite tähtsaks keskuseks tuli seega ka saatana aujärg Babülooniast Pergamosse üle. Linnas pandi alus ebapiibellikule traditsioonile omistada religioosle liidriole poliitiline staatus ja võim. Kristlik kirik võttis üle kaldealaste traditsiooni, kus preestrite kogu eesotsas oli preester-kuningas ning hierarhiliselt korraldunud preesterkond hakkas taotlema sekulaarset juhtpositsiooni.

Lisaks sellele avaldas kristlikule kirikule mõju Babülooniast pärit komme austada päikesejumalat ja taevakuningannat koos selle armsa pojaga, mis viis lõpuks Madonna ja tema Lapse austamisele ning Maarja, Jeesuse ema, jumalikustamisele. Kirikut rünnati seega mitmest küljest ning püüti mitmel viisil eksiteele viia. Need, kes ei läinud kompromissile ega järginud paganlike traditsioone, said tunda tagakiusu ning pidid oma usu eest elu jätma. Antipase kombel pidid nad maksma kõrgeimat hinda selle nimel, et ebapiibellike uskumustega mitte kaasa minna. Oma kirjas kiidab Issand Antipase taolisi ustavaid tunnistajaid (Hm 2:13). **Antipas** tähendab **kõige vastu**. Pergamose taolises jumalatus linnas ei olnud Antipasel palju muud valida, kui peaaegu kõigele vastu seista.

4. Tüütiira - usust taganenud kogudus

Aleksander Hislopi ("*Kaks Babülooniast*") järgi siirdus babüloonia paganlik preesterkond Pergamosse Rooma viies sinna kaasa saatana trooni koos paganliku religioosse süsteemiga. Aastal 606 krooniti Bonifatius III universaalseks piiskopiks. Sellega algas rooma-katoliku kiriku pikk valitsemisperiood. Pimedal keskajal valitses kirikut võimuahne preestrite, piiskoppide ja kardinalide hierarhia eesotsas paavstiga. Kiriku autoriteet tõsteti Piibli autoriteedist kõrgemale ja paavsti *ex cathedra* kuulutused tunnistati eksimatuteks. Selle reformi tagajärjel kaotati Kristuse osa Vahemehena ning inimesed olid sunnitud tunnistama oma patte preestritele.

Seoses sellega, et babüloonia mõjutus tungis mitmeid erinevaid teid pidi rooma-katoliku kirikusse, leidsid aset tõsised teoloogilised moonutused ja kompromissid paganlike tavade ja uskumustega. Üheks neist on Maarja kummardamine, mis on kristlik versioon babüloonia taevakuninganna Semiramise teenimisest. Maarja kuulutati jumalikuks 381.a. Seda põhjendati väitega, et ta olevat läinud taevasse. Katoliku kirik hoiab ikka veel kinni sellest seisukohast. Praegune paavst kuulutas ajavahemiku 17. juulist 1987 kuni 15. augustini 1988 Madonna erilise jumaliku austamise aastaks. Teda nimetatakse **ilma patuta Jumalaemaks** ja samuti **kiriku taevaseks Emaks**.

Kirjas Tüütiira kogudusele võrdleb Issand taolist truudusetust ühe teise naise - Iisebeli - sallimisega, kes ahvatles Iisraeli Baali teenima ja abielu rikkuma. Selle kirja alguses tuletatakse Jeesus meelde, et Ta on Jumala Poeg. Neile oli Ta lihtsalt Joosepi ja Maarja poeg, samal ajal kui nad omistasid jumalikkuse ebaõigelt Maarjale.

Ustavatele kristlastele, kes pühade sõdade ajal pidid langema rooma-katoliku kiriku võimuahnuse ja türannia ohvriteks, andis Issand Tüütiira kirjas ühe erilise julgustuse:

"Aga teile ma ütlen ja muile Tüütiiras olevaile, kellel ei ole seda õpetust ja kes ei ole, nagu nad ütlevad, ära tundnud saatana sügavusi: Ma ei pane teile peale muud koormat, pidage vaid kinni, mis teil on, kuni ma tuleni Ja kes võidab ja otsani peab minu tegusid, sellele ma annan meelevalla paganate üle ja ta peab neid karjatsema raudkeppiga, nõnda nagu saviastjad pihuks lüüakse, otsekui minagi olen saanud meelevalla oma Isalt; ja mina anna temale koidutähe" (Ilm 2:24-28).

Läbi aegade on arvukad märtrid neist töotustest lohutust saanud. Kui nad jäid ustavaks ega salanud oma usku Kristusesse, valitsevad nad koos Temaga tuhandeaastases rahuriigis. Selles valitsuses ei ole korratust, korruptsiooni ega isikute eelistamist; ainukesteks reegliteks on õiglus ja jumalik kord. Koidutäht on Issanda Jeesuse töotus uuest päevast, mis koidab selle pimedat maailma üle.

Tüütiira periood kestis läbi terve pimedat keskaja kuni protestantliku reformatsiooni.

5. Sardes - surnud kogudus

Selle kirja prohvetlik viide reformatsiooni läbi teinud kirikule kui surnud kirikule tundub paradoksina. Siiski ütleb Issand: "Ma tean sinu tegusid, et sul on nimi, et sa elad, aga oled surnud" (Ilm. 3:1). Reformatsiooni perioodil paljastati rooma-katoliku kiriku vead ja tuldi tagasi armu printsiibi juurde, kuid teoloogiline reformatsioon haaras ainult teatud osa kirikust.

Vaatamata neile vajalikele muutustele ei taotlenud kirik üldiselt siiski tegelikku jumalakartust. Reformatsioon ei ulatunud kiriku tegevuse kõigile tasanditele, sest ei tekkinud dünaamilisi kasvavaid kogudusi, mis oleksid suutnud evangeliseerida neid ümbritsevaid paganaid. Issand noomib neid ükskõiksuse eest selles tähtsas küsimuses: "Saa valvsaks ja kinnita muid, kes on suremas; sest mina ei ole leidnud, et su teod oleksid täielised minu Jumala ees" (Ilm 3:2).

Kristus tutvustab ennast sellele kogudusele kui see, kellel on seitse Jumala vaimu. See Issanda omadus viitab otseselt nende probleemile. Neil ei olnud evangeliseerimise indu, mida võiks oodata Vaimuga täidetud koguduselt. Nad alustasid hästi, kuid neil jäi siiski vajaka tegelikust allumisest Pühale Vaimule, et saada väge ja täita Uue Testamendi misjonikäsku.

Ajalugu kinnitab, et reformeerunud kirik tegi 200 aasta jooksul vähem evangeelset tööd, kui järgneva - Filadelfia - perioodi kogudus 20 aastaga. See puudujääk on tingitud teoloogilisest formalismist ilma vajaliku andumuse ja pühendumiseta Issandale, kes on saatnud oma Püha Vaimu, et varustada kogudus väge kõrgest.

Siiski oli ka erandeid. Paljud reformaatorid seisis silmitsi tohutute ähvardustega, kuid nad olid valmis avalikult kaitsma oma seisukohti. Neile on antud kinnitus: "Ometi on sul ka Sardeses mõned nimed, kes ei ole reostanud oma riideid ja nad peavad minuga käima valgeis riideis, sest nad on seda väärt" (Ilm 3:4).

6. Filadelfia - evangeliseeriv kogudus

Filadelfia tähendab **vennalikku armastust** ning see armastus oli tõesti jõuks äratuskoosolekute ja globaalse misjonitegevuse taga, mis võeti ette aastatel 1750-1900. Püha Vaimuga täidetud mehed ja naised viisid evangeeliumi valguse Aasia, Aafrika ja Lõuna-Ameerika tundmatutesse piirkondadesse ning mere saartele. Need misjonärid võtsid vastu nende ees seisva väljakutse, vaatamata sellele, et nende varustus oli kehv ja nende elud olid sageli ohus vaenulike paganate, troopiliste haiguste ja metsloomade rünnakute tõttu. Nad õppisid andunult kohalikke keeli, tõlkisid Piiblit, rajasid kooli ja andsid meditsiinilist abi nendest nappidest vahenditest, mis nad said oma kodukoguduselt ja sõpradelt.

Vaatamata kõigile raskustele läks töö edasi, sest Issand tegutses koos nendega. Ta ütleb oma ustavatele saadikutele: "Vaata, ma olen seadnud su ette avatud ukse ja ükski ei suuda seda sulgeda; sest sul on pisut rammu ja sa oled pidanud mu sõna ega ole salanud mu nime" (Ilm 3:8).

Usukangelaste hulgas, kes omal ajal süütasid maailma Kristuse sõnumiga, on niisugused nimed nagu George Whitefield, John Wesley, Charles Finney, D.L. Moody, Hudson Taylor, William Carey, Andrew Murray ja paljud teised.

Issand manitseb oma sulaseid, kes töötavad rasketes tingimustes, mitte ära väsima: "Ma tulen nobedasti; pea kinni, mis sul on, et ükski sinu krooni ei võtaks" (Ilm 3:11, vrd. He 11:24-26). On tähelepanuväärne, et ainult evangeliseeriv Filadelfia kogudus ja märtrite kogudus Smürnas ei saanud Issandalt ainsatki noomitust. Kristuse koguduse tõeline kutsumus väljendub ustavuses ja enesesalgamises ka kõige raskemates tingimustes, mis maa peal võivad valitseda.

7. Laodikea - materialistlik kogudus

Leige ja enesega rahulolev Laodikea kogudus on iseloomulik 20. sajandi kirikule. See kogudus peegeldab kiriku ajaloo viimast perioodi. Nii nagu ka eelmiste perioodide puhul võib siingi ära tunda elemente kõigist eelnevatest perioodidest, kuid domineerivaks on Laodikea tüüp. Enamikus kaasaja kirikutest on olukord murettekitav. Nad on rahul oma välise vagadusega, kuid nende jumalateenimine on ainult formaalne ning nad ei tunne ära oma vaimulikku vaesust. Vaatamata jõukusele ja hästi organiseeritud tegevusele ei kummarda nad Kristust siira südamega. Issand tõmbub niisugusest inimese poolt loodud religioonist eemale, mis taotleb ainult välist kompetäitmist. Ta põhjendab seda järgnevalt:

"**Aga** nüüd, et sa oled leige ja mitte külm ega kuum, siis tahan ma sind välja sülitada oma suust! Saju ütled: Ma olen rikas ja mul on vara küllalt ega ole mul midagi vaja. Ja sa ei teagi, et sa oled vilets ja armetu ja vaene ja pime ja alasti" (Ilm 3:16-17). Rikkus, mis nii silmapaistvalt tuleb esile Laodikea koguduses, ei ole muud kui materiaalne jõukus. See viitab ka tänapäeva inimese intellektuaalsetele saavutustele ning tema kalduvusele otsida oma probleemidele poliitilisi lahendusi. Olles võlutud enesega rahulolust ja enesekindlusest, ei taha ta tunnista oma sõltuvust Jumalast. Ta on ka liiga uhke ega soovi Jumala ette kummarduda.

Laodikea tähendab **inimõigused**. Nimi vihjab selgesti selle kiriku inimkesksele olemusele. Kirikut kui institutsiooni kontrollib nüüd inimene ning seda käsutatakse veelgi humanistlikuma (inimkesksema) ühiskonna loomiseks. Tagajärjeks on see, et kogu institutsioon

tegeleb ainult religiooni välise vormiga. Inimene saab ise oma jumalaks ja kuulutab inimese poolt välja mõeldud eduteoloogiat, mis taotleb maise varanduse kogumist ja humanistlikke eesmärke.

Laodikea kogudus annab pildi ratsionaalsest inimesest, kellel puudub usk. Ta kaalub kõike oma mõistuse pinnal ja järelikult piirdub tema religioon intellektuaalsete teadmistega Piiblist. Talle on võõras tegelik usukogemus, ta ei ole vastu võtnud Jumala töötust uussünni kohta. Oma allegoorilise ja relativistliku Piibli tõlgendamise ega pane ta tähele põhilisi vaimulikke nõudeid ning õpetab oma järgijatele sedasama. Niisugune lähenemisviis sünnitab nimekristlast ja kogudusi, mis hindavad ennast inimlike standardite järgi. Oma akadeemiliste näitajate põhjal peavad nad ennast väga edukateks.

Taalisel enesepeetusel on väga tõsised tagajärjed. Inimesed, kes toetuvad omaenese õigusele ega ole vaimulikult uuesti sündinud, ei kuulu Issandale. Kui nad kahtlustavadki eneses mingit puudu jääki, kinnitavad nad end oma ratsionaalsete kaalutlustega või otsivad toetust mõnes kiriku sakramendis nagu ristimine või armulaud. Niisugune tegutsemine on vale ka veel selles mõttes, et need sakramendid seati uskliku juba olemasoleva usu kinnitamiseks ja kasvatamiseks. Iseenesest nad usku ei tekita. Tõeline pühendumine käia usuteed toimub siiras palves ja uus elu võetakse vastu Jumala kingitusena.

Ilmutuse 3:20 loeme, et kuigi Issand Jeesus eemaldus Laodikea seesmiselt tühjust jumalateenistusest, tunneb Ta sügavat muret nende petetud inimeste pärast ja kutsub neid tõsisele meeleparandusele. Ta seisab 20. sajandi kiriku ukse tagaja koputab, et inimesed selle kiriku sees võiksid mõista oma vaimulikku nälga ja võtta vastu kutse tulla tema elustavale õhtusöögile: "Vaata, ma seisan ukse taga ja koputan: kui keegi mu häält kuuleb ja ukse avab, selle juurde ma lähen sisse ja sünnitan õhtusöögi ühes temaga ja tema minuga!"

On kogudusi, mida ei saa mingil juhul paigutada Laodikea klassi, kuid fakt on siiski see, et enamus juhtivatest kirikutest on läinud kompromissi teele maailmaga. Koos maailmaga otsivad nad lahendusi meie ajastu süvenevatele poliitilistele, majanduslikele ja sotsiaalsetele probleemidele. Teoloogiline allakäik ja vaimulike väärtuste madal hinnang, mis kaasnevad maailmastumisele, jätkuvad ajani, mil Issand ilmub ja viib oma ustavad ära.

Tänu enesekesksel hoiakule ja suurele hõivatusele sekulaarsetes asjades on lõpuaja kogudus vaimulikus pankrotis ning ilma prohvetliku visioonita. Tõeliste usklike ülesvõtmine on sellepärast tohtuks vapustuseks teoloogidele, vaimulikule juhtkonnale ja ka kirikute liikmetele. See on üleloomulik sündmus, mis trotsib ratsionaalset seletust ja sunnib inimesi ausalt ümber hindama oma arusaamu fundamentaalsetest piiblitõdedest. Õndsad on need, kes vastuste otsimiseks Piibli poole pöörduvad ja Päästjaga lepitud saavad. Teised jätkavad pettuse teel käimist ja saavad antikristuse ülemaailmse võltskiriku liikmeteks.

Kas oled pööranud tähelepanu neile Issanda Jeesuse isiklikele kirjadele oma kogudusele? Kui sa oled seda teinud, siis tunned ära oma vaimulikud nõrkused ja võid leida lahenduse, kuidas neid ületada. Esitatud faktide valgusel võid kontrollida, kas oled õigel teel. Kui see on nii, siis ei ole sul vaja tuleviku ees mingit hirmu tunda.

Kui oled päästmata või vaimulikult leige ega ole veel võtnud tõsiselt Issanda manitsusi meelt parandada, oled teel suure vapustuse suunas. Kas sa sellest endale aru annad või mitte, kuid sind ootavad hukatus ja igavene pimedus. Koguduse ajastu läheneb lõpule ja varsti peame kõik oma usust või selle puudumisest aru andma. Nüüd on tark järgida Jesaja nõuannet: "Otsige Jehoovat, kui ta on leitav, hüüdke teda kui ta on ligidal" (Js.55:6).

3. peatükk

ÜLES VÕETUD!

Pasunahüüd

Järgmine pilt, mida Ilmutusraamat kirjeldab, on antud taevast, Jumala aujärje eest. Sissejuhatav fraas „pärast seda” esineb Ilmutusraamatus sageli, mis on konkreetseks viiteks selle kohta, et informatsioon on esitatud kronoloogilises järjekorras. Kui Johannes Ilm 4:1 ütleb „Pärast seda...” (kr. *meta tauta*), tahab ta sellega näidata, et edasised sündmused järgnevad eelpool kirjeldatud stsenaariumile kogudusest maa peal. Alates

4. peatükist on seega tegemist tulevaste sündmustega, sest praegu me elame ikka veel koguduse ajastus.

Et heita pilku koguduse aulisele tulevikule, kutsuti Johannes nägemuses taevasse. Ta oli kuulnud otsekui pasunahäält, mis ütles: „Astu siia üles ja ma näitan sulle, mis pärast seda peab sündima” (Ilm 4:1). Peagi kuulevad ustavad samasugust häält, kui Kristus tuleb neid üles võtma:

”Sest et Issand ise tuleb taevast alla sõjahüüuga, peaingli hääle ning Jumala pasunaga ja Kristuses surnud tõusevad üles esmalt; selle järele kistakse meid, kes elame ja üle jääme, ühtlasi nendega pilvede peal Issandale vastu üles õhku ja nõnda saame olla ikka ühes Issandaga” (1Te 4:16-17).

Piibli prohvetearingute uurimisel on oluline õigesti mõista ülesvõtmise õpetust. Võtmesõnaks 1Te 4:17 on „kistakse üles” (kr. *harpadzo*). K. S. Wuest selgitab seda sõna oma rahvusvaheliselt tunnustatud teoses „Studies in the Vocabulary of the Greek Testament”, lk. 68-69 järgnevalt:

HARPADZO. See on kreekakeelne sõna, millel on erinevaid tähendusi. Sellele ei vasta ühte universaalset inglisekeelset sõna. Tähendused on järgnevad: kinni haarama, jõuga ära viima, tungivalt enesele nõudma, välja või ära krahmama. Seda sõna kasutati üldiselt hukatuse ohust päästmise tähenduses. Samuti kasutati seda jumaliku jõu kohta, mis viis inimese imeliselt hetkega ühest kohast teise. Sõna kasutatakse Mt.11:12; 13:19; Jh.6:15; 10:12, 28-29; Ap.8:39; 23:10; 2Ko 12:2, 4; 1Te 4:17; Ju 23 ja Ilm 12:5. Kui sõnal on mitmeid tähendusi, kasutatakse kreeka eksegeesis ainult neid tähendusi, mis on kontekstiga kooskõlas ... Uurige kirjakohti, kus vastav sõna esineb ... Pöörake erilist tähelepanu 1Te 4:17 ja vaadake, kui palju uut te saate teada koguduse ülesvõtmise kohta.”

Järgnevalt on toodud mõned näited harpadzo sõna kasutamise kohta Piiblis:

- * ära kiskuma (Mt.13:19)
- * vägisi võtma (Jh.6:15)
- * ära kiskuma (Ap.23:10)
- * ära võtma (Ap.8:39)
- * üles tõmbama (kiskuma) (2Ko 12:2, 1Te 4:17, Ilm 12:5)

Alljärgnevalt tsiteeritud salmides esineb sõna „üles kiskuma (tõmbama)” või „ära võtma”, kusjuures selle tähenduse suhtes ei ole mingit kahtlust: „Aga kui nad veest välja tulid, võttis Issanda Vaim Filippuse ära ja kojaülem ei näinud teda enam” (Ap.8:39). „Ma tunnen inimest Kristuses, keda neljateistkümne aasta eest tõmmati kolmanda taevani ...” (2Ko 12:2). ”Sest et Issand ise tuleb taevast alla ... ja Kristuses surnud tõusevad üles esmalt; selle järele kistakse meid, kes elame ja üle jääme, ühtlasi nendega pilvede peal Issandale vastu üles õhku ...” (1Te 4:16-17). „Ja naine tõi ilmale poeplapse, kes peab raudkepiga karjatsema kõiki paganrahvaid. Ja naise laps kisti Jumala ja tema aujärje juurde” (Ilm 12:5).

Jumala vihast pääsemine

Väga selge töotuse selle kohta, et ülesvõtmine toimub enne suurt vaevaega, leiame Luuka 21. peatükist. See töotus antakse peale lühikest ülevaadet suure viletsusaja pimedatest päevadest:

„Siis valvake ja paluge igal ajal, et teid arvataks väärt põgenema kõige selle eest, mis tuleb ja seisma Inimese Poja ees” (Lk 21:36).

Vastavalt W. F. Arndt'ile ja F. W. Gingrich'ile („A Greek-English Lexicon of the New Testament and other early Christian Literature”, lk.246) tähendab sõna „põgenema” (kr. *ekfeugo*), nii nagu seda kasutatakse Lk 21:36, **vaeva eest põgenema e. vaevast pääsema**. Ilmutusraamatu kronoloogiline iseloom näitab selgesti, et koguduse austamine toimub enne suure viletsusaja esimese pitseri avamist.

Maa peal aset leidvaid sündmusi silmas pidades on ülesvõtmine kristlastele järgnevalt suurest ahistusest pääsemine. Ülesvõtmisele vahetult eelnev periood on eriliselt pime vaimuliku pettuse aeg, kus evangeelseid kristlasi põlastatakse ja naeruvääristatakse. Neid pilgatakse kui viimsepäeva prohveteid, kui nad hoiatavad inimesi lähenevate kohtuotsuste eest, mis toimuvad antikristuse valitsemise ajal. Neid peetakse ka mässajateks, sest nad keelduvad koostööst kõigi uskude oikumeenilise ühendusega, mis tegutseb Maailma Religioonide Parlamendi lipu all. Kui nad jäävad lõpuni ustavateks, võtab Issand nad vahetult enne antikristuse ilmumist ja suure viletsusaja algust ära. Vastav töötus anti Tessaloonika kogudusele:

„Ja nüüd te teate, mis takistab teda saamast avalikuks omal ajal. Sest ülekohtu saladus on juba mõjumas; ainult peab enne vahelt kõrvaldatama see, kes teda siiaani takistab; ja siis saab avalikuks ülekohtune - kelle Issand Jeesus hävitab oma suu vaimuga ja kellele ta teeb otsa oma tulemise ilmumisega” (2Te 2:6-8).

Need, kes toetavad New Age-liikumise näilisi rahuplaane, mis sillutavad teed ühtsele uuele maailmakorraldusele antikristuse valitsemise all, ei pääse suurest viletsusajast: ”Kui nad ütlevad: „Nüüd on rahu ja julgeolek!” tabab neid äkiline hukatus nõnda nagu lapsevaev naise, kes on käima peal; **ja nad ei pääse mitte pakku**” (1Te 5:3).

Ülaltoodud kirjakohtadest selgub, et eksisteerib üks grupp inimesi, kes pääseb suurest viletsusajast, samal ajal kui teisi, kes Jumala poole ei pöördu, üllatab see aeg ootamatult.

Kõik need töötused on kooskõlas Jh.5:24 toodud üldise kinnitusega, et need, kes usuvad Issandasse Jeesusesse, ei lähe mitte kohtu alla, vaid on surmast läinud elusse.

Kuigi ülesvõtmine on unikaalne sündmus, leidub Piiblis näiteid selle kohta, et oma viha välja valades on Jumal valmistanud päästetee tõelistele uskliketele, kuna Jumala viha ei ole nende jaoks mõeldud. Noa ajal kuulutas Jumal oma kohtuotsuse tigeda ja kõlvatu sugupõlve üle: „Ja Jumal ütles Noale: „Ma olen otsustanud teha lõpu kõigele lihale, sest maa on täis nende vägivalda ja seepärast, vaata, ma hävitän nad ühes maaga! Tee enesele laev...” (1Mo 6:13-14). Veidi aega enne veeuputuse algust läksid kaheksa usklikku hukatuse eest laeva. Jumal ise sulges ukse nende taga, enne kui Ta patuste üle hakkas kohut mõistma (1Mo 6:16-23).

Ka Loti ajal päästeti usklikud. Ööl enne Soodoma ja Gomorra hävitamist kästi neil linnast evakueeruda ja mägedesse minna. Inglise rõhutasid, et nad ei saa enne midagi teha, kui Lott ja tema perekond patuste hulgast lahkuvad. Varsti peale nende lahkumist sadas taevast alla tuld ja väävlit. Linnad koos nende elanikega hävitati (1Mo 19:13-25).

Piibel näitab, et valitseb selge seos nende ajalooliste sündmuste ja selle vahel, kuidas Jumal lõpuaegadel toimib usklikete ja uskmatautega:

”Ja nõnda nagu oli Noa päevil, nõnda on ka Inimese Poja päevil: nad sõid, jõid, võtsid naise ja läksid mehele selle päevani, mil Noa läks laeva ja tuli veeuputus ning hävitas nad kõik. Samuti ka nagu Loti päevil: nad sõid, jõid, ostsid, müüsid, istutasid, ehitasid hooneid; aga sel päeval, mil Lott väljus Soodomast, sadas tuld ja väävlit taevast ning hävitas nad kõik. Otse nii peab olema sel päeval, mil Inimese Poeg ilmub” (Lk 17:26-30).

Loe ka 1Mo 6. ja 19. peatükki. Iidsete olukordade ja lõpuaja sündmuste vahel võib tõmmata järgmisi paralleele:

- Noa ja Loti ajal valitses anarhia, sest inimesed tegid neis ülekohtustes ja kõlvatutes ühiskondades seda, mida nad tahtsid. Kõige tavalisem viis konflikte lahendada toimus jõudu kasutades. Nii saab see jälle olema ...

- Noa ja Loti aega iseloomustab laiaulatuslik moraalne ja vaimulik langus. Inimesed olid muutunud nii pahelisteks, et kõik nende kavatsused olid üksnes kurjad. Nii saab see jälle olema ...

- Noa ja Loti ajal olid inimesed ülimateeristlikud ning kombelõdvad. Nende moraalitusega kaasnesid igasugused liialdused, kaasa arvatud sodoomia (nimetus tuleneb Soodomast). Nii saab see jälle olema ...

- Noa ja Loti ajal pilgati jumalakartlikke ega pööratud tähelepanu prohvetlikele hoiatustele tulevaste karistuste kohta. Neid peeti tühjadeks kuulujuttudeks ja jätkati oma kõlvatutes eluviisides. Nii saab see jälle olema ...

- Noa ja Loti ajal andis Jumal patustele piisavalt aega oma kurjadelt teedelt pöördumiseks. Nad keeldusid aga meelt parandamast ja määrasid seega ise oma saatuse. Neil ei olnud kedagi süüdistada oma teenitud karistuses. Nii saab see jälle olema ...

- Noa ja Loti ajal andis Jumal usklitele võimaluse kriitilisel momendil pääseda, enne kui Ta oma vihas asus patuseid karistama. Sündmuste järjekord oli niisugune: kõigepealt anti prohvetlikud hoiatused läheneva karistuse kohta, seejärel tagati usklite julgeolek, kes panid tähele meeleparandusekutset ja lõpuks valati Jumala viha patuste peale välja. Nii saab see jälle olema ...

- Noa ja Loti päevil ei tagatud kaitset neile, kes ainult väliselt olid usklikud, kuid tegelikult olid pühendunud selle maailma asjadele. Loti naine on nende usklite prototüübiks, täidavad usukombeid, kuid on ise vaimulikult surnud. Selline teesklemine maksis Loti naisele elu. Nii saab see jälle olema ...

- Noa ja Loti ajal tabasid kohutavad katastroofid maad varsti peale usklite evakueerimist. Surm ja häving raputasid maad enneolematu ulatuses. Nii saab see jälle olema ...

- Noa ja Loti ajal ei tajunud patused, kui palju privileege ja õnnistusi nad võisid nautida, tänu sellele, et nende keskel olid mõnes usklikud. Jumal oli valmis tervele linnale armu andma, kui Ta oleks sealt leidnud kasvõi kümme usklikku. Kui need inimesed, kes särasid valgusena kurja ja kõlvatu sugupõlve keskel, olid eest ära võetud, langes jumalate peale totaalne vaimulik pimedus ja Jumala viha süttis põlema. Nii saab see jälle olema ...

- Noa ajal pilkasid inimesed laeva ehitajaid „ega saanud aru, enne kui tuli veeuputus ja võttis nad puha ära; nõnda on ka Inimese Poja tulemine” (Mt.24:39).

Pettus

Vahetult peale ülesvõtmist püüavad paanikasse sattunud inimesed meeleheitlikult ära seletada miljonite inimeste äkilist salapärast kadumist maa pealt. Mõistatus on veelgi suurem, kui selgub, et suured hulgad nimekristlasi, kaasa arvatud prominentsed pastorid ja teoloogid, on maha jäänud.

Vaimuliku pettuse intensiivsus ja veenmisjõud, mis sellel vaevaajal vallandub, on senitundmatu kogu inimkonna ajaloos. Areenile ilmub „rahuvürst”, kes on võimeline maailma ümber kujundama. Ta suudab kõita masenduses masside tähelepanu ning saavutab nende poolehoidu.

Visioon taevast

Johannes oli Vaimus taevas hetkel, mil ta kuulis häält otsekui pasunat endaga rääkivat:

„Ja sedamaid olin mina vaimus. Ja vaata, aujärj seisis taevas ja keegi istus aujärjel! Ja see, kes istus, oli jumelt otsekui jaspise- ja sardisekivi ja vikerkaar oli aujärje ümber, jumelt sarnane smaragdikivile. Ja aujärje ümber oli kaksikümmend neli aujärje; ja aujärgedel ma nägin istuvat kahtkümmend nelja vanemat, riietatud valgeisse riietesse ja kuld pärjad peas” (Ilm 4:2-4).

Au, mida Johannes nägi, oli kirjeldamatu. Lähim võrdlus, mida ta suutis tuua, oli kõrvutada Issanda ülevaust ja kirkust kõige sädelevamate kalliskividega. Tema välimus

sarnanes jaspise- ja sardisekivile. Ilm 21:11 on kirjeldatud jaspist mägikristallina ja see viitab rohkem teemandile. Selle võrdlusega tahetakse esile tuua Jumala täielikku pühadust. Sardisekivi toon on sügavalt punane, mis sümboliseerib Talle kallist verd. Roheline vikerkaar aujärje ümber viitab igavesele elule, mis meil on Issandas Jeesuses: ilma lõputa kaar osutab igavikule ja roheline on elu värv.

24 vanemat kuldpärgadega sümboliseerivad Kristuse austatud kogudust. Nende identiteedi kohta ei jää mingit kahtlust, kui nad kummardavad Talle ette Teda austades: „... sina oled olnud tapetud ja oled oma verega Jumalale ostnud inimesi kõigist suguharudest ja keeltest ja rahvaist ja paganahõimudest” (Ilm 5:9). Need on verega ostetud kristlased kõigi rahvaste hulgast, kes saavad auhiilguse ihu õigete ülestõusmises. Kõik Kristuse ihu liikmed kogunevad aujärje ümber, et osa võtta Issanda kohtumõistmisest maailma üle suurel viletsusajal (1Ko 6:2).

Sümbol, mida siin kasutatakse Kristuse tõelise koguduse kujutamiseks, on täiesti selge. **Vanem** on Uue Testamendi amet ja viitab isikule, kes on Jeesuse Kristuse poolt päästetud ning kes on andnud ennast Tema teenistusse. Arvul 24 on eriline tähendus. 1Aj 24 määras kuningas Taavet 24 perekonda Jehoova koja preestriteenistusse. Iga grupp pidi vastavalt graafikule teenima kaks nädalat. 1Pe 2:9 põhjal on iga Uue Testamendi usklik kutsutud olema „kuninglik preesterkond ... et te kuulutaksite tema aulisi tegusid, kes teid on kutsunud pimedusest oma imelise valguse juurde.” Olla vanem tähendab olla kuulekas Issanda kutsele saada Tema jüngriks.

Oled sa vastanud Kristuse kutsele teenida Teda kas täisajaliselt või osalise koormusega? Oled sa vastu võtnud vaimuliku varustuse, et seda teenistust teostada? Kõigil 24 vanemal on peas kuldpärgad. See on tõendiks nende kristliku teenimise kohta, mida Jeesus on krooninud (Ilm 22:12). Tühjade kätega Jeesuse ette ilmumine on samaväärne oma talendi peitmisega, mis toob kaasa häbi Kristuse taastulekul (1Ko 3:15; 2Ko 5:10; Ga.6:9; 1Jh 2:28; Ilm 22:12). Vanemaks olemine on lähedane jüngerlusele, sest mõlemal juhul käivad usk ja teod koos. Need ei tohi aga olla liha teod, mis lähtuvad inimlikest oskustest ja ideedest, vaid Püha Vaimu juhtimisel teostatud tööd.

Tegusid ei tohi segi ajada päästmisega: „Sest te olete armust õndsakssaanud usu kaudu ja see pole mitte teist enestest; see on Jumala and; mitte tegudest, et ükski ei saaks kiidelda” (Ef.2:8-9). Peale päästmist oleme me aga kutsutud pühendama oma elu Jeesusele ja tegema usutegusid: „Sest meie oleme tema teos, Kristuses Jeesuses loodud headele tegudele, mis Jumal on enne valmistanud, et me käiksim nendes” (Ef.2:10). Nende tegude eest saavad vanemad kuldpärgad. Piibel mainib viite pärga, mis usklikele jagatakse: rõõmupärg hingede võitjaile (1Te 2:19, Fi.4:1), elukroon kristlastest märtritele (Jk.1:12, Ilm 2:10), aupärg ustavatele karjastele (1Pe 5:4), kadumatu pärg Jeesusele üle antud püha elu eest (1Ko 9:25) ja õiguse pärg neile, kes armastavad Issanda ilmumist (2Ti 4:8).

Vabastusaasta

Peale seda, kui Issand on päästnud tõelise koguduse viletsuse tunnist, valab Ta välja oma viha jumalatu maailma peale, et karistada neid, kes Tema ära tõukasid ning et lõpuks vabastada maailm kurjuse jõudude mõju alt. Ilm 5:1-5 on prelüüd dramaatilisele lunastusprotsessile, mis leiab aset järgneva, seitse aastat kestva viletsusaja jooksul. Seda vaadatakse traditsioonilise Iisraeli lunastusseaduse valgusel, mille kohta on toodud näide Ruti raamatus. Ruti olukorra võrdlemine lõpuaja situatsiooniga heidab valgust Ilmutuse raamatu 5. peatükile.

Noomi lahkus koos oma abikaasa ja kahe pojaga Petlemmast, et minna Moabi väljadele, kuna nende maale oli tulnud nälg. Analoogselt leidis kogu inimkond end peale pattulangemist vaimulikust näljast ning jäi ilma õigusest oma varandusele. Kuni tänase päevani oleme võõrad ja rändurid kurjas maailmas, kus peame võitlema pimeduse valitsuste ja

võimudega (Ef.6:10-13).

Võõrsil olles surid kolm liiget Noomi perekonnast; üks otsustas maha jääda. Lõpuks leidsid ainult kaks armu Jumala silmis ja said tagasi oma pärisosa. Võrdlusena võime öelda, et enamus inimesi sureb oma rännakutel patustena, kuid need, kes toetuvad Issandale ja otsivad Tema juures päästmist, elustuvad vaimulikult ning nende seisund taastatakse.

Petlemma tagasi tulnud, seisid Noomi ja tema minia silmitsi tohutu probleemiga. Aastatega kasvanud võlakoorem perekonna omandil oli suurem, kui nad suutsid maksta. Nad pidid leidma rikka sugulase, kellel oli suguvõsa lunastajana õigus lunastada maa ja taastada see vaeste omanike nimele. Lunastaja pidi ka Ruti endale naiseks võtma, et tagada tema perekondliku liini jätkumine. Niisugune lunastaja leidis Boase isikus. Ta tegutses vastavalt lunastusseadusele ja maksis kogu võla. Ta abiellus Moabi naise Rutiga, kuna Rutt oli järgnenud oma ämmale maale, kus valitses Iisraeli Jumal. Rutt ja Noomi olid üliõnnelikud ja Boasele väga tänulikud selle eest, mis ta oli teinud. Kui Boas ei oleks neile appi tulnud, oleks nende varandus võõraste kätte langenud ja nende perekonna nimi välja surnud.

Jeesus Kristus on Isik, kes tuli meid lunastama. Ta võttis enda kanda meie võlakoorma ja maksis selle eest täishinna. Selle armastuse teo tõttu oleme meie saanud Tema kaaspärijateks ja valitseme kord koos Temaga oma taastatud pärandi üle. Lisaks sellele võttis Ta meid, kes olime nagu Rutt sündinud paganlikku maailma, oma pruudiks, sest me oleme Tema juures pelgupaika otsinud. Milline võrratu rõõm, et oleme leidnud suguvõsa Lunastaja, kes halastas meie peale, maksis meie võla ja tegi meid taevase Isa poegadeks ja tütardeks, et võiksime nautida igavest elu Tema palge ees.

Vanemate rõõm ei tundnud piire, kui nad mõistsid, et nende Päästja, Jeesus Kristus - nende suguvõsa Lunastaja - ei maksnud mitte üksnes nende patu hinda, vaid vabastab kogu maailma tageda käest. Tänu sellele võivad nad varsti 1 Mo.1:28 põhjal saada tagasi oma pärandi maa peal ning valitseda koos Jeesusega selle üle. Siis lakkab eksisteerimast olukord, kus „kõik maailm on tageda võimuses” (1Jh 5:9), mille põhjustas pattulangemine.

Iisraelis oli kombeks varanduse pärandamine või sellel lasuvad võlakohustused kirjarullile üles tähendada. Iga kord, kui tehti täiendavaid ülestähendusi, pitseeriti vastav kirjarulli osa. Testament meie õiguse kohta pärida ja omandada kogu maa, on seitsme pitseriga kinni pitseeritud. Ainult Kristus on väärt neid pitsereid lahti murdma ja raamatu avama. Ta ei ole mitte ainult kogu maailma legaalne omanik, vaid Ta maksis ka kogu kuhjunud võla, mis oli tingitud inimkonna langemisest saatana pettuse ohvriks ja sellest, et inimesed ei täitnud Jumala poolt antud ülesandeid.

Kui need pitserid üksteise järel lahti murtakse, tabavad maad kõigi aegade kõige kohutavamad karistused. Mitmed Vana Testamendi prohvetid rääkisid neist hirmsatest kohtuotsustest:

Vaata, Jehoova päev tuleb hirmsana, raevu ja tulise vihaga, et teha õudseks maa ja hävitada sealt patused! Sest taevatähed, nende hulgas Vardatähed, ei kiirga enam valgust, päike on tõustes pime ja kuu ei anna oma valget! Mina tasun ilmamaale ta kurjuse ja õelatele nende süü, mina lõpetan ülbete kõrkuse ja alandan võimutsejate upsakuse” (Js.13:9-11)

Ligidal on Jehoova suur päev ... See päev on viha päev, häda ja ahastuse päev, õnnetuse ja hävingu päev, pime ja must päev, pilvine ja sünge päev, sarve ja sõjahüüu päev kindlustatud linnade ja nurgatornide vastu! Ma viin inimesed ahastusse, et nad käiksid nagu pimedad, sest nad on teinud pattu Jehoova vastu! Nende verd puistatakse nagu põrmu ja nende sisikondi nagu sõnnikut! Isegi mitte nende hõbe ja kuld ei suuda neid päästa Jehoova vihapäeval: tema püha viha tules hävib kogu maa, sest lõpu, jah äkilise ehmatus ta valmistab kõigile maa elanikele. (Sf.1:14-18).

Inimese kurjad tööd hävitatakse ja saatana riik laguneb süstemaatiliselt, kuni kõik selle kantsid on langenud. Kui Lõukoer Juuda suguharust ilmub suure viletsusaja lõpus võidukalt lahinguväljale, võetakse antikristus ja valeprohvet kinni ning heidetakse elusalt

tulejärve. Samal ajal aheldatakse saatan tuhandeks aastaks põhjatusse sügavikku.

Olles teadlikud kõigist neist aukartustäratavatest tulevikusündmustest, ootavad vanemad pinevusega esimese pitseri lahtitegemist ...

4. peatükk

ANTIKRISTUS

Ilmutusraamatu peatükkides 6-19 kirjeldatud sündmused toimuvad 7 aasta jooksul. Seda aastanädalat tuntakse suure vaevaajana ning see periood on selgelt jaotatud kahte ossa, kumbki pikkusega kolm ja pool aastat. Esimest poolt iseloomustavad antikristuse intensiivsed diplomaatilised algatused ja rahukõnelused, kes püüab ülendada ennast kogu maailma valitsejaks. Kui tema pingutused ülemaailmset rahu kehtestada nurjuvad, kehtestab ta teise kolm ja pool aastat kestva perioodi jooksul pretsedenditu terrorivalitsuse. Ta on veriseim diktaator, keda maailm on eales näinud. Sajad miljonid ohvrid, keda see terrorirežiim nõuab, teevad sellest inimkonna suurima tragöödia.

Vaevaaja viimast poolt nimetatakse suureks viletsuseks. Seda terminit kasutatakse vahel ka terve antikristuse seitsmeaastase valitsemisaja tähistamiseks. Siin tuleb siiski silmas pidada, et suure vaevaaja esimesel poolel on peamiselt tegemist vaimuliku pettuse ja piinamisega, kuna teisel poolel leiab aset inimeste ja nende elukeskkonna füüsiline hävitamine.

Neli ratsanikku

Vastavalt Ilm 6:1-8 ilmub antikristus väga petlikult *valgusinglina*, et algul inimesi eksiteele juhtida ja seejärel kehtestada nende üle oma armutu diktatuur. Oma valitsuse esimesel etapil tutvustab ta end universaalse rahutoojana, kes annab lootust konfliktides ja vaesuses vaevlevale maailmale (**valge hobune**). Kavala ja petliku diplomaatia abil veenab ta inimesi soostuma ülemaailmse valitsusega ja tunnustama universaalset religiooni, et saavutada rahvusvahelist ühtsust. Kui antikristuse rahuüritus ja reformide poliitika kolme ja poole aasta pärast ummikusse jookseb, haarab ta vägivalda järele, et oma võimu säilitada. Ta muutub siis militaristlikuks diktaatoriks (**punane hobune**). Järgmiseks loogiliseks sammuks on range majanduslik kontroll ja toidunormide kehtestamine, tingituna sõdadest ja näljast (**must hobune**). Peale neid hädasid jääb antikristusel veel üle surmainglina ringi ratsutada ja koguda hukatuse jaoks endaga kaasa võimalikult palju hingi (**tuhkur hobune**).

Oma ettekuulutuses Mt.24:4-9 kirjeldab Jeesus umbes sama sündmuste järjekorda, mis leiavad aset suurel vaevaajal:

- „Katsuge, et keegi teid ei eksita! Sest paljud tulevad minu nime all ja ütlevad: ”Mina olen Kristus” ja eksitavad paljusid” (**valge hobune**);

Joon. 2. VALGE HOBUNE

Antikristus rahvusvõitluse, maailmavalitsuse juhina ja universaalse messiana.

Joon. 3. PUNANE HOBUNE

Antikristus sõjalise diktaatorina, jumalapilkajana ja isehakanud jumalana.

Joon.4. MUST HOBUNE

Antikristus majandusliku surveaval-dajana, kes limiteerib toidunorme ja kehtestab kodeerimise süsteemi, et saavutada kontroll kõigi majanduste-
hingute üle.

Joon. 5. TUHKUR HOBUNE

Antikristus inimeste tapjana, Jumala loodu hävitajana ja surmainglina.

„Aga te saate kuulda sõdadest ja sõnumeid sõjast ... Sest rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu” (**punane hobune**);

- „... ja nälga ja maavärisemisi on paiguti ...” (**must hobune**);
- „Siis antakse teid viletsusse ja teid tapetakse ...” (**tuhkur hobune**).

Niisugust strateegiat on maailmas sageli järgitud, eriti marksistlike diktatuuride kehtestamisel. Alguses viib dünaamiline juht, keda kujutatakse messiana ja rahuvürstina, inimesed eksiteele, andes neile petlikke utoopilisi lubadusi. Kirikud haaratakse poliitikasse ning nad hakkavad kuulutama poliitilist vabadust ja humanistlikku vendlust kõigi inimeste vahel (**valge hobune**).

Selle pettuse järel mobiliseeritakse massid revolutsioonile ettekäändel, et eksisteerivad struktuurid tuleb kõigepealt jõu abil kõrvaldada, enne kui võib saabuda tõelise vabaduse ja progressi ajastu (**punane hobune**). Kui maa on sõjast haaratud, kahjustub tõsiselt selle infrastruktuur, majandus variseb suures osas kokku ning levivad töötus ja nälg. Tõenäoliselt tagajärjeks on toidunormide kehtestamine ja toidu pidurdamatu kallinemine (**must hobune**). Paljudele inimestele on viimaseks pildiks revolutsioonist sünge ratsanik **tuhkur hobusel** - surm.

Piiratud mõõdus on maailm juba tunda saanud Ilmutusraamatu 6. peatüki revolutsioonilist mudelit. Vastavalt 1Jh 2:18 on juba ilmunud palju väiksemaid antikristusi: „...nüüd on viimne aeg! Ja nagu te olete kuulnud, et kristusevastane tuleb, nõnda ongi nüüd ilmunud palju kristusevastaseid.” Antikristusel on seega palju eelkäijaid. Nende ühine tegutsemine kulmineerub lõpuaja suures ja enneolematu viletsuses. Selles kontekstis on revolutsioonid, sõjad ja näljahädad inimajaloo lahutamatuks osaks. Need nähtused tuletavad meile pidevalt meelde, et me ei ela tuhandeaastasest rahuriigis, vaid ajastul, kus toimub võitlus kurjuse jõududega. Ükskõik kui intensiivsed ja hävitavad need sõjad, katastroofid ning

näljahädad on ka olnud, ei saa neist ühtegi võrrelda viletsusega, mille toob kaasa suur vaevaaeg. Jeesus ütles:

„Sest siis tuleb suur viletsus, mille sarnast ei ole olnud maailma algusest kuni praeguse ajani ega tulegi. Ja kui neid päevi ei lühendataks, ei pääseks mitte ükski liha; aga äravalitute pärast lühendatakse need päevad” (Mt.24:21-22).

Kui Ilmutusraamatu 6. peatüki apokalüptilised hobused lahti päästetakse, leiavad aset katastroofilised sündmused. Sellega juhatatakse sisse kurjuse saladuse lõplik ilmsikstulek.

Valge hobune

„Ja ma nägin, kuidas Tall võttis lahti ühe seitsmest pitserist ... Ja ma vaatasin ja näe: valge hobune; ja ta seljas istujal oli amb käes; ja talle anti pärg ja ta väljus võites ja võitu saavutamata” (Ilm 6:1-2).

Päris vaevaaaja alguses avab Issand Jeesus esimese pitseri taevas ja korraga ilmub maa peale rahuvürst valge hobuse seljas. Tal on ainult amb käes. Nooled on ta teadlikult ära peitnud, sest tema marss toimub rahu ja lepituse lipu all. Ta ei saanud varem tulla, sest tõelise Kristuse koguduse kohalolek takistas tema ilmumist ja tema poolt kavandatud võimuhaaramist. Nüüd, mil Issand on nad ära võtnud, on saabunud pimeduse tund ja antikristus saab lühikeseks ajaks võimu, enne kui ilmub Issand ning heidab ta tulejärve.

Ratsaniku isiku üle, kes sõidab valge hobuse seljas, on aastate jooksul palju vaieldud. Kontekstist on siiski selge, et see ei saa olla keegi mu kui antikristus. On vale väita, et Ilmutusraamatu 6. peatüki ratsanik on Kristus, kuna 19. peatükis kujutatakse Teda ratsutamas valgele hobusel. Niisuguse paralleeli tõmbamiseks puudub alus. Sümbolitel ei ole sageli fikseeritud tähendust ning neid on vaja tõlgendada lähtudes kontekstist, milles nad esinevad. Nii näiteks sümboliseerib lõvi ühel juhul Kristust, kes on Lõukoer Juuda suguharust (Ilm 5:5), teisel juhul aga saatanat, kes käib ringi kui mõrgaja lõukoer ja otsib, keda neelata (1Pe 5:8).

Ilmutusraamatu 6. peatükis kujutatakse Jeesust troonil istumas ja avamas raamatut, mis on pitseeritud seitsme pitseriga. Selles on kirjeldatud Jumala karistusi patuse maailma üle. Selle eesmärgiks on paljastada saatana võikad teod, mille järel mõistetakse tema ja ta käsilaste üle kohut ning murtakse nende võim maa ja selle elanike üle. Nelja esimese pitseri murdmisega järgnevad üksteisele neli hobust, kelle ülesandeks on inimesi eksitada ja tappa. Ilmutusraamatu 6. peatükk näitab, kui õudsed ja hävitavad on nende teod:

„...ja neile anti meelevald neljanda osa maailma üle tappa mõõga ja nälja ja surmaga ja maapealsete kiskjate elajate abil” (Ilm 6:8).

Antikristuse ilmumine maailma areenile kui ratsanik valge hobuse seljas näitab, et ta tuleb alguses lepituse, ühtsuse ja ülemaailmse vendluse ideoloogia sildi all. Uues maailmakorralduses rajatakse megastruktuurid kõigi inimeste religioosseks, poliitiliseks ja majanduslikuks ühinemiseks antikristuse isikliku juhtimise all. Niisugune ühtsus saavutatakse ainult siis, kui loobutakse oma identiteedist ja tõekspidamistest. Selleks et võiks realiseeruda universaalse kiriku ja globaalvalitsuse idee, peavad kõik osapooled oma erinevustest ühinemise huvides loobuma. Kompromiss on siin oluliseks nõudeks, kuna kõik eripära ja õigus enesemääramisele peavad suurema ühtuse teelt taganema. Ilm 17:13 ütleb, et antikristuse poliitilised liitlased on kõik ühel meelel ja annavad vabatahtlikult metsalise kontrolli alla oma jõu ja võimu. Sel teel saavutab ta täieliku võimu ja liidab lõhestatud rahvad planeedi elanike ühendatud grupiks. Sunniviisilise denatsionaliseerimise protsessis nõrgenevad piirid või kaovad täielikult. Peagi saavad ilmseks selle moodsa Paabeli torni äärmisest segadusest põhjustatud negatiivsed mõjud. Analoogne ühinemisprotsess leiab aset religiooni valdkonnas. Vastavalt New Age-liikumisele lisab tulevane maailma juht oma nimele tiitleid kõigist maailma religioonidest. Budistidele on ta Maitreya Buddha, hindudele Krishna, muhameedlastele Mahdi, kristlastele Kristus ja juutidele Messias. Kolm ja pool

aastat lastakse neil religioonidel tegutseda tingimusel, et nad ei sea oma kooseksisteerimist partneritena universaalses religioonis küsimärgi alla. Jeesus hoiatas tõsiselt viimase põlvkonna rahvast taolise pettuse eest, mida praktiseeritakse mitmel viisil Tema nimel: „Katsuge, et keegi teid ei eksita! Sest paljud tulevad minu nime allaja ütlevad: „Mina olen Kristus” ja eksitavad paljusid” (Mt.24:4-5). Kuna antikristuse utoopiline poliitika universaalsest ühendusest on vastuolus piibelliku erinevuse printsiibiga (Ap.17:26) ning ähvardab ka kristluse unikaalsust (Jh.14:6), tõuseb sellele peagi vastuseis. See reaktsioon avab tee edasistele apokalüptilistele ilmingutele, et saatanlik pettus võiks avaneda oma täies metsikuses. Antikristuse utoopilised ideed ja rahualgatused kaovad äkki, nii nagu udu hajub hommikupäikese eest.

Punane hobune

„Ja väljus teine hobune, tulipunane ja ta seljas istujal lasti rahu maa pealt ära võtta, et inimesed üksteist tapaksid ja temale anti suur mõõk” (Ilm 6:4).

Juhid, kelle positsioon hakkab kõikuma ja kellel ei ole enam masside toetust, muutuvad sageli autoritaarseteks ning haaravad sõjalise jõu järele, et oma seisundit kindlustada. Antikristus ei ole erand. Heites maha oma teeseldud õigluse maski suure vaevaaja keskel, haarab ta mõõga ja ilmub kui ratsanik sõjahobusel. Raudse rusikaga hakkab ta valitsema maailma üle kui kõigi aegade kõige julmem diktaator. Oma religioosse staatuse poolest ülendab antikristus end sel ajal maailma Messiast jumalaks (2Te 2:4) ja nõuab enda sunniviisilist kummardamist (Ilm 13:15). Ta toob esile kõige jultunumat jumalopilget (Ilm 13:5-6). Iisrael tõukab aga antikristuse avalikult kõrvale, kui ta teotab taastatud Jeruusalemma templi kõige pühama paiga, asetades sinna omaenese ebajumalakuju (Mt.24:15). Seejärel alustab antikristus Iisraeli vastu sõjalist kampaaniat ja püüab Adolf Hitleri kombel kogu juudi rahvast välja juurida:

„Ja tema poolt saadetud sõjaväed tulevad ja teotavad pühamut, kindlat linna; nad kõrvaldavad alalise ohvri ja panevad sinna hävituse koletise” (Tn.11:31).

Sõjalise juhina saavutab antikristus ebatavalist edu ja tema toetajad imetlevad teda: „Kes on metsalise sarnane ja kes suudab sõidida tema vastu?” (Ilm 13:4). Ta saavutab võite kõigil kontinentidel kuni tema valitsus ulatub üle iga suguvõsa, keele ja rahva (Ilm 13:7).

Must hobune

„Ja ma vaatasin ja näe: must hobune ja tema seljas istujal olid kaalud käes” (Ilm 6:5).

Sõdade ja töövõimeliste meeste mobilisatsiooni tagajärjel kurnataks maa majandus kiiresti välja: rikutakse infrastruktuurid, toodang langeb oluliselt ja tulemuseks on nälg. Püüdes nende probleemidega toime tulla, kehtestab antikristus ranged meetmed majanduses. Rahvusvaheliste arvutivõrkude abil kontrollib ta kogu maailma majandust. Individuaalne vabadus, kuidas oma finantsressursse juhtida, kaob täielikult ja asendub globaalse fondide jaotamisega. Tulevases rahata ühiskonnas ei saa ükski inimene osta ega müüa ilma antikristuse maailmavalitsuse nõusolekuta. Toidunappuse tõttu, mis on tingitud sõdadest, saastamisest, loodusõnnetustest ja ressursside liigsest ekspluateerimisest, on vältimatu kehtestada range kontroll varude jaotamise üle. Antikristus kasutab seda olukorda, et oma mõjuvõimu veelgi tugevdada. Ainult neile, kes tunnistavad teda poliitilise ja religioosse juhina ning võtavad vastu tema märgi ja tema nime arvu, antakse teatud privileegid. Nendeks on õigus osta ja müüa ning võimalus saada tööd (Ilm 13:16-18).

Tuhkur hobune

„Ja ma vaatasin ja näe: tuhkur hobune ja kes tema seljas istus, oli Surm ja Surmavald käis ühes temaga” (Ilm 6:8).

Kuna antikristus on pärit kuradist, on ta analoogselt oma isale mõrtsukas. Ta tunneb rahuldust miljonite inimeste surmast ning jätkab Jumala loodu rüüstamist. Neljandiku maakera elanike surm, mille tema ja ta käsilased vastavalt Ilm 6:8 põhjustavad, tähendab üle 1,4 miljardi inimese hukkumist. See on umbes 27 korda rohkem kui 52 miljonit elu, mida nõudis Teine maailmasõda. Need saavad olema enneolematud tapatalgud.

Antikristuse isik

Ilm 13:1-2 ja 17:9-12 annavad lisadetaile selle saatanliku maailmavalitseja isiku kohta. Teda kirjeldatakse kui metsalist, kellel on seitse pead ja kümme sarve. 17:9-10 põhjal on need seitse pead seitse kuningriiki, millest ta välja kasvab. 1 Moosese raamat, Jesaja ja Taaniel mainivad neid kuningriike. Need on:

1. Muinas-Babüloonia rajatud Nimrodi poolt,
2. Assüüria, mis viis vangi 10 Iisraeli suguharu 8. saj. e.Kr.,
3. Uus-Babüloonia, mis vallutas Juuda riigi 6. saj. e.Kr. ja küüditas paljud juudid Babülooniasse,
4. Meedia-Pärsia,
5. Kreeka,
6. Rooma,
7. Taastatud Rooma impeerium suurel vaevaajal.

Ilm 17:10 ütleb Johannes, et tema ajaks olid viis kuningriiki juba langenud, kuues eksisteeris parajasti ja seitsmes pidi alles tulema. Aastal 95 A.D., mil Ilmutusraamat kirjutati, olid viis riiki - Muinas-Babülooniast kuni Kreekani - juba minevikku jäänud, Rooma impeerium oli võimul ja lõpuaja metsalise riik pidi alles esile kerkima. Seda viimast impeeriumi sümboliseerib pea kümne sarvega.

Esimese kuue kuningriigi ühiseks jooneks on see, et nad kõik olid vaenulikud Jumala riigi vastu maa peal. Nende okultism, panteism, amoraalsus, oma juhtide jumalikustamine, humanism ja mäss Jumala vastu kulmineeruvad antikristuse seitsmenda kuningriigi ajal, mil vaimulik pimedus ja pettus on sügavamad kui kunagi varem. Nende kõigi juured ulatuvad tagasi Babüloonia amoraalsesse ebajumalateenistusse. See ebajumalateenistus on kõiki eelnevaid impeeriume tugevalt mõjutanud kurjust praktiseerima. „Ja naine, keda sa nägid, on suur linn, kelle käes on valitsus ilmamaa kuningate üle” (Ilm 17:18). Samasugune jumalatu liit maailmavalitsuse ja väärreligiooni vahel iseloomustab metsalise impeeriumi.

Antikristus on lähedalt seotud eelnevate maailmariikidega. Teda on kujutatud leopardi kehaga, karu jalgadega, lõvi suuga ja kümme sarvega peas (Ilm 13:2). Need sümbolid ühtivad Taanieli seitsmenda peatükiga, kus Babülooniast kujutatakse lõvina, Meedia-Pärsiat karuna, Kreekat leopardina ja Rooma impeeriumi metsalisena, kellel on kümme sarve.

- Antikristus järgib babüloonlaste traditsioone, kes oma kuningaid jumalikustasid. Ta tõstab enese üle kõige, seades end isegi taeva Jumalast kõrgemale. Ta laseb püstitada templisse iseene kuju ja sunnib oma maailmariigi kõiki kodanikke seda kummardama. Need, kes keelduvad seda tegemast, visatakse tagakiusu tulisesse ahju. Ta ründab väsimatult ka Juudi riiki ja püüab hävitada kõiki selle elanikke.

- Analoogselt Meedia-Pärsia kuningriigiga trambib ta kõigi rahvaste peal, teeb lõpu nende iseseisvusele ja inkorporeerib nad oma impeeriumi koosseisu. Ta rajab julmuseriigi ja valitseb selle üle vastavalt meedlaste ja pärslaste muutumatutele seadustele. Samuti annab ta käsu välja juurida juudi rahvas.

- Kreekat kujutas Taaniel nelja tiivaga leopardina. Kreekal oli kõrgetasemeline armee, mis oli võimeline teostama kiireid ja efektiivseid sõjalisi operatsioone. Antikristus kasutab oma distsiplineeritud armees sama taktikat. Ta suudab rünnakrühmi üleöö ühest maailma otsast teise ringi paigutada. Süüria provintsis, mis tekkis peale ühtse Kreeka

riigi lagunemist, valitses suur vaen juutide vastu. Kreeka diktaator Antiochos Epifanes vihkas fanaatiliselt juute, olles seega eelpildiks antikristusest.

- Neljas metsaline oma kümne sarve ja raudhammastega oli väga kohutav. See sümboliseerib Rooma impeeriumi karmust ja halastamatust, millega ta oma ülemvõimu maksma pani. Palestiina vallutamise ja Jeruusalemma piiramise ajal tapeti jõhkralt tuhandeid juute. Nad löödi risti puude külge ja müüdi orjadeks. Paljud, kes ellu jäid, viidi sõjavangidena teistesse impeeriumi osadesse. Antikristuse sõda suurel vaevaajal saab olema veelgi laastavam. Metsalise kümne sarve viitavad antikristuse poliitilisele liidule. Suure vaevaaja alguses ühinevad kümme Vahemere-äärset riiki antikristuse juhtimise alla:

„Ja need kümme sarve, mis sa nägid, on kümme kuningat, kes ei ole veel saanud valitsust, aga nad saavad võimu kui kuningad üheks tunniks ühes metsalisega. Neil on üks ja sama nõu ja nad annavad metsalise kätte oma väe ja võimu” (Ilm 13:12-13).

Taaniel ütleb: „Ma vaatasin sarvi ja vaata veel üks pisuke sarv tõusis nende vahelt ja kolm endist sarve kisti selle eest välja; ja vaata, sellel sarvel olid silmad nagu inimese silmad ja suu, mis suurustas” (Tn.7:8). Antikristus ühendab kolm kuningriiki oma isikliku juhtimise alla. Peale seda jääb neid järele vaid kaheksa.

Veel üks antikristuse tiitel on Põhja kuningas (Tn.11:36-45). Vana Testamendi ajal nimetati Assüüria kuningat Põhja kuningaks. Assüüria oli ulatuslik territoorium, mis jäi Iisraelist põhja ja kirdesse. See haaras kaasaegset Süüriat, Liibanoni, Iraaki ja osaliselt nende naaberriike. Fakt, et antikristust nimetatakse Js.10:20-27 ja Mi.5:5-7 ka Assuriks (assüürlaseks), kinnitab arvamust, et ta on Assüüria juut. Arengud Süürias ja Iraagis, kaasa arvatud Baabüloni ülesehitamine, võivad juba lähiajal luua tingimused taolise liidri esilekerkimiseks. Ta peab aga olema juudi päritolu, et Iisrael teda oma messiaks tunnistaks.

Antikristuse oluliseks tunnuseks on tema seos väärreligioonidega ning tema kalduvus ennast jumalaks tunnistada. Ta sulatab poliitika ja religiooni ühtseks süsteemiks ning esitleb ennast kui inimkonna ja maailma lunastaja. Enamus inimesi tunnustab üldise segaduse keskel teda kui messiat, kes omab üleloomulikku väge ja on nõus tema väitega, et ta on maailma päästja. Kui ta saavutab edu diplomaatias ning teeb imesid, järgib kogu ilmamaa teda imetlusega (Ilm 13:3). Nad tõrjuvad kõrvale kõik kahtlused, et ta võiks olla valemessias.

Antikristuse loomus

Paulus esitab põhilised jooned, mis antikristust iseloomustavad:

„Ärgu ükski teid petku mingil kombel; sest see päev ei tule mitte enne, kui on tulnud ärataganemine ja saanud avalikuks ülekohtu inimene, hukatuse poeg, kes paneb vastu ja tõstab enese üle kõige, mida nimetatakse Jumalaks või jumalateenistuseks, nii et ta istub Jumala templisse ja ütleb enese olevat Jumala ... Sest ülekohtu saladus on juba mõjumas; ainult peab enne vahelt kõrvaldatama see, kes teda siinamaani takistab; ja siis saab avalikuks ülekohtune - kelle Issand hävitab oma suu vaimuga ja kellele ta teeb otsa oma tulemise ilmumise” (2Te 2:3-4, 7-8).

Lõpuaja suurt ärataganemist võib nimetada ka mässuks Jumala ja Tema riigi vastu. Antikristuse iseloomulikuks jooneks on tõepoolest see, et ta on mässaja. Ta on kontrollimatu ja metsik mees, kes ignoreerib kõiki seadusi, ka Jumala seadusi. Kristlased on tema mässumeelsuse ohvrite hulgas:

„Ja ta kõneleb sõnu Kõigekõrgema vastu ning piinab Kõigekõrgema pühi. Ja ta püüab muuta aegu ja seadust ja need antakse tema kätte ajaks aegadeks ja pooleks ajaks” (Tn.7:25, vt. ka Ilm 13:6-7).

Topeltstandardid, altkäemaks ja korruptsioon iseloomustavad antikristuse pahelist režiimi. Tema kaastööliste jagatakse aga erilist austust ja soodustusi:

„... kes teda tunnustavad, neid ta austab väga ja paneb valitsema paljude üle ning jagab neile tasuks maa” (Tn.11:39).

Selle diktaatori enesekiitusel ja kurjadel kavatsustel ei ole piire. Teda nimetatakse hukatuse - surma ja hävingu - pojaks (2Te 2:3). Tema lähedane liitlane, valeprohvet, on üks tema peatimukatest, kes kasutab okultistlikku väge oma eesmärkide saavutamiseks:

„Ja temale anti meelevald anda metsalise kujule vaim, et ka metsalise kaju räägiks ja teeks, et need, kes iialgi ei kummarda metsalise kaju, ära tapetaks” (Ilm 13:15).

Vastavalt 2Te 2:7-8 on ülekohtu salajane vägi maailmas juba tegutsemas, kuigi kristlaste kohalviibimine, kes on valguseks ja soolaks pimedas ning pahelises maailmas, seda teatud määral tagasi hoiab. Lõpuajal, vahetult enne ülesvõtmist ja suure vaevaaja algust, läheb siiski suur osa nimekristlasi (neid, kes ei ole tegelikult uuesti sündinud) avalikult pimeduse leeri üle:

„Aga Vaim ütleb selge sõnaga, et viimisel ajal mõned taganevad usust ja hoiavad eksitajate vaimude ja kurjade vaimude õpetuse poole” (1Ti 4:1).

Ülekohtu vaim avaldub sõnakuulmatuses, amoraalsuses, mässus ja äärmises isekuses ning see sillutab teed ülekohtusele:

„Aga seda tea, et viimseil päevil tuleb raskeid aegu. Sest inimesed on siis enesearmastajad, rahaahned, hoopled, ülbed, teotajad, sõnakuulmatud vanemaile, tänamatud, õelad, südametud, leppimatud, laimajad, pillajad, toored, hea põlgajad, petturid, kergemeelsed, sõgedad, rohkem lõbuarmastajad kui jumalaarmastajad, kellel on jumalakartuse nägu, aga kes salgavad tema väge. Ja nendest hoidu eemale (2Ti 3:1-5).

Me elame just praegu nendes päevades ja tunnistame seda suurt ärataganemist enese ümber. Nimekristlased teevad kompromisse ja koostööd ülekohtu vaimuga, astudes liitu mittekristlike religioonidega ning anarhistlike jõududega, suhtudes leebelt kurjatategijatesse ja seaduserikkumistesse, loobudes riigi ja haridussüsteemi kristlikust alusest, avades ukSED mängupõrgutele, prostitutsioonile, pornograafiale ja igasuguse kurjuse praktiseerimisele, samal ajal kui pühapäeva tähistamine Issanda päevana kiiresti väheneb.

Peagi ilmub areenile suur mässaja, ülekohtune, seaduste- ja moraalnormide rikkuja, inimelude hävitaja, jumalapilkaja ning isehakanud jumal. Kas sina seisad vastu tema ilmumisele või sillutad sa tema tulekule teed? Tahame julgustada kristlasi praegusel ebaõiglase ja vaevalisel ajal mitte ära väsima, vaid kurjusele pidevalt vastu seisma. Selle aja ning tulevase viletsuse kohta on Jeesus öelnud:

„Ja et ülekohtu läheb väga võimsaks, jaheneb paljude armastus. Aga kes otsani vastu peab, see pääseb” (Mt.24:12-13).

Suurt vaevaaega iseloomustab äärmuslik ja enneolematu seadusetus ning patt.

Antikristuse võimu alustoad

Antikristuse käitumise ja strateegia muutus suure vaevaaja keskel on väga drastiline ja kohutav. Ta püüab nüüd kõiki inimesi jõuga satanismi pöörata. Peale seda, kui ta on saanud surmavalt haavata ja uuesti ellu ärganud, ei ilmuta kurat enam tema kaudu rahuvürstina ja valguse inglina. Nüüd näitab ta oma tõelist palet kui võimuhull diktaator, kes toob täies mõõdus esile oma sadismi, brutaalsuse ja jumalatuse. Ta rajab diktatuuri, mis tugineb poliitikale, religioonile ja kontrollile majanduslike ressursside üle. Kõigis neis valdkondades teostab ta totalitaarset kontrolli eesmärgiga viia kõik inimesed endast absoluutsesse sõltuvusse ja orjusesse. Kellelgi ei ole väljaspool uut maailmakorraldust mingeid poliitilisi õigusi, religioosset vabadust ega majanduslikku sõltumatust.

Poliitiliselt on ta viimase kolme ja poole aasta jooksul maailma ainuvalitseja, kelle võim on rajatud sõjalisele jõule. Keegi ei saa temale vastu, sest „...temale anti meelevald iga suguharu ja rahva ja keele ja rahvahõimu üle” (Ilm 13:7).

Religioossetes sfääris tõstab ta enese messia positsioonilt jumalaks. Vastavalt 2Te 2:4 seab ta enese üle kõigi religioonide, istub Jumala templisse ja nimetab enese jumalaks. Sellel etapil kuulutatakse kõik teised religioonid üleliigseteks ja illegaalseteks. Nende pühad paigad

jäetakse maha ja süüdatakse põlema (Ilm 17:16). Juutide templitteenistus lõpetatakse ja keelustatakse (Tn.9:27). Ainukeseks kummardamise objektiks on antikristus ja tema kuju. Keeldumist teda jumalana kummardada karistatakse surmaga (Ilm 13:15). Sel ajal praktiseeritakse kogu maailmas satanismi ja valeprohveti juhtimisel sunnitakse inimesi ülistama metsalist. Saatanlik triumviraat - lohe, metsaline ja valeprohvet - tegutseb ühisel jõul. Lisaks poliitilistele ja religioossetele makrostruktuuridele kehtestatakse ülemaailmne rahata finantssüsteem (Ilm 13:16-18). Arvutivõrkude ja kodeerimise abil kontrollib antikristus fondide jaotamist. Ükski inimene ei saa ilma sellesse võrku ühinemata majanduslikke operatsioone sooritada. Sellesse süsteemi ühinemine tähendab aga ka antikristuse tunnistamist selle maailma valitsejaks ja jumalaks.

Rahata majandussüsteem

On oluline vaadelda kaasaegse tehnoloogia arengut, et hinnata võimalust rahata arveldussüsteemi sisseadmiseks maailmas. Ilma täieliku kontrollita majandusressursside üle ei ole antikristus võimeline kehtestama totalitaarset režiimi, mis suudaks efektiivselt kontrollida kõiki inimesi. Majanduslikud hoovad on tõepoolest antikristuse võimsaimaks relvaks, et tagada kõigi inimeste kuuletumine temale.

Meedias leidub sageli viiteid selle kohta, et elektroonne kontroll ostu ja müügi üle on saavutatav lähemas tulevikus. Ajalehes „Sunday Star” trükiti 17. mail 1992.a. artikkel, kus selgitati elektronskeemi inimese naha alla paigutamise kasulikkust:

JÕUD SINU NAHA ALL

Uus idee - paigutada sinu ihusse elektronskeem, et võimaldada sul maailma hüvedele kergesti ligi pääseda

ELEKTRONSKEEM, MIS PANNAKSE SULLE NAHA ALLA

”Ja tema teeb, et kõik ... võtavad märgi oma parema käe peale või oma otsaesisele” (Ilm 13:16).

Tsiteeritud tekst on juhtinud meie tänapäeva küünilisi vaatlejaid uurima Orwelli totaalse kontrolli kehtestamise võimalusi. Nad põhjendavad oma arvamust sellega, et peame elama järjest kasvava hulga numbritega: isikukood, pangakaardi kood, turvakood ja muud registreerimistunnused. Kogu uus tehnoloogia rajaneb koodide kasutamisele.

Selle fakti valguses kerkib paratamatult mõte, et oleks kena kasutada ainult ühte numbrit. Kas lüüa see pitsatina otsaette? Ei. Johan Bornman pakub välja, et palju parem idee oleks viia igasse inimesse imetilluke individuaalne elektronskeem.

Milleks kanda kaasas kaarti, kui elektronskeemi külgepookimine võib asja lahendada?

Kuna nii paljudesse kodu- ja kariloomadesse on juba paigutatud signaale edastav elektroonne identifikaator, tundub, et inimesed on selle digitaalse süsteemi eeliste ärakasutamises maha jäänud.

Missugused on tehnoloogia võimalused? Üheks lahenduseks oleks raadiosagedusel töötav kapsel, mis identifitseerib loomi. Klaaskapslisse paigutatud minipoolid, mis spetsiaalse seadmega skaneerimisel saavad välja unikaalse sagedusega võnkeid (identifitseeriv number), süstitakse loomale naha alla - või ka näiteks sinu auto polstrisse.

Need identifitseerivad numbrid salvestatakse arvutisse, kus on olemas kõik vajalik informatsioon. Kadunud kodulooma puhul avaldab elektronskeem omaniku nime, aadressi ja telefoninumbri. Varastatud auto puhul, mis on üles leitud, edastatakse polstri skaneerimisel samasugust informatsiooni.

*Kuid palju paremat tehnoloogiat on kasutatud nn. **targa kaardi** puhul. Need krediitkaardi suurused plastikkaardid sisaldavad nõelapea-suuruse elektronskeemi, milles on võimas mälu.*

Nende abil on võimalik isikut tuvastada: näiteks kontrollida tema sõrmejälgi, teha kindlaks tema krediitkaartide numbreid, identifitseerida tema häält. Need skeemid võimaldavad salvestada ka erinevaid andmefaili: detaile isiku poolt sooritatud rahaliste ülekannete kohta, tema haiguslugu ja hambaravi ajalugu, elukoha iseloomustust, suguvõsa, jne. Enamik inimesi nõustub, et niisugune asi on kasulik. Nad võimaldavad loobuda rahakotitäie pangakaartide kaasaskandmisest, asendada isikuttõendavad dokumendid, salvestada info tervisliku seisundi kohta kogu elu jooksul ja tagada eksimatu identifitseerimine igal ajal.

Teadlased on juba leiutanud kaardi, mida on võimalik lugeda ilma seda magnetpeade vahelt läbi libistamata. See tuleb lihtsalt vastavasse seadmesse paigutada või viia kohakuti elektrooniliste kontaktpunktidega.

Kui eemaldada kaardist nelinurkne plastikosa, mis moodustab lihtsalt standardse aluse, jääb järele imetilluke elektronskeem, mis oleks ideaalne inimese naha alla paigutamiseks. Tuletan meelde, et teadlased peavad kõvasti mõtlema, kuhu piirkonda see skeem paigutada ...

Kujutage endale ette, kui kasulik niisugune protees on. Pole vaja enam mingeid krediitkaarte ega paberkandjatel informatsiooni. Kaupluse kassa juures tuleb ainult asetada oma sõrm (või mistahes kehaosa, mis välja valitakse) lugejale ja sinu pangaarvele kantakse vastavad operatsioonid.

Isiku täielik identiteedi-info on midagi palju enam kui rohmaks number otsaesisel. Me oleme sõltuvad nii paljudest numbritest. Miks siis mitte hoida neid paremini ja turvalisemalt kui plastikkaartidel või salajastes peidukohtades?

Ülaltoodud artikli autor teeb selle vea, et naeruväärustab Piiblis toodud kirjeldust totaalse kontrolli kehtestamisest numbrit omistamise kaudu. Ta saab ka valesti aru Piibli kirjeldusest märgi võtmise kohta oma paremale käele või otsaesisele, pidades seda nähtavaks pitseriiks. Tema ülevaade kaasaja tehnoloogiast, mis võimaldab viia mikroskeemi naha alla, tegelikult kinnitab järgmist Piibli väidet, mis pandi kirja peaaegu 2000 aastat tagasi:

„Ja tema teeb, et kõik, nii pisukesed kui suured, nii rikkad kui vaesed, nii vabad kui orjad, võtavad märgi oma parema käe peale või oma otsaesisele, ja et ükski muu ei saa osta ega müüa kui aga see, kellel on see märk: metsalise nimi või tema nime arv” (Ilm 13:16-17).

Kahjuks räägitakse enamuses Piibli tõlgetest numbrist paremal käel või otsaesisel. Kreekakeelset eessõna **epi**, mis tavaliselt tähendab **peal**, tuleb tõlkida seesütleva käändega, kui see esineb koos nimisõnaga genitiivis (omastavas käändes). Seega oleks grammatiliselt õige tõlkida: „...võtavad märgi oma paremasse kätte või oma otsaesisesse.”

Siinkohal tuleks mainida, et kaasaegne tehnoloogia, kaasa arvatud elektroonsed fondide ülekandmise süsteemid, on moraalses mõttes neutraalsed. Kui see tehnoloogia on aga antikristuse käsutuses, kasutab ta seda kuritahtlikult oma eesmärkide saavutamiseks. Ta nõuab, et inimesed kirjutaksid alla tema lepingule, enne kui neile antakse number. Sellega käib kaasa tema tunnistamine messiaks ja lõpuks jumalaks.

Igasugune ihu märgistamine tätoveerimise või mikroskeemi külgepookimise teel on ebapiibellik ja seetõttu kristlastele vastuvõetamatu. 3Mo 19:28 ütleb Issand: „Ärge lõigake oma ihusse surnumärki ja ärge tehke endile söövitatud kriimustusi.” Niisugune praktika on oma ihu kui Jumala templi lubamatu rüvetamine (1Ko 3:16-17). Selle keelu eesmärgiks on hoiatada inimesi, et nad ei laseks oma ihule kanda saatanlikke ja okultistlikke sümboleid.

Saatanal on välja mõeldud kaval plaan, kuidas sundida inimesi ostmise ja müümise õiguse omandamiseks endaga lepingusse astuma. Ta teab, et selles materialistlikus maailmas, mida suures osas kontrollib raha jumal, on peaaegu igal inimesel hind ja teda võib järelikult

ära osta, meelitada või hirmutada. Saatan pakub aga inimestele kohutavalt kallist tehingut. Ära iial kaalu oma surematu hinge igavese õndsuse väljavahetamist lühiaegse majandusliku kasu vastu, mille saad kuradi märgi vastuvõtmisega!

Antikristuse filosoofia

Printsiip, millele antikristus rajab oma kogu maailma haarava religioosse, poliitilise ja majandusliku süsteemi, on **monism - kõik on üks**. Vastavalt Ilmutusraamatu 13. peatükile, ühineb lõhestatud ja sõjakas inimrass tõepoolest antikristuse ühtse juhtimise alla:

„Ja **kogu ilmamaa** imetles jälgides metsalist ... ja teda hakkavad kummardama **kõik, kes maa peal elavad**” (Ilm 13:3,8).

Antikristus loob ühtse maailma, kaotades ära piirid ja suunates erinevaid rahvusgrupe sõlmima vastastikuseid lepinguid. Lõppresultaadiks on üks klass planeedi elanikke, kes on minetanud oma rahvuslikud tunnused. Poliitikas rõhutatakse uut maailmakorraldust, mis saavutatakse ülemaailmse valitsuse rajamisega ja keskse kontrolliga majanduse üle. Oikumeeniline liikumine rajab aluse maailma religioonide ühinemiseks. Uus religioosne liit on lähedases koostöös ülemaailmse valitsusega.

Joon. 6. Hukatuse poeg, kes viib maailma oma pahelise doktriiniga eksiteele.

Maailmakodaniku identiteedi loomine saavutatakse revolutsiooniga inimeste teadvuses. Selle muutmiseks kasutatakse psühholoogilisi võtteid nagu transtsendentaalne meditatsioon, mida hakatakse koolides laialdaselt praktiseerima. Sellega kaasnevates müstilistes kogemustes avastavad inimesed nn. **sügavama mina** või **kõrgema mina** või **jumala iseendas**.

Kui selline teadvus on saavutatud, ühendatakse mediteerija kosmilise energia müstilise allikaga, mis lubab tal arendada psüühilisi võimeid nagu telepaatia, ekstrasensoorne tajus, astraal-liikumine, iseenese tervendamine, jne. Olles sügava kosmilise tunnetuse transiseisundis tajub inimene, et kogu universum on üks rikkumatu tervik ja kogeb suurt vaikust. Tema mõttemaailm avardub ja sellest hetkest alates näeb ta kõike ühena. Loomulik maailm muutub jumalikuks ja müstiliseks. Taimed, loomad ja inimesed muutuvad sama

evolutsiooniprotsessi osakesteks ning kõik omavad sama jumalikkuse atribuuti, mis voolab neist läbi ja ühendab neid.

Mida kõrgem tase saavutatakse, seda sügavamaks muutub teadvus. Isik, kes on jõudnud varjatud kosmiliste jõudude täielikule tunnetamisele, suudab teha imesid ja teab universumi kõiki saladusi. Ta valitseb tarkuse üle ja võib lõpuks jõuda Kristuse tasemele.

Arvatakse, et niisugune isik, kes teab kõike ja suudab manipuleerida tohutute kosmiliste jõududega, ilmub peagi meie planeedile, et juhtida inimkonda uue maailmakorralduse (nimetatakse ka Vesimehe ajaks) utoopiasse. See isik on antikristus, keda Ilmutusraamat kirjeldab **metsalisena**.

Kuna antikristus on teadvuse revolutsiooni vaimuliku hierarhia tippjuht, peame endale selgelt aru andma, et New Age-liikumise müstitsism, mida laialdaselt propageeritakse kui neutraalset psühholoogilist tehnikat või inimese varjatud potentsiaali avamist, on oma olemuselt täiesti okultistlik ja deemonlik. See valmistab maailma ette antikristust ja saatanaat kummardama:

„Ja nad kummardasid lohet (Lutsiferi), et ta metsalisele oli andnud selle võimu ja kummardasid metsalist (New Age-liikumise võltskristus) ning ütlesid: „Kes on metsalise sarnane?” (Ilm 13:4)“.

Hoiatus on selge: ära eksperimenteeri kosmiliste jõududega ja olenditega, sest kõik see kuulub saatana mõjusfääri. Need on meie vaenlased vaimulikus sõjas:

„Sest meil ei ole maadlemist vere ja lihaga, vaid valitsuste ja võimudega, selle pimeduse maailma valitsejatega, taevaaluste kurjuse jõududega” (Ef.6:12).

Palu Issandalt võimet eristada Tema riiki saatana omast. Saatana ja tema kurjade vaimude eesmärgiks on sind segadusse ajada, et sa ei saaks aru ega teeks vahet, kust miski asi pärit on. Nad sisendavad sulle mõtet, et kõik on üks. Teisest küljest tahab Jumal oma Püha Vaimu kaudu sinu vaimusilmad avada, et sa suudaksid selgelt vahet teha valguse ja pimeduse riigi, taeva ja põrgu, kitsa ja laia tee, hea ja halva, tõe ja vale ning ainukese õige usu ja kõigi vaeusundite vahel.

Järgnev tabel aitab teha vahet neist kahest vastandlikust ideoloogiast tulenevate erinevate arusaamade ja mõtteviiside vahel. Antikristuse filosoofiat võib paremini mõista, kui võrrelda seda kristliku maailmavaatega. Antikristus pakub oma järgijatele välja petliku alternatiivse maailmavaate.

Kristlik maailmavaade	Antikristlik maailmavaade
Analüütiline mõtteviis, mis eeldab vastandite olemasolu ja tunnistab vajadust ning taotleb võimet asju kategoriseerida.	Sünteesiline mõtteviis, mis ignoreerib erinevusi ja integreerib kõik asjad ühte tervikusse - holistlik filosoofia.
Pidev valguse ja pimeduse eristamine kuni nende igavese lahutuseni. Nende omavaheline lepitamine ja kahe pooluse ühendamine ei ole iialgi võimalik.	Erinevuste ühtesulamine kuni kõik asjad kosmoses integreeruvad ja unifitseeruvad. Erinevused ja konfliktid kirjutatakse ignorantsuse arvele.
Keelatakse pürgimine deemonite kosmilisse sfääri. Ei ole lubatud eksperimenteerida okultistlike jõududega ega teha katseid meeltevälise taju valdkonnas.	Soovitatakse arendada kosmist teadvust üleloomulikkude ja müstilise maailma tungimise teel.

<p>Monoteism. Kolmainu Jumal on loodust kõrgemal. Tema eluase on taevas. Jumalat tuleb tunnetada ja kummardada eristades Teda Tema loodust. Jumal tegutseb Püha Vaimu kaudu inimeses, kuid jääb selgelt eristatavaks Olendiks, kellele tuleb aupaklikult läheneda palves.</p>	<p>Panteism. Jumal on müstiline ja impersonaalne. Kogu loodu kannab endas jumalikke elemente, mis tähendab, et kõik on jumal. Kuna kõik inimesed on loomu poolest jumalad, peavad nad jõudma sügavamale teadvusele ja avastama endas jumala.</p>
<p>Inimene on Jumala unikaalne looming. Teda tuleb eristada ülejäänud loodust. Jumal andis talle käsu see alustada ja valitseda kõigi elavate olendite üle. Inimesel lasub vastutus parandada ja kaitsta keskkonda, milles ta elab.</p>	<p>Inimene on osa kõigest loodust. Ta ilmus ühtset liini mööda toimuva bioloogilise evolutsiooni tulemusena ja järelkult põlvneb ta ahvist. Ta peab olema loodusega üks, seda põhjendamatult mitte häirima ja säilitama sellega müstilise sideme.</p>
<p>Inimene elab oma maises ihus ainult üks kord. Talle on määratud kord surra, millele järgneb kohus ja igavik.</p>	<p>Inimene teeb läbi mitmeid elutsükleid, mille jooksul ta liigub kõrgematele eluvormidele. Reinkarnatsiooni kaudu tuleb ta sageli uues elus maa peale tagasi.</p>
<p>Inimkond peab aru saama, et ta jaguneb kahte ossa: need, kes on päästetud ning lähevad taevasse ja need, kes on päästmata ning lähevad põrgusse. Vaimulikus pimeduses olijaid kutsutakse tulema üle Jumala riiki ja sündima vaimulikult uuesti.</p>	<p>Inimkonna ühtsus peab avalduma ka religioosuses sfääris. Kõik usundid peavad nõustuma faktiga, et nad kummardavad sama Jumalat. Uhtegi religiooni ei tohi seega teistele eelistada. Tuleb luua struktuure selle ühtsuse edendamiseks.</p>
<p>Vaimumaailmas eksisteerib kaks vastandlikku kuningriiki. Kumbki neist on tõotanud anda oma messia, kes lunastab maailma. Need on tõeline Kristus ja antikristus. Nende vahel tuleb teha valik.</p>	<p>Kuna erinevad religioonid kerkisid esile samast kosmilise tarkuse allikast, ootavad nad kõik sama kosmilist Kristust, kes nad lõpuks ühendab. Selle suure sündmuse ootuses peavad kõik ühendama käed.</p>
<p>Pattulangemise tõttu on inimene moraalselt laostunud ja vaimulikult surnud. Kui ta ei sünni uuesti, on tema lõpp tulejärves</p>	<p>Inimene on oma olemuselt hea. Välisest vaenulikkusest mõjust tingituna ta ainult käitub halvasti. Universumis ei ole kuradit ega põrgut.</p>
<p>Vastusena palvele võib Jeesuselt Kristuselt saada patud andeks ja kogeda, kuidas Jumala rahu Püha Vaimu töö tulemusena täidab südame. Palvele ei ole asendajat. „Kristlik” meditatsioon on TM-st tuletatud võltskummardamine.</p>	<p>Vaikse meditatsiooni käigus ja parempoolse ajupoolkera retseptorite avanedes võid jõuda sügavamale teadvuse tasemele. Siis saad üheks Kristusega enda sees ja koged müstilist rahu ja vaikust.</p>
<p>Kui kristlased tulevad kokku ja palvetavad, veenab Püha Vaim inimesi võimsalt nende patust ja päästab nende hinged.</p>	<p>Kui suured hulgad tulevad kokku ühiselt mediteerima, vabaneb kosmiline energia, mis edendab rahu ja päästab inimkonna.</p>
<p>Lepitus Jumala ja inimese vahel toimus ristil ja põhineb Jeesuse asendussurmal. Lepitus inimeste vahel baseerub teiste õiguste austamisel, lepingute täitmisel</p>	<p>Lepitus inimeste, ideoloogiate ja usundite vahel on tagatud kompromissiga, piiride kaotamisega ja ühtsusega. Grupid peavad loobuma oma eripärast, olema avatud ja</p>

ja omavaheliste piiride tunnistamisel.	kohanemisvõimelised, et soodustada ühtesulamist.
Jeesus Kristus on elava Jumala Poeg, kes tuleb peagi oma pruudile järele ja viib ta ära sellest pahelisest maailmast taevakodusse uues Jeruusalemmas. Seitsme aasta pärast tuleb Ta koos ausse tõstetud kogudusega tagasi kui kõikväeline majesteet, et mõista kohut rahvaste üle ja valitseda oma riigis maa peal.	Antikristus on hukatuse poeg, kes tõuseb langenud inimkonna keskelt. Väärusundite tunnustajad moodustavad tema pruudi, kes valitseb koos temaga Baabülonis. Seitsme aasta pärast tabab tema kuningriiki äkiline lõpp. Tema ise hävitatakse koos oma järgijatega Kuningate Kuninga tagasitulekul

Antikristuse saatus

Piibel annab väga selgelt teada, missugune on selle superpetturi ja türanni lõplik saatus. Paulus ütleb tema kohta: „...kelle Issand Jeesus hävitab oma suu vaimuga ja kellele ta teeb otsa oma tulemise ilmutamisega” (2Te 2:8).

Ka Johannes peab antikristuse hävitamist üheks kõige tähtsamaks sündmuseks Kristuse tagasituleku päeval:

„Ja metsaline võeti kinni ja temaga ühes valeprohvet, kes tema ees oli teinud oma imeteod, milledega ta oli eksitanud neid, kes metsalise märgi olid vastu võtnud ja kes kummardasid tema kuju. Nad mõlemad visati elusalt tulejärve, mis põleb väävliga” (Ilm 19:20).

Sama saatus ootab kõiki, kes on antikristusega koostööd teinud ja teda kummardanud. Neid inimesi on palju, sest valeprohvet ja tema kaastöölised langenud maailmakirikus petavad paljusid, nii et nad hakkavad kummardama antikristust.

„Kui keegi kummardab metsalist ja tema kuju ja võtab tema märgi oma otsaesisele või oma käe peale, siis see saab ka juua Jumala kange viha viinast, mis segamata on valatud tema viha karikasse; ja teda peab vaevatama tules ja väävliis pühade inglite ees ja Talle ees, Ja nende valu suits tõuseb üles ajastute ajastuteni; ja ei ole rahu päevad ega ööd neil, kes kummardavad metsalist ja tema kuju ega neil, kes vastu võtavad tema nime märgi” (Ilm 14:9-11).

Keegi ei tohi seda hoiatust kergelt võtta ja arvata, et ta võib poliitilise kõlblikkuse ja majandusliku ellujäämise nimel suurel vaevaajal ajutiselt vastu võtta antikristuse numbri ning selle hiljem tühistada. Inimesed, kes kannavad seda märki oma paremal käel või otsaesisel, müüvad oma hinged kuradile sellega, et nad tunnustavad antikristuse selle maailma peaks ja jumalaks. Võid olla kindel, et tema sind enam oma küüsisist lahti ei lase. Antikristuse suhtes on ainult üks käsk: **Seisa talle vastu ja tõuka ta kõrvale, isegi siis, kui see sulle elu maksab!**

5. peatükk

BAABÜLONI TAASELUSTUMINE

Paganliku keskuse ülesehitamine

Eufraati jõe kallastel paikneva kunagise kuulsa metropoli Baabüloni ülesehitamine on otseselt seotud suure vaevaajaga. Olles muinasmaailma paganliku religiooni sünnikohaks, peab see linn jälle esile kerkima ülemaailmse vaeusundi keskusena. Baabülon on Iraagi

territooriumil ja 1978.a. alustati selle taastamist. Esimese etapi lõppu linna ülesehitamisel tähistati suure pidulikkusega 22. septembrist - 22. oktoobri 1987.a. Nüüd on see muutunud iga-aastaseks tähtpäevaks ning meedias tutvustatakse seda rahvusvahelise kultuurifestivalina.

Vanalinna taastamistöde esimeses faasis ehitati üles ka kuningas Nebukadnetsari lõunapalee. Selles palees on kuulus troonisaal, kus kuningas Belsassari viimasel ööl ilmus seinale kirjutis. Taastatud ehituste hulgas on veel Istari templi värav. Linna ümbruskonda on püstitatud hotelle ja muid turismiga seotud ehitusi.

Kaasaja Baabülonis toimuvate sündmuste õigeks mõistmiseks tuleb neid vaadelda seoses selle linna päritoluga ja jumalavastaste traditsioonidega, mis seda linna juba iidsetest aegadest iseloomustavad. 1Mo 10:8-10 põhjal rajas Nimrod endale Paabelis kuningriigi, mis sai võimsaks paganliku religiooni keskuseks, kust ebajumalateenimine levis kõikjale maailma.

Olles inimrassi enesepiisavuse väljendajaks, astus Nimrod kindlalt Jumala vastu välja. Ta ei seadnud end mitte üksnes ainult kuningaks, vaid tegi ennast ka jumalaks. Kuna ta ehitades Sinearimaal (üks Babüloonia vanimaid nimesid) kindlustatud linnu, austati teda kui kindluste jumalat. Teda nimetati vabastajaks ja kroonikandjaks ning teda peeti inimeseks saanud päikesejumalaks, kes annab elu ja valgust. Tema järel jumalikustasid ennast kõik Babüloonia ja Assüüria kuningad. Maailmariikide valitsejad, eriti Rooma imperaatorid, imiteerisid seda traditsiooni. See paganlik traditsioon taaselustub suurel vaevaajal, kui antikristus kuulutab ennast jumalaks ja nõuab, et kõik inimesed teda kummardaksid.

Ebajumalateenimise vorm

Oma varasest eksisteerimisest peale on Baabülön olnud Jumala vastu tegutsevate jõudude keskuseks ja sümboliks. See traditsioon kajastub ka nimes **Baabülön**, mis tähendab „värav jumalate juurde”. Peale seda, kui Jumal segas ära keeled, seostatakse Baabülöni nime ka segaduse ja korratusega. Värav jumalate juurde koosnes templitornist (*zigguratist*), kuhu preestrid läksid jumalatega kohtuma. Tornil tippu pääses spiraaltreppi mööda, mis jooksis ümber torni. Seal üleval preestrid mediteerisid, et saada üheks kosmiliste jõududega. Seal tehti ka tähelepanekuid horoskoopide koostamiseks.

Suur Baabülöni torn oli osa ehitiste kompleksist, mida tunti Marduki templina. See koosnes kaheksast osast, mis olid üksteise peale ehitatud. Templi tipus oli väiksem tempel luksuslike diivanite ja kuldlauga. Marduk oli Babüloonia linnajumal. Babüloonia panteoni peajumalana omistati talle ka tiitel „taeva ja maa kuningas”. Jumal on kaldea keeles **bel**. Sel põhjusel nimetatakse Marduki teistes keeltes ka **Beliks** või **Baaliks** (Jr.50:2, Js.46:1) ja siit ka nimi Baali või Beli torn.

Baali tiitlit, mis üldiselt tähendab jumalat, isandat, kaitsjat või omanikku kasutati erinevate jumalate puhul, kelle täpsemaks iseloomustamiseks lisati veel teine nimi, näiteks Baal-Peor (Peori mäe jumal), jne. Marduk oli Baabülöni Baal. Tähtsaimaks jumalannaks oli Istar e. Astarte. Mitmuses viitab see sõna paganrahvaste jumalannadele üldises tähenduses. Selliselt on seda kasutatud näiteks Km.10:6.

Istaril oli Babüloonia ja Assüüria religioonis oluline koht. Sellele jumalannale ehitati kõigis linnades templeid ja vabaõhu kultusepaiku. Teda tuntakse ka taevakuningannana (Jr.7:18, 44:19) ning ta on kuujumala Sini tütar. Tema sümboliteks on poolkuu, hommikutäht (või sõjatäht) ja õhtutäht (kirgliku armastuse täht). Olles ema-jumalannaks väljendas ta kurbust ja kaastunnet oma maa peal olevate laste kannatuste suhtes ja seda eriti siis, kui nad olid haiged või kui neid tabasid loodusõnnetused. Tema nimel toimetati tervendavaid rituaale.

Ta oli ka viljakuse ja armastuse jumalanna. Teda iseloomustas taltsutamatu iharus, nii et tema templid ja paigad, kus teda kummardati, muutusid kõlvatu elu keskusteks. Istari teeniti ja austati prostitutsiooniga. Assüürlastele oli Istar ka sõjajumalannaks. Ta oli niivõrd kardetav, et vastase armeed värisesid, kui assüürlased talle ülistust laulsid.

Baabülöni taastatud osas on üles ehitatud ka Istari värav, mille kaudu inimesed

võivad minna kuninga troonisaali. Kui taastatakse Istari kultus, ootavad seda piirkonda kasvav ebajumalateenimine, amoraalsus ja vallutussõjad.

Babüloonia mütoloogia kohaselt mõrvas Istar oma armukese Tammuzi - kevade jumala. Selle teo järel haaras teda süütunne. Ta laskus all-maailma, leidis Tammuzi ja äratas ta ellu. Tammuz on seega surma ja ülestõusmise sümbol. Tammuzist tulenevat T-kujulist märki kasutati paganlikus maailmas riiete ja ehituste kaunistamisel. Mütoloogilistes jutustustes kujutatakse Tammuzi mõnikord Semiramise e. Taevakuninganna pojana. Roomakatoliku käsitus Madonnast lapsega on selgelt üle võetud Babüloonia traditsioonist. Maarja jumalikustamine 381.a. tõi tegelikult kaasa „kristliku” taevakuninganna lapsega.

Veel üks tähtis jumal Assüüria-Babüloonia panteonis on päikesejumal Samash. Tema põlgas pimedust ja kurjust ning teda peetakse heade seaduste andjaks. Tema oli Babüloonia nõidade juht. Päikese kummardamine levis paljudesse kultuuridesse ja seda harrastatakse ka veel tänapäeval. Päikesejumala sümbolit kasutatakse mormooni kirikus ja roomakatoliku paavsti võrreldakse sageli päikesega. Ka New Age-liikumises on tavaliseks sümboliks päike koos kiirtega.

Baabüloni langus

Prohveeteringud, mis räägivad Baabüloni langusest, on nii selged ja absoluutsed, et Assüüria ja Babüloonia kogu ajaloo ulatuses pole võimalik leida perioodi, kus need oleksid ammendavalt täitunud. Vaatleme järgmisi sõnumeid:

„Ja Paabel, kuningriikide ehe, kaldealaste kõrk toredus, saab Soodoma ja Gomorra sarnseks, milled Jumal segi paiskas! Seda ei asustata enam iialgi ega elata seal põlvest põlve; ei löö sinna araablane telki üles ega puhka seal karjased karja” (Js.13:19-20).

Jeremija kirjeldab Baabüloni hävitamist järgmiste sõnadega:

„Ja sinust ei võeta nurgakivi ega kivi alusmüüri jaoks, vaid sa jääd igavesti hävitatauks, ütleb Jehoova” (Jr.51:26).

Dr. J. A. Seiss ütles juba 1865.a. oma „Kirjades Ilmutusraamatu kohta”, et Baabülon peab saama uuesti üles ehitatud, nii et Issand võiks selle lõpuks Soodoma ja Gomorra taoliselt täielikult hävitada, mille järel seda enam kunagi ei asustata. See on selgelt lõpuaja sündmus, mis Js.13:6 põhjal toimub **Issanda päeval** ja langeb võib-olla kokku Harmagedooni lahinguga suure viletsusaja lõpus. Clarence Larkin näitas oma kuulsas raamatus „Dispensational Truth”, et Baabüloni pole iialgi täielikult hävitatud ega inimtühjaks tehtud. Jeremija prohveetering, et pealt lõplikku hävingut ei kasutata Baabüloni varemetest enam ühtegi kivi, peab alles täituma. Tegelikult on mitmete linnade ehitamisel kasutatud Baabüloni varemetest pärit kive. Enne kui 1978. a. algas Baabüloni taastamine, viisid iraaklased sealt minema tuhandeid telliseid teiste ehituste tarbeks. Ametliku ülesehitusprogrammi käigus on iidse Baabüloni kohale kerkinud mitmeid imposantseid ehitisi. See näitab omakorda, et Piibli ennustus selle linna suurest langemisest on alles ees.

Kaks Baabüloni

Ilmutusraamatu 17. ja 18. peatükis mainib Johannes kahte Baabüloni, mis tõusevad vahetult enne Kristuse tulekut tähtsale kohale. Üks neist on müstiline Baabülon, mis viitab saatanlikule ideoloogiale ehk ebajumalateenimisele; teine on kaubanduslik keskus, mille juurde kuulub maailmalik lõbu ja kõlvatu elustiil. Need mõlemad peatükid Ilmutusraamatus eeldavad, et Baabülon ehitatakse jälle üles kui iidse Babüloonia ilming lõpuajas ja kui Babüloonia maailmareligiooni sobiv keskus.

Üks Baabülon on saladuslik „Suur Baabülon, ilmamaa hoorade ja jälkuste ema” (Ilm 17:5). Kuna Baabüloni linn on paganlike usundite sünnipaik, on seda lõpuaja ebapiibellikku religioonide ühendust tabavalt kirjeldatud kui saladuslikku Baabüloni. See on vastuolus Piibli kristlusega. Juba praegu on moodustumas oikumeeniline ühendus, mida Ilm 17:5 nimetatakse

„hoorade emaks”. See, mis veel mõned aastakümned tagasi tundus võimatuna, s.o. oikumeenilised sidemed erinevate religioonide vahel, on korruga muutunud tavaliseks asjaks.

Eri uskused ühendavate liikumiste, nagu Maailma Religiooni- ja Rahukonverents, tegevus suurendab võimalust, et Maailma Kirikute Nõukogu (esindab ärataganenud protestantismi) sõlmib lepingu roomakatoliku kirikuga ja idamaa religioonidega, moodustades maailma religioonide liidu. Maailma Religioonide Parlament, mis 1993.a. Chicagos loodi, võib kujuneda superstruktuuriks, kust kerkib esile universaalne religioosne juht.

Traditsiooniline usuvabadus Lääne ühiskonnas, kus ainult kristlus oli ametlikult tunnustatud, on praegu andmas teed religioonide võrdsuse ajastule. See tähendab, et kõiki usundeid käsitletakse võrdset tähtsust ja positsiooni omavatenä ning eitatakse kristluse unikaalsust (Jh.14:6). Universaalsust taotleb lööklause, et kõikides usundites kummardatakse tegelikult sama jumalat, sillutab teed veelgi tihedamateks sidemeteks eri religioonide vahel. Niisuguse liikumise lõppeesmärgiks on religioonide ühendus.

Lähiaja ühendatud maailmareligioon tähendab Babüloonia usundi taaselustamist, mida iseloomustavad järgmised jooned:

* Maailma liidri jumalikustamine, nii nagu seda tehti vana-aja Nimrodi puhul. Ta valitseb tihedas koostöös usuliste juhtidega.

Joon. 7. Moodne Paabeli torn.

- * Preesterliku hierarhia rajamine pühade meeste hulgas, kellest mõned saavutavad *kõrgeima tarkuse* taseme.
- * Päikesejumala kummardamine.
- * Taevakuninganna ja tema poja austamine (Madonna lapsega).
- * Mitmete baalide austamine panteonis (ebajumalateenimine ja satanism).
- * Mediteerimine ja teised holistliku tervendamise müstilised meetodid ning kosmilise teadvuse kujundamine.
- * Maagia, ennustamine ja astroloogia, mida saadab ulatuslik okultistlike sümbolite ja märkide kasutamine.

Babüloonia reformide tulemusena lisatakse Jumala kontseptsioonile feministlik külg. New Age-liikumise autorid mainivad Emakest Maad, kelle vaimulik kohalolek olevat tajutav iga lapse sündimisel. Lisaks oma füüsilisele ihule saavat laps ka astraalihu, mis teeb ta kosmilise ühiskonna liikmeks taevaliku jumaluse e. Emakese Maa hoolitseva kontrolli all. Teda nimetatakse ka Meie Leediks. See feministlik printsiip jumalikkuses on esinenud mitmete rahvaste juures erinevate nimetuste all: Isis, Veenus, Istar ja neitsi Maarja. Isis on Egiptuse looduse kuninganna; Veenus on armastuse jumalanna rooma mütoloogias; Istar on endine vägev Babüloonia taevakuninganna, kelle pühamut taastatakse selle iidse kujul ja jumalikustatud Maarja on kristlik versioon inimkonna ühisest emast.

Suure vaevaaja sünkretistlikku religiooni sümboliseerib naine, kes ratsutab metsalise seljas (Ilm 17:3). See viitab abielule religiooni ja poliitika vahel. Antikristuse pruut on langenud maailmakirik. Tema nimi on saladuslik Baabülön, hoorade ema.

Ilmutusraamatu 17:9-10 ja 18. peatüki põhjal valitses see usust taganenud naine minevikus maailmariikide juhtide üle paganliku religioosse süsteemi abil. Tema mõju ei tohi alahinnata, sest tema võime inimkonda petta on tohutu. Ta ahvatleb oma miljoneid järgijaid liituma suurel vaevaajal antikristusega kui kogu maailma messiaga ja võtma vastu tema numbri. Sk.5:5-11 järgi viiakse tema peakorter üle Sinearimaale, s.o. Babülooniasse. Suure vaevaaja keskel muutub tema osa religioosse liidrina ülearuseks. Antikristuse kuulutab end ise jumalaks ja nõuab, et ainult teda kummardataks. Ärataganenud kirik jäetakse siis maha ja hävitatakse:

„Ja need kümme sarve, mis sa nägid ja metsaline, need vihkavad hoora ja teevad tema puupaljaks ja alasti ja söövad tema liha ja põletavad ta ära” (Ilm 17:16).

Peale kolme ja poole aastast liitu annab antikristus käsu oma „naise” hävitamiseks. See on saladusliku Baabülöni lõpp, kes valitses maailma kuningate üle. Ainult need langenud maailmakiriku liikmed, kes temast loobuvad ja hakkavad kummardama metsalist ning võtavad vastu tema numbri, pääsevad selleks korraks hoorade ema saatusest. Neid ootab aga ees igavene hukatus kolme ja poole aasta pärast, siis kui Kristus tagasi tuleb.

Rahvusvaheline keskus

Majandusliku, poliitilise ja meelelahutusliku keskusena mängib taasülesehitatud Baabülön suurel vaevaajal tähtsat osa. Võib oodata rahvusvaheliste organisatsioonide tungi asetuda Baabülöni, kus lühikese ajaga viiakse lõpule suuri ehitusprojekte. Peagi muutub linn maailma erinevate kultuuride kosmopoliitiliseks ühtesulamispaigaks. Siin lahutati rahvad, kui nende keeled ära segati. Peagi tehakse katset neid taasühendada samas paigas, kust nad 4500 aastat tagasi hajutati

Iidse Babüloonia ajal toimus esimene registreeritud rahvaste kokkutulek Sineari tasandikel. Siis öeldi:

„Tulge, ehitagem enestele linn ja torn, mille tipp oleks taevas ja tehkem enestele nimi, et me ei hajuks üle kogu maailma” (1Mo 11:4).

Kaasajal võib analoogne üleskutse kõlada järgnevalt:

„Tegutsegem koos ja ehitagem enestele linn ida ja lääne vahele, mis oleks globaalse

ühtsuse ja internatsionalismi sümboliks. Loogem enestele ühtne religioon ja arendagem oma vaimulikku potentsiaali, et jõuda suurema jumalikkuseni. Loogem ühtne rahasüsteem, üks valitsus ja klassideta ühiskond. Alles siis võime saavutada rahu ja elada planeedi kodanikena harmoonilises üksmeeles, olles lõhestamata rahvuslike gruppide isekatest vastandlikest huvidest.”

Moodsa Paabeli torni ideoloogia populaarsus kasvab maailmas kiiresti. Selle lõplik teostumine toimub väga ruttu. Sakarja ütleb, et naine nimega õelus viiakse Baabülioni kahe naise poolt, kellel on tuul tiibades. Temale ehitatakse koda Sinearimaale, mis on Babüloonia (Sk.5:9-11).

Kus iganes uus-babüloonialik Maailma Religioonide Parlament ka luuakse, viiakse selle peakorter varsti Baabülioni üle!

Saatanlik lõbu ja korrupsioon

Suure vaevaaja lõpus ei tunne kurjus taastatud Baabülioni linnas mingeid piire. Ilmutusraamatu 18. peatükk räägib meile, et Baabülioni patud ulatuvad Soodoma ja Gomorra kombel taevani (Ilm 18:5). See on ohjeldamatu liiderlikkuse ja amoraalsuse paik (Ilm 18:7,9). Baabülioni saatanlikes lõbustustes on ka muusikal tähtis koht (Ilm 18:22). Taastatud linna esimese osa sisseõnnistamist sept. - okt. 1987 tähistati rahvusvahelise muusikafestivaliga. On ilmne, et kaasaegne rockmuusika, mis juhib inimesi alkoholi, narkootikumide, seksuaalvägivalla, mässu, idamaiste usundite, maagia ja saatana kummardamise orjusesse, leiab endale koha uues Baabülionis. Pole siis ime, et Piibel kuulutab taoliste dekadentlike kunstivormide hävingut koos Baabülioniga. Nende muusikute lärmakad instrumendid jäävad vakka ja lauljate häält ei ole enam kuulda (Ilm 18:22).

Baabülioni häving

Baabülioni lõplik langus toimub suure vaevaaja lõpus (Ilm 14:8,16:17-19; 18:2,10,21). Loetletud kirjajohad näitavad selgelt, et linn ei lange ega mandu pika aja jooksul. Baabülioni hävib **ühe tunniga**. See hukkub tules nagu Soodom ja Gomorra (Ilm 18:8-10,18; Js.13:19; Jr.50:40). Samal ajal on suur maavärisemine ja äike ning linn vajub tulejärve. Seda ei asustata ega ehitata enam iialgi üles (Ilm 16:17-19; 18:21). Tema põlemise suitsust tekivad tumedad pilved Sinearit tasandike kohale, mida on näha laevadelt Pärsia lahes (Ilm 18:17-18). Meresõitjad ja kaupmehed nutavad linna ja selle rikkuse ning toreduse hävimise pärast.

Baabülioni kohal saab kord olema kraater, kust on veel näha mõningate ehitiste varemeid. Hävinud linna üle jääb püsima õudusttekitav atmosfäär ja kurjakuulutatav vaikus. Milleeniumi ajal ei soovi keegi jääda kauaks selle lähedusse (Js.13:19-20). See on kuningriigi ja ühiskonna saatus, mis tõstis mässu Jumala vastu ja põlgas Tema halastust.

Tulge välja Baabülionist!

Jumal käseb oma rahval Baabülionist lahkuda:

"Minge välja temast, minu rahvas, et te ei saaks tema pattude osaliseks ja et teid ei tabaks tema nuhtlused" (Ilm 18:4).

See käsk ei ole mõeldud ainult neile Jumala omadele, kes võivad suurel vaevaajal Baabülionis viibida, vaid ka neile, kes on Baabülioni-tüüpi kirikute liikmed. Ära lase end mõjutada ega eksiteele juhtida kirikute poolt, mis võtavad osa moodsa Paabeli torni ehitamisest. Nende kompromissid ja vaimulik pimedus võivad sind tõsiselt kahjustada. Märkamatu toimuva ajuloputusega võivad nad sind petta ja praegusel kriitilisel tunnil enne Jeesuse - tõelise koguduse Pea - tulekut eksiteele juhtida. Paljud inimesed on valeprophetite ohvrid!

Baabülioni linn, selle poliitilised ja majanduslikud struktuurid ning ebamoraalne elustiil, kuid samuti ka saladuslik religioosne Baabülion on kõik Jumala rahva suure vaenlase hästiplaneeritud püüused. Neile, kes tahavad ainsale tõelisele Jumalale ja Tema Pojale Jeesusele Kristusele ustavaks jääda, ei ole need unitaarsed struktuurid, jumalatud eluviisid ega petlikud ideoloogiad lubatud.

Baabülioni saatus on otsustatud ja tema päevad on ära loetud! Hoiatame temast

eemale!

"Lahkuge, lahkuge, minge sealt ära, ärge puudutage roojast; minge ära selle keskelt, puhastage endid, Jehoova riistade kandjad" (Js.52:11).

6, peatükk IISRAEL VAEVAAJAL

Taastatud Jeruusalemm

Paljud teevad selle vea, et jätavad Iisraeli Ilmutusraamatu apokalüptilistes sündmustes tähele panemata. Sellest tingituna jääb Piibli käsitus suurest vaevaaajast paljuski mõistmata. Samuti ei saada aru ühest kõige tähtsamast prohvetlikust märgist koguduse ajastu lõpu kohta, milleks on juudi rahva ja nende pealinna Jeruusalemma ülesehitamine.

Kristuse tagasituleku kohta ütleb Ilm 1:7, et "kõik silmad saavad teda näha ja need, kes tema läbi pistsid, ..." See salm osutab selgelt, et Iisrael peab olema tulnud tagasi oma maale, nii et nad võivad võtta vastu otsuse ristilöödud Kristuse kohta, kelle nende esivanemad Tema esimese tulemise ajal hülgasid.

Jeruusalemma staatus on kõige tähtsam märk, mille Jeesus andis praeguse ajastu lõpu ja suure vaevaaaja alguse suhtes. Peale seda, kui Ta Lk 19:41-44 ja 21:5-6 esitas pildi Jeruusalemma füüsilisest hävingust, mainis Ta juutide hajutamist üle terve maailma ja seda, et sel ajal tallavad Jeruusalemma teised rahvad:

„... sest suur häda on maa peal ja viha selle rahva vastu! Ja nad langevad mõõgatera läbi ja nad viiakse vangi kõigi rahvaste sekka, ja Jeruusalemm jääb paganrahvaste tallata, kuni paganate ajad täis saavad" (Lk 21:23-24)

Paulus viitab Iisraeli hajutatusele kui vaimuliku paadumuse perioodile, mis paganatele on maailma evangeliseerimise ajaks: „... Iisraelile on osalt tulnud paadumus, kuni paganate täisarv on läinud sisse ja kogu Iisrael päästetakse, nõnda nagu on kirjutatud: "Siionist tuleb päästja ja kõrvaldab Jaakobist jumaladuse" (Rm.11:25-26).

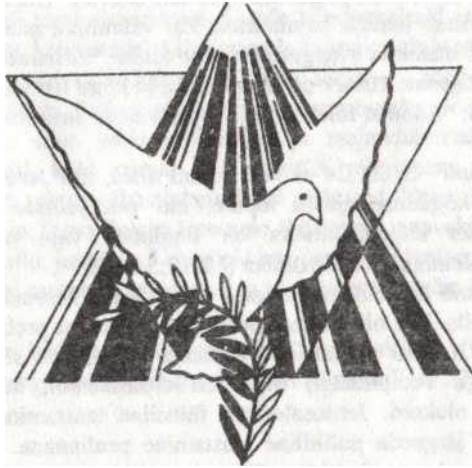
Sõna "kuni" Lk 21:24 ei viita ainult ajale, mil Jeruusalemma enam ei tallata, vaid ka koguduse ajastu lõpule, mil mittejuutide ajad täis saavad. Ajamärkide õigeks tõlgendamiseks on tingimata vaja pöörata tähelepanu arengutele Jeruusalemmas ja selle ümber (Lk 12:54-56).

1948.a. anti Iisraelile sõltumatus nii, et ainult Jeruusalemma uus osa jäi juutide kontrolli alla. See oli oluline tõend selle kohta, et prohveteeritud lõpuaeg oli lähedal. 1967.a., kui Jordaanialt vallutati 6-päevases sõjas Jeruusalemma vanalinn (Siion ja Templimägi) ning Ida-Jerusalemm, kujunes välja väga tähelepanuväärne olukord. Jeruusalemma füüsiline taastamine oli lõpetatud ja nüüd võis sellele järgneda poliitiline taastamine pealinnana. Pidage mees, et viimati oli Jeruusalemm juutide sõltumatu riigi pealinn enne Babüloonia vangipõlve 6. saj. e.Kr. Kristuse ajal lehvis linna kohal Rooma impeeriumi lipp.

1980.a. augustis deklareeris tolleaegne peaminister Menachem Begin Jeruusalemma Iisraeli igaveseks ja jagamatuks pealinnaks ning viis oma kantselei Tel-Avivist üle Jeruusalemma. Kahe järgneva aasta jooksul kolis kogu valitsuskabinet üle Jeruusalemma. Linna poliitiline taastamine oli lõppenud.

Nüüd peab veel aset leidma Jeruusalemma vaimulik taastamine ja templi ülesehitamine. Vaimulikus mõttes on linn ikka veel paganrahvaste tallata, sest Templimäel on kaks muhameedlaste mošeed. Suuraks vaimulikuks arenguks Iisraelis on ärkamine vaevaaaja alguses, kus Ilmuvad esile 144 000 messianistlikku juuti. Teiseks tähtsaks vaimulikuks sündmuseks on templi ülesehitamine. Viiteid taastatud templi kohta, mis rüvetatakse vaevaaaja keskel, võib leida Tn.9:27, 11:31; Mt.24:15; 2Te 2:4 ja Ilm 11:1-2. Johannese prohvetearing Ilmutusraamatu 11. peatükis pandi kirja peale eelmise templi hävitamist 70.A.D. ja võib seega viidata ainult tulevasele taastatud templile.

Kogu rahva vaimulik uusjätk (Iisraeli jääk suure vaevaaaja lõpus) toimub siis, kui Messias ilmub oma teises tulemises Õlimäele: „Sel päeval seisavad ta jalad Õlimäel, mis on Jeruusalemma ees ida pool" (Sk.14:4). Paljud inimesed ootavad seda suurt sündmust. Jeruusalemma endine linnapea Teddy Kollek on öelnud, et tema ees seisab kõige raskem ülesanne, mis võib ühel linnapeal olla: valmistada linn ette Messia tulekuks.

Joon. 8. Israeli vaimulik ärkamine

Katsumuste ja kannatuste nädal

Kaasaegses Iisraelis on taastatud Piiblit põhinev kronoloogia, kus aega loetakse seitse aastat kestvate aastanädalate kaupa. Kuuete aastale järgneb alati sabbatiaasta, mis on tsükli viimaseks aastaks. Seitsme aastanädala järel (49 aastat) pühitsetakse juubeliaastat, mis on 50. aasta (3Mo 25:1-10).

Viimane aastanädal enne Messia tagasitulekut Õlimäele on Iisraelile katsumuse ja vaimuliku ärkamise ajaks. See rahvas on ikka veel vaimulikus pimeduses, kellel seisab ees raske puhastumisaeg seitse aastat kestval vaevaajal (Jr.30:7; Tn.9:27; Hs.22:19-21; Sk.13:8-9). Peale seda puhastumist siseneb Iisraeli jääk messianistlikku kuningriiki ja naudib kõiki täiuse ja Õnnistuse töotusi. Kuigi Iisraeli rahva pöördumine toimub alles seitsmeaastase perioodi lõpus (seda nimetatakse ka Taanieli 70. nädalaks), algab suur ärkamine juba aastanädala alguses.

Juutide aastanädalate traditsioon aitab mõista, miks suure vaevaaja pikkus on täpselt seitse prohvetlikku aastat. Prohvetlikus ajaarvestuses on igas kuus 30 päeva. Tn.9:27 viitab valemessia aastanädala pikkusele valitsusele ja templi rüvetamisele selle nädala keskel. Seega võib viimase aastanädala jagada kaheks perioodiks pikkusega kolm ja pool aastat (e. 42 kuud, e. 1260 päeva). Ainult seda informatsiooni aluseks võttes on võimalik mõista järgmisi väiteid Ilmutusraamatus:

- * Kaks kotiriides tunnistajat kuulutavad suurel vaevaajal 1260 päeva (Ilm 11:3).
- * Paganad tallavad Jeruusalemma taastatud templit 42 kuud (Ilm 13:2).
- * Naine (Iisraeli rahvas) põgeneb kõrbe, kus Jumal toidab teda 1260 päeva (Ilm 12:6).
- * Antikristusel on diktaatorina absoluutne meelevald 42 kuud (Ilm 13:5).

Pitseeritud 144 000

Väga oluliseks sündmuseks vaevaaja alguses on vaimulik ärkamine juudi rahva keskel. Ilm 7:4 ütleb selgelt, et Iisraelis on 144 000 Jumala sulast, kelle otsaesisele vajutatakse pitsere:

"Ja ma kuulsin nende arvu, kes olid pitseriga märgitud, sada nelikümmend neli tuhat pitseriga märgitud kõigist Iisraeli laste suguharudest."

Selles väites ei ole midagi ebaselget ning täiesti vale oleks omistada Ilm 7:1-8 kirjeldatud ärkamine kogudusele või mingile teisele rühmale. See käib ainult Iisraeli kohta. Selleks ajaks on Issand tõelised usklikud maa pealt ära võtnud. Seejärel äratatakse 144 000 juuti taastatud Iisraeli rahva hulgast, et need oleksid Tema erilised tunnistajad. Ilmutusraamatu 7. peatükk seondub ulatuslike prohvetiteeringute seeriatega Piiblis, kus Issand lisaks Iisraeli füüsilise taastamise töötusele nende oma maal lubab anda neile viimseil päevil ka vaimuliku ärkamise:

„Seepärast ütle Iisraeli soole ... Ma võtan teid ära paganate seast ... ma piserdan teie peale puhast vett, et te saaksite puhtaks ... Ma panen teie sisse oma Vaimu ja teen, et te käite mu seadluste järele ja peate mu kohtuseadusi ning täidate neid. Ja te saate elada maal, mille ma olen andnud teie vanemaile; teie olete minu rahvas ja mina olen teie Jumal" (Hs.36:22-28).

Tänapäeval on tuhanded juudid teadlikud Uue Testamendi faktidest Jeesuse kui Messia kohta. Enamik neist lükkab aga lõpliku otsuse tegemist edasi kas ebakindluse või tagakiusu hirmu tõttu. Nad otsustavad alles peale ülesvõtmist, kui koos Kristuse kogudusega on maa pealt ära võetud ka kõik messianistlikud juudid (need, kes on varem Jeesuse oma Messiana vastu võtnud). Siis tuleb neil põhjalikult ümber hinnata kõik Messiaga seotud faktid.

Nende dramaatiliste sündmuste tagajärjel võtab suur grupp juute kogu maailmas sügavas meeleanalüüsis ja Püha Vaimu juhtimisel Jeesuse vastu oma Messiana ja Päästjana. Vastavalt Ilm 7:3 pitseeritakse siis need 144 000 Issanda teenijat ja neile antakse eriline evangeelne teenimistöö. Taanieli kolme sõbra kombel hoitakse neid valitud tunnistajaid suure vaevaaja tules puutumatuena.

Suur petis astub esile

Sel ajal kui luuakse tingimused Iisraeli vaimulikuks taastamiseks, seab kurat üles oma valemessia. Vahepeel peale ülesvõtmist on Iisraelis suur ärevus ja hirm. Olukorda halvendab veelgi Venemaa ja Araabia riikide ühine rünnak, mis tabab Iisraeli igast küljest (Hs.38 ja 39). Jumal sekkub olukorda dramaatilisel ja ootamatul viisil, päästab Iisraeli üleloomulikult ja hävitab tema vaenlased.

Samal ajal kerkib esile dunaamiline juudi soost imesid tegev mees. Sellele ebatavalisele mehele, kes näiliselt tuli juute kriitilisel momendil päästma, omistatakse väärt teeneid võidu eest. Ta esitleb ennast Iisraeli päästjana ja töötatud Messiana. Peale lühikest arupidamist tunnustavad teda rahvuslikud juhid. Issand Jeesus viitab sellele traagilisele otsusele Jh.5.43:

„Mina olen tulnud oma Isa nimel ja te ei võta mind vastu; kui teine tuleb iseenese nimel, tema te võtate vastu.”

See petis, kes imiteerib tõelist Messiat ja püüab Tema kohale asuda, on ratsanik valge hobuse seljas - antikristus. Ta teeb pingutusi, et oma positsiooni kindlustada ning annab Iisraelile loa tempel uuesti üles ehitada. Ta halvustab vaimuliku ärkamist, kus 144 000 inimest saavad päästetud, öeldes, et see on Jumala tahte vastane reetlik liikumine. Vastukaaluks messianistlikule ärkamisele suunab ta kogu religioosse initsiatiivi ortodokssesse kanalisse, mis tegeleb templi taastamisega ja ohverdamise süsteemiga.

On ilmne, et toimub suur polariseerumine: ühel pool on messianistlikud juudid ja teisel pool ortodokssed juudid valemessia juhtimise all. Viimane grupp on ülekaalus ja töötab üksmeelset toetust oma „kauaoodatud Messiale”. Isegi siis, kui antikristus seab enese ka teiste rahvaste religioosseks juhiks ja messiaks ning kisub Iisraeli liitu teiste usunditega, on enamasti ikka veel pimedad tema pettuse suhtes ja toetavad teda tingimusteta.

Kaks tunnistajat

Sellel massilise eksituse perioodil saadab Issand kaks erilist tunnistajat Iisraelile kuulutama, et nad peavad pöörduma tõelise Jumala poole (Ilm 11:3-12). Piiblis on vihjeid, et need kaks võivad olla Mooses ja Eelija, kes ilmusid Jeesusele muutmise mäel (Mt.17:1-3). Eelija suhtes ei ole mingit kahtlust. Vana Testamendi kahes viimases salmis öeldi Iisraelile:

„Vaata, ma läkitan teile prohvet Eelija, enne kui tuleb Jehoova päev, suur ja kardetav! Ja tema pöörab vanemate südamed jälle laste poole ja laste südamed vanemate poole, et ma ei peaks tulema ja lööma maad needusega” (Ml.3:23-24).

Rahuvürstist türanniks

Vaevaaja keskel murtakse leping Iisraeli ja valemessia vahel, siis kui ta kuulutab end templis jumalaks. Piibel ütleb, et tuleb ärataganemine ja ilmub ülekohtu inimene, „...kes paneb vastu ja tõstab enese üle kõige, mida nimetatakse Jumalaks või jumalateenistuseks, nii et ta istub Jumala templisse ja ütleb enese olevat Jumala” (2Te 2:4). Koos valeprohvetiga seab ta templi kõige pühama paika üles oma kuju ja sunnib kõiki seda kummardama. Ta tühistab igasuguse jumalateenistuse, kaasa arvatud ohvrteenistuse templis. Taaniel ütleb selle öela valitseja kohta:

„Paljude meelest ta ei hooli lepingust ühe aastanädala jooksul ja ta lõpetab pooleks aastanädalaks tapa- ja roahvri; hävitaja tuleb koletise tiibadel, kuni määratud lõpp voolab üle hävitaja” (Tn.9:27).

Taaniel kinnitab seega, et antikristus lõpetab kolme ja poole aasta järel ohverdamise süsteemi ja kõik muu jumalateenistuse peale tema enda kummardamise.

Pettunud Iisrael keeldub edasisest liidust võltsmessiaga. Sellega muutub ta valemessia viha märklauaks, kes on nüüd selle maailma isehakanud jumal ja asub punasel hobusel sõitva ratsaniku rolli. Valemessias asub sõjateele ning püüab välja juurida Iisraeli ja kõik dissidentlikud grupid. Ta tapab kaks kotiriides tunnistajat, kes nii visalt inimesi tema eest hoiatavad (Ilm 11:7). Ta käseb ka hukata kõik need, kes usuvad Kristusesse. Jeesus andis juudi rahvale selge hoiatuse enneolematu tagakiusu kohta antikristuse poolt:

„Kui te siis näete pühas paigas seisvat hävituse koletist, millest on rääkinud prohvet Taaniel - kes seda loeb, see pangu tähele - siis põgenegu need, kes on Juudamaal, mägedele; kes on katusel, ärgu tulgu maha midagi oma majast võtma ja kes on väljal, ärgu mingu tagasi võtma oma

kuube ... Ent paluge, et teie põgenemine ei juhtuks talvel ega hingamispäeval. Sest siis tuleb suur viletsus, mille sarnast ei ole olnud maailma algusest kuni praeguse ajani ega tulegi. Ja kui neid päevi ei lühendataks, ei pääseks mitte ükski liha" (Mt.24:15-22).

Neil viletsuse päevil hukkub palju juute. Sakarja ütleb:

„Ja nõnda sünnib kogu maal, ütleb Jehoova: seal hävitatakse kaks osa, aga kolmas osa jääb sinna järele" (Sk.13:8)".

Ülejäänud kolmandikku puhastatakse suure vaevaaja sulatusahjus kuni Jeesuse tagasitulekuni, mil nad Temaga lepatakse (Sk.13:9).

Põgenemine kõrbesse

Ilmutusraamatu 12. peatükk kirjeldab iisraeli põgenemist kõrbesse. See leiab aset varsti peale templi rüvetamist ja lepingu tühistamist valemessia ja Iisraeli vahel vaevaaja keskel. Jälgides tegevuse arengut Ilmutusraamatu 12. peatükis, on ilmne, et konflikt Iisraeli ja antikristuse vahel ei ole mingi juhuslik kokkusattumus, vaid osa igivanast võitlusest Jumala riigi ja saatana riigi vahel. Johannes mainib sündmuste tausta, mis kulmineeruvad selles kokkupõrkes:

„Ja suur imetäht ilmus taevas: naine, rietatud päikesega ja kuu tema jalge all ja temal peas pärg kaheteistkümnest tähest. Ta oli käima peal ja kisendas lapsevaevas ja tal oli suur valu sünnitades. Ja teine imetäht ilmus taevas ja vaata suur tulipunane lohe, seitsme peaga ja kümne sarvega ja ta peade peal seitse ehissidet. Tema saba pühkis ära kolmanda osa taevatähti ja viskas need maa peale. Ja lohe seisis naise ees, kes oli sünnitamas, et niipea kui ta on sünnitanud, neelata laps. Ja naine tõi ilmale poeglapse, kes peab raudkepiga karjatsema kõiki paganrahvaid. Ja naise laps kisti Jumala ja tema aujärje juurde. Ja naine põgenes kõrbe, kus temal oli Jumalast valmistatud ase, et teda seal toidetaks tuhat kakssada kuuskümmend päeva" (Ilm 12:1-6).

Siin võrreldakse Iisraeli abielunaisega ja mitte kihlatud neitsiga nagu Kristuse kogudust (kõrvuta Iisraeli kohta käivaid kirjakohti – Jr.31:1-5, Js.54:4-8 ja Ho 2:15 - nendega, mis räägivad kogudusest – Mt.25:1 -13 ja 2Ko 11:2).

Naist identifitseerivad ka 12 tähte tema peas, mis viitavad Iisraeli 12 suguharule ja päike ning kuu, mis viitavad Jaakobile ja Raahelile kui Iisraeli esivanematele. Neid sümboleid selgitab Joosepi unenägu :

„Ja ta nägi veel teise unenäo, jutustas selle oma vendadele ja ütles: „Vaata, ma nägin veel ühe unenäo ja ennäe päike, kuu ja üksteistkümmend tähte kummardasid minu ees!" Aga kui ta seda jutustas oma isale ja vendadele, siis ta isa sõitles teda ning ütles temale: „Mis unenägu see küll on, mis sa nägid! Kas mina ja su ema ja vennad tõesti peame tulema ja sinu ees maani kummardama?" (Imo.37:9-11; vt. Jr.31:11, 15 , kus Jaakob ja Raahel kujutavad Iisraeli).

Naise rasedus viitab Kristuse sünnile. Lohe, kes tõmbas endaga kaasa kolmandiku taeva inglitest ja on valmis last neelama, ei ole keegi muu kui kurat.

Antud juhul oli tema tööriistaks Heroodes, kes Jeesuse hävitamiseks käskis mõrvata kõik Petlemma lapsed. Kuid issand Jeesus täitis ikkagi oma missiooni ning Ta võeti tagasi taevasse. Periood, mil Ta karjatseb rahvaid raudkepiga, algab peab Tema teist tulekut. Vastavalt Ilm 2:26-27 valitsevad Tema ustavad jüngrid koos Temaga,

Enne seda, kui Jeesus tuleb tagasi, suunab saatana oma jõupingutused võitluses Jumala ja Tema riigiga koguduse ja Iisraeli vastu. Peale seda, kui tõeline kogudus on üles võetud, suunab ta kogu oma tähelepanu Iisraelile. Kõigepealt püüab ta neid eksitada ja seejärel hävitada, et nurjata Jumala plaani Tema omandrahva suhtes. Sel ajal antakse Iisraelile käsk põgeneda kõrbesse, arvatavasti Petrasse, et suur vaevaag üle elada. Seal varjab Issand neid 1260 päeva, s.o. kolm ja pool aastat.

Kristlastest märtrid

Antikristus kiusab taga ka vaevaaja kristlasi. Nad ei täida tema selgeid käsked ja kummardavad ainult Iisraeli Jumalat ning Jeesust Kristust. Selles mõttes on kristlased naise, Iisraeli, lähedased sugulased (Ilm 12:17). Rm.11:15-20 ütleb Paulus, et mittejuutidest kristlased poogitakse õlipuu (Iisraeli) külge ja on seega nendega lähedalt seotud. See lähedane side annab meile armastuse Iisraeli vastu. Meie südame siiraks sooviks ja palveks on, et nemad tunneksid ka Jeesuses ära oma Issanda ja Päästja ning astuksid Temaga uude lepingusse (He.8:8-13).

Tõelised kristlased tunnevad kõhe ära antikristuse pettuse. Nad lükkavad tema ja ta universaalse võltsreligiooni tagasi. Nende jaoks on metsalise lühiajalises kuningriigis ainult üks tee: tagakius ja märtrisurm. Nende märtrite kohta ütleb Johannes:

„Ja kui ta võttis lahti viienda pitseri, siis ma nägin altari all nende hingi, kes olid tapetud Jumala sõna pärast ja tunnistuse pärast, mis neil oli. Ja nad kisendasid suure häälega ning ütlesid: "Oh püha ja tõeline Valitseja, kui kaua sa ei mõista kohut ega tasu kätte meie verd neile, kes elavad maa peal?" (Ilm 6:9-10).

Nende märtrite hulka kuuluvad kõik need, kes pöörduvad peale ülesvõtmist. 144 000 juudi tunnistaja teenimistöö tagajärjel on palju niisuguseid pöördunuid. Nemad seisavad antikristlusele vastu ja paljastavad tema pettust.

Kui sina peaksid sellel ajal elama, tuleb sul meeles pidada, et sinu päästmine ei olene antikristlusele vastuseisemisest ja tema märgist keeldumisest, vaid eelkõige sellest, kas sa pöördud Issanda Jeesuse Kristuse poole. Sa pead tunnistama oma patud ja võtma Ta vastu oma Lunastajana, et saaksid puhtaks Tema vere läbi. Alles siis oled sa tõeliselt valmis antikristlusele vastu seisma, isegi juhul, kui see sulle elu maksab. Sa pead tõepoolest olema valmis minema vältimatusse märtrisurma, sest kristlased ei ela suurt vaevaaega üle: „Ja nemad on tema võitnud Talle vere tõttu ja oma tunnistuse sõna tõttu ega ole oma elu armastanud surmani" (Ilm 12:11). Taevas saavad nad teada, et ka nende kaasvennad Jeesuses peavad kannatama ja surema märtrisurma: "Ja neile anti igäihele pikk valge rüü ja neile üteldi, et nad oleksid rahul veel natuke aega, kuni saab täis nende kaassulaste ja nende vendade arv, kes tapetakse nõnda nagu nemadki" (Ilm 6:11).

Kui kõik märtrid on taevasse kogutud, antakse neile ülestõusmisihu ja nad on väga rõõmsad Issandas. Nad ei mäleta enam oma kurvastust, vaeva, tagakiusu, nälga ega märtrisurma, millest nad pidid oma usu pärast läbi minema. Selle suure kogunemise kohta kirjutab Johannes:

„Pärast seda ma nägin ja vaata, suur hulk rahvast, keda ükski ei võinud ära lugeda kõigist rahvahõimudest ja suguharudest ja rahvaist ja keeltest; need seisid aujärje ees ja Talle ees, riidetud valgeisse rüüdesse ... Need on, kes tulevad suurest viletsusest ja on oma rüüd pesnud ja oma rätid valgeks teinud Talle veres ... Tall, kes on keset aujärje, hoiab neid ja juhatab nad elava vee allikaile; ja Jumal pühib ära kõik pisarad nende silmist (Ilm 7:9, 14, 17).

Kohtumine Õlimäel

Kristuse ilmumist kirjeldab Ilmutusraamatu 19. peatükk. See leiab aset

Õlimäel Jeruusalemmas:

„Sel päeval seisavad ta jalad Õlimäel, mis on Jeruusalemma ees ida pool; ja Õlimägi lõhkeb keskelt pooleks, idast läände väga suureks oruks, sest pool mäge vajub põhja poole ja teine pool lõuna poole! Ja mägede vaheline org suletakse, sest mägede vaheline org ulatab Jaasolist saadik; see suletakse, nagu see suleti maavärisemise tõttu Juuda kuninga Ussija päevil. Ja Jehoova, minu Jumal tuleb, kõik pühad ühes temaga (Sk.14:4-5).

Issand Jeesus tuleb koos oma pühadega, kes võeti üles ja kes ühinesid Temaga seitse aastat varem. Nüüd tuleb Ta tegema lepitust Iisraeli jäägiga, kes suure Harmagedooni lahingu ajal peituvad Õlimäe koobastesse. Kohtumine Jeesusega on neile päästeks, sest: „Sel päeval on Taaveti sool ja Jeruusalemma elanikel avatud allikas patu ja roojuse vastu" (Sk.13:1).

Kui ellujäänud juudid küsivad naelamärkide kohta Tema kätel ja rinnal, vastab Ta et need löödi Talle Tema sõprade koidas (Sk.13:6). See saab olema väga liigutatav moment, kui Iisraeli jääk kahetseb sügavalt oma patte ja seda, et nende esiisad ei võtnud Messiat Tema esimese tuleku ajal vastu:

„Siis ma valan Taaveti soo peale ja Jeruusalemma elanike peale kaastunde ja anumise vaimu; siis nad vaatavad sellele, kelle nad läbi pistsid ja kaebavad tema pärast, nagu kaevatakse ainsa lapse pärast ja nutavad tema pärast kibedasti, nagu nutetakse kibedasti esmasündinu pärast! Sel päeval on Jeruusalemmas niisama suur kaebus, nagu oli kaebus Hadad-Rimmoni pärast Megiddo orus" (Sk.12:10-11).

Jeesus taastab osaduse oma puhastatud ja kahetseva rahva jäägiga ning lohutab neid sõnadega: „See on minu rahvas!" Ja tema ütleb: „Jehoova, minu Jumal" (Sk.13:9).

7. peatükk SÕJAD, TAUDID JA LOODUSKATASTROOFID

„Aga te saate kuulda sõdadest ja sõnumeid sõjast; katsuge, et te ei ehmuks! Sest see peab sündima, aga ots ei ole veel käes. Sest rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu ja nälga ja maavärisemisi on paiguti" (Mt.24:6-7).

Suur vaevaeg on laastavate sõdade, epideemiatega ja looduslike katastroofide aeg. Kõik see põhjustab suuri kahjustusi ja maakera elanikele suuri kannatusi. Suur surevus, lagunevad kehad, mida ei ole maha maetud ja meditsiinisüsteemi kokkuvarisemine toovad kaasa epideemiatega puhkemise ja tõsise saastumise. Olukord muutub väljakannatamatuks ja seda eriti tihedalt asustatud piirkondades. Loodusvarad, mis on radioaktiivse saastumise tõttu juba muutunud kasutamiskõlbmatuteks, kahjustuvad veelgi maavärisemistes ja põua ning kuumalainete tagajärjel. Kohutavad maavärisemised muudavad terved linnad rusuhunnikuteks.

Selle laastamistöe taga on kurat - Jumala loomingu hävitaja ja mõrvar. Pimeduse kuningriigi lühikesel tunnil lastakse ta koos oma järgijatega maa peale lahti, kus ta avab täielikult oma pahelise olemuse. Sellega saab nende kurjuse mõõt täis ja nad lähevad vastu oma lõplikule kohtuotsusele. Suur tragöödia seisneb selles, et põrgutuli, mis on valmistatud kuradile ja tema inglitele, on ka miljonite petetud inimeste igaveseks saatuseks.

Saatana kohutavad hävitussõjad toimuvad vaevaaja teisel poolel. Selle kolm ja pool aastat kestva perioodi alguses tõkestatakse saatanaale ligipääs Jumala trooni ette, kus ta varem käis ööd ja päevad kristlasi süüdistamas (Ilm 12:10). Ta on täis suurt viha selle väljaviskamise pärast ja käsutab järelejäädud lühikest aega võimalikult suureks hävitustööks maa peal:

„...sest välja on visatud meie vendade süüdistaja, kes nende peale kaebab meie Jumala ees päevad ja ööd ... Häda maale ja merele, sest kurat on tulnud maha teie juurde ja tal on suur viha, sest ta teab, et tal on pisut aega" (Ilm 12:10,12).

Siin vahetab antikristus oma valge hobuse punase vastu ja alustab oma tegevust, et viia kogu maailm korratusse ja kaosesse. Kui Ilm 13:5-7 mainitud kolm ja pool aastat täis saavad, on tema jubedate tegude laine ulatunud üle terve maailma. Selle meelega keskel tõuseb üles õudusttekitav surmaingel ja kogub rikkaliku hingedesaagi hukatuse jaoks. Kuradi kombel on ka antikristus mõrvar, kes tunneb rahuldust inimeste surmast.

Sõjad

Suurest vaevaajast rääkides mainitakse tihti veriseid sõdu. Ilm 6:8 väidab, et antikristuse sõjategevus koos sellega kaasnevate näljahädadega ja epideemiatega tapab neljandiku maakera elanikkonnast. Praeguse rahvaarvu juures tähendab see 1,4 miljardit inimest. Niisugused tapatalgud on inimkonna ajaloos enneolematud. Senini on kõige ohvriterohkem olnud Teine maailmasõda, mis nõudis 52 miljonit elu.

Hesekiel ennustas Venemaa kallaletungi Iisraelile juba umbes 2600 aastat tagasi. Ta näitas ka detailselt ära, et Venemaa liitlasteks on Iraan, Etioopia, Liibüa, Türgi, Saksamaa ja teised riigid. Jõud, mis õhutavad seda sõda, on taaselustunud kommunism ja natsism liidus islamiga. Kõik need kolm ideoloogiat on fanaatilisel antisemitistlikud ja antikristlikud. Hesekieli 38. ja 39. peatükis kirjeldatakse, kuidas selle kaugelt Põhjamaalt tulnud kuninga jõud murtakse Iisraeli mägedel. Pidades silmas, et Ameerika on Iisraeli liitlane, võib ettekuulutatud Vene-Araabia-Saksa invasioon Iisraeli areneda tõeliseks maailmasõjaks.

Ilm 9:13-19 näitab, kuidas Idamaa kuningad, s.o. Hiina ja tema liitlased, mobiliseerivad oma jõude suure vaevaaja sõdadeks. 200-miljoniline asiaatide armee tuleb üle Eufraati jõe ning tungib Lähis-Ida ja Euroopasse. Ilm 9:15 põhjal tapavad nad üle kolmandiku maakera rahvastikust, mis on rohkem kui miljard inimest. Nende invasioon kestab suure vaevaaja lõpuni. Ilm 16:12, kus räägitakse viimastest sündmustest enne Harmagedooni lahingut, mainitakse seda kurjakuulutatavat marssi Lähis-Ida poole:

„Ja kuues ingel valas välja oma kausi suure Eufraati jõe peale ja selle vesi kuivas ära, et tee oleks valmis kuningaile, kes tulevad päevatõusu poolt.”

Ilmutusraamat annab mitmeid viiteid selle kohta, et neis sõdades kasutatakse tuumarelvi. Johannesel puudusid sõnad nende 20. sajandi keeruliste relvade ja raketide kirjeldamiseks, kuid ta annab edasi mõtte langevatest tuumapommidest ehk tuumapeadega raketidest öeldes:

„Ja esimene puhus pasunat. Siis tuli rahet ja tuld verega segamini ja paisati maa peale. Ja kolmas osa maad põles ära ja kolmas osa puud põles ära ja kõik haljas rohi põles ära. Ja teine ingel puhus pasunat. Siis heideti merre otsekui suur mägi, mis tules põles ja kolmas osa merd sai vereks. Ja kolmas osa mere loomi, kellel hing sees, suri ära ja kolmas osa laevu läks hukka" (Ilm8:7-9).

Vahetult peale seda mainib ta kolmandiku maakera veevarude mürgitamist. Ta hoiatas, et paljud, kes seda vett joovad, surevad. Niisuguse olukorra põhjustab ilmselt radioaktiivne tolm, mis vette langeb. Ilm 8:12 järgi muutuvad päike, kuu ja tähed osaliselt pimedaks, viidates tõsisele õhu saastumisele.

Teadlased on arvutanud, et kui puhkeks maailmasõda, kus kasutatakse tuumarelvi, saaks koheselt surma umbes miljard inimest. Teine miljard on määratud aeglasele suremisele.

Kuumalained levivad üle maakera ja süütavad tuleohtliku materjali põlema. Ladudes säilitatavate mürgiste gaaside süütamine täidab atmosfääri surmava vingugaasiga ja tsüaaniga.

Tuumasõja hilisemad tagajärjed on samavõrd kohutavad. Peale esialgsete kuumalainete jahtub maakera pind tugevasti. Temperatuurid langevad 55 kraadi võrra ja maakera kattub jää ja lumega. Seda olukorda nimetatakse tuumasõja talveks. See hävitab kõik taimed. Veetagavarad saastuvad radioaktiivse tolmuga ja külmuvad. Põhjapoolkera mattub suitsu, sest enamused plahvatusi leiab aset seal. Umbes kuu aega valitseb pimedus. Tihedad pilved liiguvad ka lõunapoolkerale, põhjustades umbes aastaks poolpimeduse.

Ilm 6:12 viitab taolisele olukorrale: „... ja päike läks mustaks nagu karvane kotiriie ja kuu läks kogunisti nagu vereks.” Niisugused tingimused valitsevad ja muutuvad järjest intensiivsemaks vahetult enne Jeesuse tagasitulekut. Kui antikristus on lõpetanud selle globaalse hävitustöö, koondab ta kõik järelejäänud armeed Iisreli oma kaheks viimaseks lahinguks (Ilm 16:14-16). Üks lahing on juutide vastu ja teine Kristuse enda vastu. Antikristus on teadlik Kristuse tagasitulekust koos suure taevase armeega ja ootab Tema saabumist Õlimäe juures. Järgnev kokkupõrge saab talle aga saatuslikuks. Selles hukkub ta ise ja ka tema järgijad, kes võtsid vastu tema märgi. Johannes ütleb:

„Ja ma nägin metsalist ja ilmamaa kuningaid ja nende sõjaväge olevat kogunenud sõda pidama sellega, kes istus hobuse seljas ja tema sõjaväega. Ja metsaline võeti kinni ja temaga ühes valeprohvet, kes tema ees oli teinud oma imeteod, milledega ta oli eksitanud neid, kes metsalise märgi olid vastu võtnud ja kes kummardasid tema kuju. Nad mõlemad visati elusalt tulejärve, mis põleb väävliga. Ja teised tapeti mõõgaga, mis lähtus selle suust, kes istus hobuse seljas. Ja kõigi lindude kõhud said täis nende lihast” (Ilm 19:19-21).

Sakarja kinnitab seda järgneva prohvetearguga:

„Ja see on nuhtlus, millega Jehoova lööb kõiki rahvaid, kes sõdivad Jeruusalemma vastu: ta määndab nende liha, kui nad alles jalgel seisavad, nende silmad mädanevad oma koobastes ja neil mädaneb keel suus” (Sk.14:12).

Haigused

On ilmne, et tuumasõjast tingitud saastumine ning keemiliste ja bioloogiliste lõhkepeade tulistamine põhjustab massiliselt haigusi, mürgistusi ja kiiritust. Inimesed, kes tuumasõjas saavad suure annuse neutronkiirgust, surevad kohe. Kui kiirgusenergia ka hiljem väheneb, võib see ikkagi miljonitele inimestele kaasa tuua tõsiseid tagajärgi. Kahjustuste ulatus sõltub radiatsiooni intensiivsusest ja rahvastiku tihedusest antud piirkonnas. Radioaktiivsed kiired võivad muuta inimese raku struktuuri ja põhjustada vähktõbe: alates nahavähist kuni halvloomuliste kasvajateni siseelundites. Kui neutronkiirgus omab suurt energiat, võib see kahjustada ka sügavamaid kudesid. See võib mõjutada naise munarakku ning põhjustada geneetilisi muutusi ja väärarenguid sel perioodil sündivates lastes.

Vee, õhu, pinnase ja taimede saastumine peale tuumaplahvatust kutsub esile tohutu ökoloogilise katastroofi. Taimed, mis kasvavad radioaktiivsel pinnasel, imevad endasse radioaktiivseid aineid ja loomad, kes neist toituvad, saastuvad omakorda. Nende piim ja liha ei ole enam toiduks kõlblik. Isegi vihmavesi pilvedest, mis on saanud radioaktiivset kiirgust, muutub radioaktiivseks. Tuul ajab radioaktiivseid pilvi kaugele, saastades ka ulatuslikud maa-alad väljaspool otsest sõjakollet. See toob haigusi, vaeva ning surma inimestele ja loomadele. Loomad on sama kaitsetud selle nähtamatu kuid saatusliku rünnaku vastu kui inimesedki. Ka mereloomad saavad kannatada lööklainete ja kiirituse tagajärjel. Kui tuumapomm lõhkeb meres, nii nagu Ilm 8:8 võib välja lugeda, on see sealsel elule hukatuslik. Samal ajal uputavad hiidlained ja tormid palju laevu. Ilm 16:3-4 viitab olukorrale, kus kõik elu meres hävib ja kus kõik magevee allikad saastuvad ja muutuvad kasutuskõlbmatuteks. Niisuguse katastroofi mõju inimkonna elule ja tervisele on ettekujutamatu.

Inimene on enda kätte saanud tehnoloogia, mille abil võib põhjustada hulgaliselt haigusi ja hädasid. Mitmed araabia riigid täiendavad oma keemilist relvastust bakterioloogiliselega. Neil on vahendeid, et külvata düsenteeria, siberi katku, tüüfuse, jt. baktereid üle vaenlaste armeede ja linnade. Võrreldes keemilise relvaga on bioloogiline relv kompaktsem ja seda on lihtsam valmistada. Mitmed kolmanda maailma riigid näitavad üles huvi pisikute sõja vastu.

Suurel vaevaajal levib ka niisugune haigus, mis mõjutab ainult neid, kes on võtnud vastu antikristuse numbri:

„Ja esimene ingel läks ja valas oma kausi välja maa peale. Ja kurje ning ilgeid mädapaiseid tekkis inimeste külge, kellel oli metsalise märk ja kes kummardasid tema kuju” (Ilm 16:2).

Lõpuaegadel esineb veel üks haigus, mis tabab inimesi valikuliselt. Selleks haiguseks on aids, millesse nakatuvad peamiselt narkomaanid, homoseksuaalsed ja teised ebakõlbeliste seksuaalkommetega inimesed (prostituudid ja nende kliendid). Nende inimeste osatähtsus, kes on saanud aidi vereülekannete kaudu, on statistiliselt tühine.

Aidsi põhjustav HI-viirus hävitab inimese immuunsussüsteemi. Surm saabub enamasti sekundaarsetel tagajärgedel, nagu kopsupõletik, nahavähk, diarröa jt. haigused. Inimene võib olla HI-viiruse kandja aastaid, enne kui see kujuneb välja tegelikuks haiguseks. Sel perioodil levitab ta oma keha vedelikega seda viirust siiski edasi (eriti seksuaalvahekorra kaudu), ilma et tal endal ilmneks veel mingeid haigusümptomeid. Uuringud on näidanud, et ühe aidihaige kohta, kellel juba ilmnevad sümptoomid, tuleb sada HI-viiruse kandjat. Pahaloomulised nahahaavandid on aidi lõppjärgus väga tüüpilised.

Praegu seisab kogu Sahhaara kõrbest lõunasse jääv Aafrika silmitsi aidi katastroofiga. Hinnangute kohaselt on 2000. aastaks 50-70% kontinendi elanikkonnast HI-viiruse kandjad, kui ei leita efektiivset vaktsiini. Aafrikas on viirusekandjate hulgas mehi ja naisi enam-vähem võrdselt. Läänemaailmas on see põhiliselt homoseksuaalsete inimeste ja narkomaanide haigus, kes käsutavad nakatatud süstlaid. Andmed näitavad, et niisugustes linnades nagu New York, kasvab prostituutide arv, kes seda haigust edasi kannavad. See on põhjus, miks aids laialt levib.

Issand hoiatab homoseksuaalsuse ja prostitutsiooni eest. See võib vastata küsimusele, miks aidi vastu ei ole veel ravimit leitud vaatamata parimate meditsiiniteadlaste intensiivsetele uuringutele kogu maailmas. Issand hoiatab neid, kes jätkavad taolist patuelu:

„Või kas te ei tea, et ülekohtused ei päri Jumala riiki? Ärge eksige: hoorajad ja ebajumala kummardajad ja abielurikkujad ja salajased ropud ja poisipilastajad ja vargad ja ahned, joodikud, pilkajad ja anastajad ei päri Jumala riiki” (1Ko 6:9-10).

Selles nimekirjas on loetletud abielurikkumine, hooramine ja homoseksuaalsus. Pidage meeles Soodoma saatust, millest on tuletatud sõna „sodoomia”, kus homoseksuaalsus oli laialt levinud. Piibel mõistab taolise patuse eluviisi hukka ja mainib ka, et üleastujad peavad sellele patu tõttu ihulikult kannatama:

„Sellepärast on Jumal nad andnud häbematuise ihadesse; sest nende naised on vahetanud loomuliku sugulise käitlemise loomuvastasega ja samuti on ka mehed loobunud loomulikust naise sugulisest käitlemisest ja on oma himus süttinud üksteisest ja teinud rõvedust mees mehega ja kätte saanud iseenestes oma eksimuse palga, mille pidid saama” (Rm.1:26-27).

Lõpuajal esineb ka kõlvatu amoraalne sugupõlv, nii nagu Noa päevil, kes annavad oma ihud paheliste ihade valdusse. Nad müüvad oma hinged finantskasu saamiseks ja lasevad end antikristuse poolt ära nummerdada. Vaatamata hukatuslikule seisundile, millesse nad on langenud ja ärevale olukorrale nende ümber, ei kahetse nad oma patte. Suurel vaevaajal elavad patused teevad ikka ja jälle oma südamed kõvaks ning keelduvad meelt parandamast vaatamata Jumala poolt saadetud nuhtlustele. Koledad haavandid, mis nende ihule ilmuvad, piinav kuumus, nälj ja kõik looduskatastroofid panevad neid ainult rohkem Jumalat pilkama. „ ... ja nemad pilkasid Jumala nime, kelle meelevalla all on need nuhtlused, ega parandanud meelt, et nad temale oleksid austust andnud” (Ilm 16:9).

Ilmutusraamatu 9. peatükis antakse sünge ülevaade olukorrast, kus kohutavad katastroofid üleelanud jätkavad nälgivate inimeste ja lagunevate surnukehade keskel satanismi, amoraalsuse ja muude pahede praktiseerimist kavatsemata oma eluviise muuta:

„Aga järelejäänud inimesed, keda neis nuhtlustes ei surmatud, ei pöördunud siiski mitte oma käte tegudest, et nad poleks kummardanud kurje vaime ning kuld-ja hõbe-ja vask-ja kivi-ja puujumalaid, kes ei või näha ega kuulda ega kõndida. Ja nad ei pöördunud oma tapmistest ega oma nõidustest, ei oma hoorusest ega oma vargustest”(Ilm 9:20-21),

Isik, kes on avalikult teinud oma valiku teenida saatana ja tema üritust, on nii pime, et ta meeled reageerivad ainult valedele. Pikkamööda tõukab ta tõe kõrvale ja jookseb hullumeelset võidujooksu hukatuse suunas, ise endale sellest aru andmata.

Looduskatastroofid

Mitmed märgid meie ümber osutavad kohutavate looduskatastroofide lähenemisele. Need on hädad, mida Piibel seostab suure vaevaajaga. Teadlased on registreerinud temperatuuri pidevat kasvu, mis oluliselt muudab maakera kliimat. Selle võib panna tohtu koguse süsihappegaasi ja teiste saasteainete atmosfääri paiskamise arvele. Taastamatult on juba kahjustatud osoonikihti maakera ümber, millesse on tekkinud suured augud. See kaitsekiht on kilbiks ultraviolettkiirte eest. Kahjustused, mis sellele on tekitatud ohtlike gaaside poolt, kujutavad endast ohtu kõigile

elavatele olenditele maa peal. Koos temperatuuri kasvamisega põhjustab see jää sulamist polaaraladel. See omakorda tõstab vee taset ja põhjustab üleujutusi madalamates piirkondades.

Looduse saastumine kasvab pidevalt. Mõnede tehaste heitgaasid põhjustavad **happevihmasid, mis on hävitanud istandusi ja looduslikku metsa** paljudes maakera paikades. Sellele troostitule pildile pakub lisa loodusvarade otsalõppemine, jõgede, järvede ja ookeanide tõsine kahjustamine tehaste heitvete poolt, toornafta valgumine vette ja pinnasesse ning ohtlike jääkide kontrollimatu matmine.

Kliimamuutused toovad kaasa ekstreemseid ilmastikutingimusi nagu võib näha põudade ja üleujutuste sagenemisest ning ebatavaliselt madalate ja kõrgete temperatuuride esinemisest. Miljoneid inimesi ähvardavad pidevalt laienevad kõrbealad, samal ajal kui teised maakera paigad kannatavad erakordselt tugevate vihmasadude, üleujutuste ja taifuunide all. Kõik see mõjutav põldude saagikust negatiivselt. Maailma elanike arvu pideva kasvu olukorras, mis juba praegu ulatub 5,6 miljardini, võib see tähendada suurt näljahäda ja raskusi miljonitele. See tõsine mure tingis ülemaailmse tippkohtumise kokkukutsumise 1992.a. juunis Brasiilias.

Üks loodusõnnetus, mis tõuseb esile prohvetearingutes lõpuaegade kohta, on maavärisemiste sagenemine. Pinged maakooses ja selle ebastabiilsus võivad põhjustada maavärinate tunduvat kasvu. Tihedalt rahvastatud piirkondades, kus on kõrgeid maju, võivad maavärisemise tagajärjed olla väga kohutavad. Jeesus ütles suure vaevaaja kohta:

„Ja päikeses, kuus ja tähtedes on ennustusmärke ja maa peal on rahvastel ahastus ja nõutu olek mere kohina ja veevoogude pärast. Ja inimesed lähevad rammetumaks sündmuste ootamise pärast, mis maailma peale on tulemas; sest taeva vägesid kõigutatakse. Ja siis nad näevad Inimese Poja tulevat pilves suure väe ja auhiilgusega” (Lk 21:25-27).

Lisaks maavärisemistele tabavad maad ka kosmilised katastroofid, nagu meteoriidisadu ja kokkupõrked asteroididega. Neid õnnetusi tuntakse selgelt ära kui Jumala karistusi. Siis kui asjad on kõige hullemas seisus, ilmub korraga Kristus planeedile Maa oma teises tulemises. Patuseid haarab hirm ja nad püüavad põgeneda Tema palge eest:

„Ja ma nägin, kui ta võttis lahti kuuenda pitseri, et siis sündis suur maavärisemine ja päike läks mustaks nagu karvane kotiriie ja kuu läks kogunisti nagu vereks; ja taevatähed kukkusid maha, otsekuvi viigipuu ajab maha oma toored marjad, kui suur tuul teda raputab; ja taevas veeres ära nagu rullraamat ja kõik mäed ja saared nihkusid oma paigast ja ilmamaa kuningad ja suured isandad ja sõjapealikud ja rikkad ja võimumehed ja kõik orjad ja kõik vabad pugesis varjule koobastesse ja mägede kaljudesse ja nad ütlesid mägedele ja kaljudele: „Langege meie peale ja varjake meid selle palge eest, kes aujärjel istub ja Talle viha eest! Sest on tulnud tema suur vihapäev ja kes võib püsida?” (Ilm 6:12-17).

Ilmutusraamatu 16. peatükk kirjeldab analoogset stseeni:

„Ja seitsmes ingel valas oma kausi välja õhku ja suur hääl kostis taeva templist aujärjelt ning ütles: „See on sündinud!” Ja sündis hääli ja müristamisi ja välke ja tekkis suur maavärisemine, mäherdust ei ole olnud sest ajast, kui inimesi on olnud maa peal; säärane suur maavärisemine see oli. Ja suur linn jagunes kolmeks osaks ja paganrahvaste linnad langesid. Ja suurt Baabülioni tuletati meelde Jumala ees, et Jumal annaks temale oma raevu viina karika. Ja kõik saared põgenesid ja mägesid ei leidunud enam. Ja suuri raheteri, talendiraskusi, tuli taevast maha inimeste peale. Ja inimesed pilkasid Jumalat rahe nuhtluse pärast; sest selle nuhtlus oli väga vali” (Ilm 16:17-21).

Paljud Vana Testamendi prohvetid on tähendanud üles samasuguseid prohvetearinguid Issanda päeva kohta. Ühest küljest vaevab inimesi kõrvetav kuumus ja põud ning teisest küljest hirmutav pimedus ja maavärina mürin. Patused, kes on oma südamed kõvaks teinud, paisatakse maha ja nad hukuvad koos oma tegudega. Nende ihud rebitakse katki röövlindude ja kiskjate poolt. Jesaja kirjeldab seda aega:

„Vaata, Jehoova päev tuleb hirmsana, raevu ja tulise vihaga, et teha õudseks maa ja hävitada sealt patused! Sest taevatähed, nende hulgas Vardatähed, ei kiirga enam valgust, päike on tõustes pime ja kuu ei anna oma valget! Mina tasun ilmamaale ta kurjuse ja õelatele nende süü, mina lõpetan ülbete kõrkuse ja alandan võimutsejate upsakuse! Mina teen inimesed kallimaks puhtast kullast ja inimlapse kallimaks Oofiri kullast! Seepärast ma panen taevad vankuma ja maa väriseb paigast vägede Jehoova raevus tema tulise viha päeval” (Js.13:9-13).

On teisi samalaadseid hoiatusi Issanda kohtuotsuste kohta sel päeval:

„Vaata, Jehoova laastab maa ja rüüstab selle, paiskab segi selle pinna ja pillutab elanikud! ... Maa laastatakse täiesti ja riisutakse sootumaks, sest Jehoova on ütelnud selle sõna! ...Maa on rüvetunud oma elanike all, sest need on üle astunud käsuõpetusest, muutnud seadusi, murdnud igavese lepingu! Seepärast neelab needus maa ja selle elanikud jäävad süüdlasteks; seepärast kahaneb maa elanike hulk ja vähe inimesi jääb järele” (Js.24:1-6).

Kristuse sõnad Uues Testamendis on eelnevaga lähedalt seotud:

„Sest siis tuleb suur viletsus, mille sarnast ei ole olnud maailma algusest kuni praeguse ajani ega tulegi. Ja kui neid päevi ei lühendataks, ei pääseks mitte ükski liha; aga äravalitute pärast lühendatakse need päevad” (Mt.24:21-22).

Kristlasi on selgelt manitsetud neid hoiatusi tähele panema. Nii nagu Noa, peavad ka nemad tegema vajalikke ettevalmistusi, hoiatades samal ajal teisi enda ümber kiiresti lähenevate Jumala kohtute eest. Lott arvati väärt pääsema karistusest, mis tuli Soodoma ja Gomorra peale. Jumala tahte kohaselt läks ta hävingu piirkonnast kiiresti ära. Kui ta oleks hellitanud oma mõtetes lootust, et Jumala karistused jäävad ehk tulemata ja kui tal oleks olnud kahju oma varandusest lahkuda, oleks ta koos sellega leekides hukkunud.

Me ei ole Jumala viha all, kuid me peame olema valvel ja vaimulikult väärt arvatud Tema ette ilmuma:

„Aga hoidke, et te oma südameid ei koormaks liigsöömise ega purjutamisega ega peatoiduse muredega ja et see päev ei tuleks teie peale äkitselt otsekui linnupüüdjä pael! Sest ta tuleb kõikide peale, kes kogu maapinnal asuvad! Siis valvake ja paluge igal ajal, et teid arvatakse väärt põgenema kõige selle eest, mis tuleb ja seisma Inimese Poja ees” (Lk 21:34-36).

Kas oled teinud vajalikud ettevalmistused, et põgeneda saabuvate Jumala kohtute eest? Kui Iisraeli rahvas vabanes Egiptuse orjusest, pidid nad otsima kaitset Talle vere all. Kas **sina** oled seda teinud?

8. peatükk MESSIA KUNINGRIIK JA UUS LOODU

Kristuse tagasitulek

Harmagedooni lahingu kulminatsioonihetkel, suure vaevaaja viimasel päeval, läheb Jeesus valgel hobusel lahingusse saadetuna taevastest sõjavägedest:

„Ja ma nägin taeva avatud ja vaata: valge hobune! Ja selle nimi, kes tema seljas istus, on Ustav ja Tõeline ja Tema mõistab kohut ja sõdib õiguses. Aga tema silmad olid tuleleek ja temal oli peas palju ehissidemeid; ja temale oli kirjutatud nimi, mida ei tea keegi muu kui tema ise. Ja temal oli seljas verrega kastetud kuub ja tema nimeks on pandud Jumala Sõna. Ja sõjaväed taevas järgisid teda valgete hobuste seljas ja olid riidetatud valge ja puhta lõuendiga. Ja tema suust tuli välja terav mõõk, et sellega lüüa rahvaid. Ja tema ise karjatseb neid raudkepiga. Ja ta ise sõtkub kõigeväelise Jumala tulise viha viina surutõrt. Ja temale on tema kuue ja puusa peale kirjutatud nimi „KUNINGATE KUNINGAS JA ISANDATE ISAND” (Ilm 19:11-16).

Peale seda, kui vaenlane on alistatud ja antikristus, valeprohvet ning nende järgijad karistatud (Ilm 19:20-21), pannakse saatana vangi:

„Ja ma nägin inglil taevast maha tulevat; sellel oli sügaviku võti ja suured ahelad käes. Ja ta võttis kinni lohe, vana mao, see on kuradi ehk saatana ja sidus ta ahelaisse tuhandeks aastaks ja heitis ta sügavikku ja pani ta luku taha ja vajutas pealepoole teda pitseri, et ta enam ei eksitaks rahvaid, kuni need tuhat aastat otsa saavad. Pärast seda peab teda natukeseks ajaks lahti lastama” (Ilm 20:1-3).

Saatana kinnisidumine on Ilmutusraamatu 19. peatükis kirjeldatud sündmuste järg ning on seega Jeesuse tagasituleku otseseks tagajärjeks. See järgneb vahetult lõplikule kohtuotsusele antikristuse ja valeprohveti üle. Sellepärast tuleb saatana sidumist vaadelda antud kontekstis ja seda ei tohi kända üle koguduse aega.

Ristil saavutati tõepoolest võit kuradi üle. Me võime selle fakti usus vastu võtta ja elada võidukalt. See aga ei tähenda, et saatana oleks peale Kolgatat areenilt kõrvaldatud ja kusagile vangi pandud. Vastupidi! Peetrus ütleb, et ta käib ikka veel ringi nagu mõirgaja lõukoer ja otsib, keda hävitada (1Pe.5:8). See hoiatus on antud kristlastele, et nad jääksid kaineks ja valvaksid ning oleksid riidetatud Jumala sõjavarustusega. Me võime elada Kolgata võidus, kui hoiame end pidevalt oma Päästja ligi ja seisame vastu saatanale:

„Siis alistuge Jumalale! Seiske vastu kuradile, siis ta põgeneb teie juurest” (Jk.4:7).

Jumala rahu, mida päästetud kogevad, ei tähenda seda, et oleksime juba milleniumis (tuhandeaastases rahuriigis). Praegune võitlus kuradiga ja kurjuse jõududega ei anna kuidagi niisuguse olukorra mõõtu välja, kus saatana on seotud ja luku taha pandud, nii et ta ei saa enam rahvaid eksitada. Praegu oleme ikka veel sõjas - vaimulikus võitluses, mis kestab läbi terve koguduse ajastu:

„Varustage endid kogu Jumala sõjavarustusega, et te suudaksite seista kuradi kavalate rünnakute vastu! Sest meil ei ole maadlemist vere ja lihaga, vaid valitsuste ja võimudega, selle pimeduse maailma valitsejatega, taevaaluste kurjuse vaimudega” (Ef.6:11-12).

Meie seisukorra kohta selles kurjas maailmas ütles Jeesus:

„Ärge arvake, et ma olen tulnud tooma rahu maa peale; ma ei ole tulnud tooma rahu, vaid mõõka” (Mt.10:34). Praeguses ajas valitseb Jumala rahu meie südames ja annab meile jõudu vaenlase vastu võidelda: „Me teame, et oleme Jumalast ja kõik maailm on tigea võimuses” (Uh 5:19).

Suurel vaevaajal intensiivistab saatan oma pingutusi (Ilm 12:12). Ta ässitab maailma rahvaid võtma relvad ja minema Lähis-Itta, et täielikult hävitada Iisraeli riik ning astuda lahingusse isegi Jeesuse enda ja Tema armeede vastu. Johannes kirjeldab seda järgmiselt:

„Ja ma nägin lohe suust ja metsalise suust ja valeprohveti suust väljuvat kolm rüvedat vaimu otsekui konnad. Need on nimelt kuradi tunnustähti tegevad vaimud, kes lähevad välja kõige ilmamaa kuningate juurde neid koguma sõtta kõigeväelise Jumala suureks päevaks” (Ilm 16:13-14).

Alles Kristuse tagasitulekul murtakse saatanlik triumviraat. Neist kaks -metsaline ja valeprohvet - heidetakse tulejärve. Lohe pannakse vangki põhjatusse sügavikku ja aheldatakse pimedusse, kuhu ta peab jääma tuhandeks aastaks.

Rahvaste kohus

Matteus kirjeldab kohtumõistmist rahvaste üle, kui Kristus tuleb tagasi ja istub oma aujärjele:

„Aga kui Inimese Poeg tuleb oma auhiilguses ja kõik tema inglid temaga, siis ta istub oma aujärjele; ja siis kogutakse tema ette kõik rahvad ja ta eraldab nad üksteisest, nagu karjane eraldab lambad sikkudest” (Mt.25:31 -32).

Selle Kristuse kohtuotsusega käivad kaasas rahvusvahelised ümberkorraldused. Igale rahvale määratakse tema koht vastavalt sellele, kuidas ta on käitunud Iisraeli suhtes.

Talle pulm

Peale Kristuse tagasitulekut pühitsetakse maa peal Talle pulmi. Johannes ütleb:

„Rõõmutsegem ja hõisakem ning andkem temale austust! Sest Talle pulmad on tulnud ja tema naine on ennast valmistanud! Ja naisele anti riietumiseks hiilgav ja puhas lõuend. See lõuend on pühade õiged teod!” Ja ingel ütles mulle: „Kirjuta: Ondsad on need, kes Talle pulma õhtusöömaajale on kutsutud!” Ja tema ütles veel mulle: „Need on tõelised Jumala sõnad!” (Ilm 19:7-9).

Salajases tulekus enne suurt vaevaega, saab Jeesus kokku oma pruudiga, kes võetakse üles Tema juurde. Seitse aastat hiljem ilmub Jeesus avalikult koos oma pruudiga. Talle aulisele pulmapeole tuleb kokku palju külalisi, nende hulgas ka Iisraeli jääk, kes on just äsja Jeesuse oma Messiana vastu võtnud.

Sellega, et Jeesus toob oma pruudi taevast endaga kaasa ja esitleb teda maailmale, täitub Kl 3:4: „Kui Kristus, meie elu, saab avalikuks, siis saate ka teie ühes temaga avalikuks au sees.” Sel viisil jagab pruutkogudus Kristusega Tema suurimat võitu, kui Ta tuleb tagasi Kuningana, murrab vaenlase väe ja rajab maa peale õigusrigi.

Milleenium

Tuhandaastases rahuriigis valitseb Kristus maa peal koos kogudusega. Vanemad, kes Ilmutusraamatu 5. peatükis kujutavad ausse läinud kogudust Jumala trooni ümber, ootavad aega, mil nad koos Kristusega maa peale tagasi tulevad ja saavad kuningateks Tema rahuriigis. Tallele ülistuslaulu lauldes ütlevad nad:

„ ... sina oled olnud tapetud ja oled oma verega Jumalale ostnud inimesi kõigist suguharudest ja keeltest ja rahvaist ja paganahõimudest ja oled nad teinud kuningriigiks ja preestreiks meie Jumalale ja nad valitsevad maa peal” (Ilm 5:9-10).

Ka tähendamissõna Lk 19:11-28 osutab Issanda Jeesuse valitsemisele koos oma pühadega. Suursugune inimene, kes läks kaugele maale kuningriiki vastu võtma, et siis tagasi tulla, on Jeesus. Tema esimesel tulekul ei tundud Teda ära ega võetud Kuningana vastu. Alandliku teenijana ja Jumala Tallena andis ta oma elu patuste eest. Ülesvõtmises läks Jeesus kaugele maale, kus Jumal andis Talle nime üle kõigi nimede ja tõstis ta kõrgesse ausse (Fi.2:9).

Kui Ta tuleb oma kuningriiki valitsema, määrab Ta ka oma teenijad kuningateks. Üks pannakse 10 linna üle, teine 5 üle. Laisk sulane, kes ei olnud ustav oma kohustustes ja ilmub Tema ette tühjade kätega, jääb kõigest ilma.

Paljud inimesed saavad valesti aru, nagu toimuks see valitsemine taevas. Issand peab ka maa peal valitsema ja istuma Jeruusalemmas Taaveti aujärjele, et kõik prohvetearingud selles osas võiksid täituda. Enne Jeesuse sündi ütles ingel Maarjale:

„Ja vaata, sa saad käima peale ning tood ilmale poja ja paned temale nimeks Jeesus. Tema saab suur olema ja teda peab hüütama Kõigekõrgema Pojaks ja Issand Jumal annab temale ta isa Taavet aujärje” (Lk 1:31-32).

Taaveti troon ei ole taevas, vaid Iisraelis, Jeruusalemma linnas. Kristuse tuhandeaastane rahuriik ei piirdu aga üksnes Iisraeliga, vaid ulatub üle kogu maailma. Kuigi Tema riiki iseloomustab rahu, on siiski vaja ranget korraldust, sest selles riigis on ka päästmata inimesi, kes on suure vaevaaja üle elanud. Taevas ei saa olla olukorda, kus oleks vaja inimesi raudkeppiga valitseda. Peame seega nõustuma faktiga, et tuleb ajastu, kus Kristus valitseb maa peal Kuningana, enne kui jõutakse uue taeva ja uue maa täiuslikku patuta olukorda.

Kui Jeesus tagasi tuleb, on Tema „õlgadel valitsus” (Js.9:5). Tema tagasitulekut Kuningana kuulutatakse pasunate puhumisega ja häälega taevast:

„Ja seitsmes ingel puhus pasunat. Siis sündisid suured hääled taevas ning ütlesid:

„Maailma valitsus on saanud meie Issanda ja tema Kristuse omaks ja tema valitseb ajastute ajastuteni” (Ilm 11:15).

Ilm 19:15 öeldakse, et Jeesus valitseb kõiki rahvaid raudkeppiga, aga 2. peatükis ütleb Ta oma ustavatele sulastele:

„Pidage vaid kinni, mis teil on, kuni ma tulen! Ja kes võidab ja otsani peab minu tegusid, sellele ma annan meelevalla paganate üle *ja ta peab neid karjatsema raudkeppiga, nõnda nagu saviastjad pihuks lüüakse*, otsekui minagi olen saanud meelevalla oma Isalt” (Ilm 2:25-27).

Apostlite tegudes on selge tõotus, et Jeesus taastab Taaveti trooni oma nähtava maapealse valitsemise ajal:

„Pärast seda ma tulen jälle ja ehitan üles Taaveti lagunenu maja ning parandan ära tema varemed ja püstitan ta uuesti, et muudki inimesed otsiksid Issandat ja kõik rahvad, kellele üle on nimetatud minu nimi, ütleb Issand, kes seda teeb”(Ap.15:16-17).

Tuhandeaastases rahuriigis on Jeesuse troon Jeruusalemmas kontaktpunktiks maaja taeva vahel. See on jumaliku tarkuse, meelevalla ja õiglase valitsuse keskuseks. Jesaja ütleb selle kohta järgmist:

„Aga viimseil päevil sünnib, et Jehoova koja mägi seisab kindlana kui mägede tipp ja tõuseb kõrgemale küngastest ning kõik paganad voolavad ta juurde! Ja paljud rahvad lähevad ning ütlevad: „Tulge, mingem üles Jehoova mäele, Jaakobi Jumala kotta, et ta meile õpetaks oma teid ja et võiksime käia tema radu: sest Siionist väljub käsuõpetus ja Jeruusalemmast Jehoova sõna!” Ja tema mõistab kohut paganate vahel ning juhatab paljusid rahvaid: siis nad taovad oma mõõgad sahkadeks ja piigid sirpideks; rahvas ei tõsta mõõka rahva vastu ja nad ei õpi enam sõdima” (Js.2:2-4).

Maa peal ei ole veel kunagi olnud aega, kus poleks olnud sõdu, kus ei oleks mehi treenitud sõjaks või kus ei oleks valmistatud relvi. Niisugune olukord saabub siis, kui Rahuvürst tuleb tagasi ja võtab valitsuse oma õlgadele. Enne seda seob Ta aga selle ajastu „tugeva mehe”, keda 2Ko 4:4 nimetatakse „sellesinase maailma jumalaks”. Koos oma deemonite hulkadega on ta pimeduse maailma valitsejaks (Ef.6:12). Kuna Kristuse tuhandeaastases rahuriigis on saatan seotud, ei saa ta rahvaid eksitada, nii nagu ta seda praegu teeb (Ilm 20:2-3). Järelikult ei ole siis ei sõdu ega kuritegevust. Igasuguses vormis mäss Jumala vastu kaob siis ära ning kogu maailm tunnustab ja praktiseerib ainult kristlust:

„...sest maa on täis Jehoova tundmist - otsekui veed katavad merepõhja” (Js.11:9)

Jerusalemma tunnustatakse spontaanselt kogu maailma pealinnana. Poliitilised pinged ja vaen kaovad:

„Sel ajal nimetatakse Jeruusalemma „Jehoova aujärjeks” ja kõik rahvad kogunevad sinna Jehoova nime juurde Jeruusalemma ja nad ei käi enam oma kurja südame kanguse järel” (Jr.3:17).

Ainukeseks sõnakuulmatuse vormiks on mõnede rahvaste lodevus Issandat austada ja kummardada, nii nagu Ta oma alamatelt seda ootab. Sel põhjusel karjatatakse neid raudkeppiga ning nende suhtes rakendatakse ka karistusi:

„Ja kõik järelejääjad kõigist paganaist, kes on tulnud Jeruusalemma kallale, peavad aasta-aastalt minema sinna üles, kummardama kuningat, vägede Jehoovat ja pidama lehtmajade püha! Aga neil maa suguvõsadel, kes ei lähe üles Jeruusalemma kuningat, vägede Jehoovat kummardama, ei saja vihma” (Sk.14:16-17).

Antud kirjakoht selgub, et kuigi saatan ei ole enam patuseid inimesi kiusamas, on neil ikka veel lihalik loomus, mis vajab korralekutsumist, et säilitada Jumala suhtes õige hoiak. Nad on surelikud olendid lihas ja veres, kellel ei ole ülestõusmisihu. Tänu oma langenud loomusele vajavad nad vaimulikku päästekogemust, selleks et Issandale kuuluda.

Sakarja 14:16-17 põhjal on nad suure vaevaaja ja Harmagedooni lahingu üle elanud. Kuigi nad ei ole võib-olla antikristuse numbrit vastu võtnud, ei kuulu nad ka Kristusele.

Päästmise omandamiseks tuleb neil Jeesus oma Lunastajana tões ja Vaimus vastu võtta. Nende evangeliseerimine on päästetud Iisraeli ülesanne, kes on samuti surelikud, kuid uuestisündinud inimesed.

Ilmutusraamatu sündmustes tuleb selgelt esile õpetus kahest ülestõusmisest. Ainult need, kes on saanud osa esimesest ülestõusmisest (Lk 14:14; 1 Te 4:16), kaasa arvatud suure vaevaaja märtrid, valitsevad koos Kristusega.

„Õnnis ja püha on see, kellel on osa esimesest ülestõusmisest; nende üle ei ole teisel surmal meeleva, vaid nad peavad olema Jumala ja Kristuse preestrid ja valitsema kuninglikult ühes temaga need tuhat aastat (Ilm 20:6). „Aga muud surnud ei elustunud mitte, kuni need tuhat aastat otsa saavad. See on esimene ülestõusmine” (Ilm 20:5).

Viimne kohus

Kuradit ei heideta mitte kohe peale Kristuse tulekut tulejärve, nii nagu see sünnib antikristuse ja valeprohvetiga. Põhjus on selles, et milleeniumi lõpus lastakse ta veel lühikeseks ajaks lahti, et paljastada päästmata inimeste varjatud kurjus. Sel viisil eristatakse nad selgelt päästetutest:

„Ja kui need tuhat aastat täis saavad, siis lastakse saatan lahti oma vangist. Ja ta läheb välja eksitama rahvaid, kes elavad ilmamaa neljas nurgas, Googi ja Maagoogi, neid sõtta koguma. Nende arv on nagu mereäärne liiv! Ja nad tulid üles ilmamaa lagendikule ja piirasid ümber pühade leeri ja armastatud linna. Siis langes tuli taevast maha ja sõi nad ära! Ja kurat, kes neid eksitas, heideti tule ja väävli järve, kus on ka metsaline ja valeprohvet. Ja neid vaevatakse päevad ja ööd ajastute ajastuteni” (Ilm 20:7-10).

Viimsete dramaatiliste sündmustega milleeniumis lõpeb kuues ajastu seitsmest Jumala plaanis olnud ajastust inimese jaoks. Need ajastud on:

1. Süütuse ajastu paradisis.
2. Ajastu, mil langenud inimest juhtis tema südametunnistus.
3. Käsuõpetuse ajastu Iisraeli ajaloos.
4. Armu ajastu e. koguduse ajastu, mil taevariik esineb varjatud kujul.
5. Antikristuse valitsuse ajastu vaevaajal.
6. Kristuse tuhandeaastane rahuriik - Jumala avaliku valitsemise ajastu maa peal.
7. Igavene täiuse ajastu.

Läbi aegade on kitsal teel käijad moodustanud vähemuse. See kehtib ka tulevase rahuriigi kohta. Kuigi inimesed naudivad messianistliku riigi eeliseid, ei alandu siiski paljud tõeliselt Issanda ette, et uuesti sündida. Kui kurat milleeniumi lõpus vabaks lastakse, tõmbab ta kõik päästmata inimesed spontaanselt enda juurde. Kuna nende südamed on muutmata, saab saatan neid petta ja koguda viimsele suurele rünnakule Kristuse ja Tema pühade vastu. Peale seda mässu algab kuradi ja tema järgijate igavene Öuduseöö.

Peale tuhandeaastast rahuriiki ilmub taevasse suur valge aujärg. Toimub teine ülestõusmine ja kõik need, kes on elanud ilma Kristuseta, mõistetakse igavesse surma põrgutules. Kitsas ja lai tee jõuavad mõlemad määratud sihtpunkti: üks uude Jeruusalemma, kus on pärlivärvad ja teine tulejärve: „Ja keda ei leitud kujutatud olevat eluraamatusse, heideti tulejärve”(Ilm 20:15).

Uus loodu

Vahetult peale kohtumõistmist suure valge aujärje ees, põleb maa ära ja taevas veereb kokku nagu rullraamat. Nende asemele luuakse uus taevas ja uus maa. Imeline linn, uus Jeruusalemm, mille Jeesus on valmistanud neile, kes Teda armastavad, laskub maha taevast uele maale.

Linn ja selle tänavad on tehtud puhtast ja läbipaistvast kullast. Linna alusmüürid on kaunistatud erinevat värvi kalliskividega. Linna ümbritsevates kõrgetes müürides on 12 pärlivärvavat. Iga värv on üksainus pärl. Pärl sümboliseerib pisarat, sest pisarad on põhjustatud valust ja kannatusest. Kui austrit vigastada, tekib vigastuse kohale särav pärl. Kui Jeesuse kätest ja jalgadest löödi läbi jämedad naelad ning Ta andis oma elu ristil, avanesid paradiisivärvad jälle langenud inimkonnale. Oma pisarate ja kannatuste läbi sai ta meile kalliks pärliks ja värvaks uude Jeruusalemma. Tema kaudu võime minna sisse taevariiki ja tunda rõõmu Jumala aust.

Ettevalmistus

Peale seda, kui Ilmutusraamatu 22. peatükis on lugejale antud pilt uuest taevast ja uuest maast, juhitakse tema tähelepanu jälle tagasi praegusesse aega. Saanud teada, missugune on kõigi kristlaste auline sihtkoht ja milline on õelate igavene eluase, kutsutakse lugejat jälle üles tegema omalt poolt selge otsuse ja jääma sellele tõeliselt ustavaks. Issand ootab, et kristlased oleksid valmis Tema tulekuks. Me oleme kutsutud elama pühalt ja jumalakartlikult ning lahutama end selle maailma kurjusest:

„Ja ta ütles mulle: „Ära pane pitseriga kinni selle raamatu ennustussõnu, sest aeg on ligidal! Kes ülekohut teeb, tehku veel ülekohut ja kes on rüve, see rüvetugu veel enam; aga kes on õige, tehku veel õigust ja kes on püha, see pühitsegu ennast veel enam! Vaata, ma tulen pea ja mu palk on minuga tasuda kätte igäihele nõnda nagu tema tegu on” (Ilm 22:10-12). Paulus annab kristlastele sama sõnumi: „Sest Jumala õndsakstegev arm on ilmunud kõigile inimestele ja kasvatab meid, et me hülgaksime jumalakartmatu elu ja maailma himud ning elaksime mõistlikult ja õieti ja jumalakartlikult praegusel maailmaajastul, oodates Õndsaa lootuse täitumist ja suure Jumala ning meie Õnnistegija Jeesuse Kristuse auhiilguse ilmumist, kes iseenese andis meie eest, et meid lunastada kõigest ülekohtust ja puhastada enesele pärisrahvaks, kes agar on tegema häid tegusid” (Tt.2:11-14).

Ilmutusraamatus tuletab Jumal meile ka meelde, et me ei tohi omaks võtta babüloonialikku mõtteviisi taotleda iga hinna eest ühtsust. See ideoloogia õpetab iga asjaga kaasainemist, mis meie teele satub ja kohanemist kõigi religioonidega ning nende mittekristlike traditsioonidega. Meie ajastul, mida iseloomustab kahe vastandliku vaimuliku jõu võitlus, ei ole ühtsuse ideaal maailmas teostatav. Oma usu pärast Issandasse Jeesusesse peame olema valmis veelgi suuremaks vastuseisuks maailmaga, mida valitsevad kurjuse jõud. Niisugune hoiak kutsub meid vaimulikule ja moraalsele lahkulöömisele kaasaegselt lodevast ja korrumppeerunud elustiilist.

Sa ei tohi minna kompromissile ega pöörduda selle maailma ideoloogiate poole, mis on kurjuse meelevalla all. Jää lõpuni kitsale teele. Ära kaldu kõrvale Jumala põhimõtetest ja ära muretse, kui maailm ja ka kirikud, kuhu on tunginud maailma meelsus, sulle selja keeravad. Ka oma aja vaimulikud juhid tõukasid Jeesuse kõrvale ja kiusasid Teda taga. Jeesus hoiatas, et meid ootab sama saatuse (Jh.16:33). Nimekristlasi, kes lasevad end maailma mõttelaadist mõjutada, ei mõisteta hukka ega kiusata taga, kuid lõpuks peavad nad oma ajutiste eeliste eest kallilt maksma.

Tõeliste kristlaste kompromissitu hoiak jumalatu elustiili suhtes viib neid paratamatusse vastuseisu maailmaga. Sel põhjusel ongi sõprus maailmaga samastatud vaenuga Jumala vastu (Jk.4:4; Jh.2:15-17). Seetõttu ei saa nende kahe ideoloogia vahele mingeid sildu ehitada. Iga kristlane peab oma veendumustele kindlaks jääma.

Jumal kutsub sind ka praegusel hetkel, isegi kui suur vaevaaeg oleks juba alanud, pöörduma pimeduse paheliselt teelt ja tulema Päästja Jeesuse Kristuse juurde. Igäihele, kes tahab tõeliselt päästetud saada, ütleb Issand Piibli viimases peatükis:

„...kellel on janu, tulgu ja kes tahab, võtku eluvett ilma hinnata (Ilm 22:17).

Ära enam viivita, vaid mine põlvedele ja tunnista oma patud Jeesusele Kristusele. Tema ei lükka välja neid, kes Tema juurde tulevad (Jh.6:37). Ta ootab sind praegu: „Tulge nüüd ja seletagem iseekeskis, ütleb Jehoova! Kuigi teie patud on helepunased, saavad need lumivalgeks; kuigi need on purpurpunased, saavad nad villa sarnaseks” (Js.1:18).

Issanda andustus on suur (Js.55:7), isegi kui sa oled korduvalt tagasi langenud, võid sa jälle tema juurde tulla. Ära lase saatanal enda päästmist või vaimulikku taastamist tõkestada mõttega, et sinu patud on liiga suured või isegi andestamatud. See on üks tema paljudest valedest. Tunnista kõik Issandale üles ja võta vastu täieliku andestuse tõotus: „Kui me oma patud tunnistame, on tema ustav ja õige, nii et ta meile annab patud andeks ja puhastab meid kõigest ülekohtust” (Jh.1:9). Jumal tunneb rõõmu patusest, kes meelt parandab ja kahetseva südamega Tema ette tuleb.

Tunnista teistele oma usust ja astu avalikult Kristuse poolele (Rm.10:9-10), isegi siis kui see toob kaasa tagakiusu. Ära häbene tunnistada oma Lunastajast ja ära vaiki suurtest asjadest, mis Ta on sulle teinud. Loe 1.Peetruse kirja ja ole rõõmus, kui sul tuleb oma usu pärast isegi kannatustest läbi minna. Raskused selles vaenulikus maailmas ei kaalu üles igavest au, mis meile varsti ilmub (2Ko 4:16-5:1). Aega on nii vähe, et Temaga õigesse vahekorda astumist ei tohi minutikski edasi lükata. See, mida sa praegu teed või tegemata jäätad, mõjutab sinu igavest saatust.

Ilmutusraamatu lõpus on öeldud, et kui meil on kindlus, et oleme Talle vere kaudu Jumalaga lepitatud, annab Püha Vaim meie südamesse sügava igatsuse Jeesuse tagasituleku kohta. Vaim ja pruut hüüavad taevasele Peigmehele: „**Tule, Issand Jeesus!**” Tema vastus on: „**Tõesti, mina tulen varsti!**” (Ilm 22:17, 20).

9. peatükk SEE ON LÖPETATUD!

Koguduse ajastu on lõppemas. Varsti kõlavad pasunad ja pikk ooteaeg on möödas. Siis oleme korraga oma taevase Peigmehe juures.

Varsti peale seda ilmub antikristus ja peab ajaga võidujooksu, sest tema päevad on ära loetud: 1260 päeva vaevaaja keskele ja veel 1260 tema äkilise hukkumiseni. Piibel ütleb: „Kui ta tuleb, peab ta jääma natukeseks ajaks” (Ilm 17:10).

Käesoleva ajastu lõppemine on otseselt seotud kriitilise hetkega peaaegu 2000 aastat tagasi, mil Jeesus kisendas ristil: „**See on lõpetatud!**” Kõik, mis patuste päästmiseks oli vaja teha, teostati ristil. Iga inimese ees on nüüd valik see vastu võtta või tagasi lükata. Maailma evangeliseerimise aeg läheneb lõpule. Varsti tuleb päev, mil Jeesuse ustavad sulased saavad kätte oma autasud ja Tema vaenlaste üle eesotsas antikristusega mõistetakse kohut.

Selleks et olla kas Kristuse poolt või Tema vastu ning vastavalt sellele määrata ära oma igavene saatus, on vaja Jeesuse asendussurmast ristil ja selle tähendusest iga inimese elus selgelt aru saada. Mida tähendavad tegelikult need sureva mehe poolt kõva häälega ristil hüütud sõnad: „See on lõpetatud?”

Jeesus naelutati ristil kandma karistust langenud inimkonna pattude eest (Js.53:5-6). Kuna patu palk on surm (Rm.6:23), ei pidanud Ta mitte üksnes füüsiliselt kannatama, vaid ka meie eest surema. Alles oma surmaga täitis Jeesus Jumala päästeplaani kõik nõuded. Oma elu viimastel minutitel ütles Jeesus: „Isa, sinu kätte ma annan oma vaimu” (Lk 23:46). Seejärel hüüdis Ta valjusti „**Tetelestai!**” („See on lõpetatud!”) (Jh.19:30).

Et täielikult mõista sõna *tetelestai* tähendust, vaatame, kuidas seda esimesel sajandil kasutati. Neile inimestele tähendas see sõna midagi rohkemat kui meile tänapäeval ja seepärast on kasulik vaadata selle originaaltähendusi.

Täielikult makstud

Tetelestai oli tavaliselt kviitungil esimeseks sõnaks ja tähendas „täielikult makstud”. Kas oled kunagi mõelnud sellele, et Jeesus tegelikult ostis sinu, kui Ta valas oma vere ja andis oma elu Sinu eest? Paulus tuletab meile seda meelde: „Sest te olete kalli hinnaga ostetud. Austage siis Jumalat oma ihus” (IKo.6:20). Peetrus ütles:

„... teid ei ole kaduvaga, hõbeda või kullaga lunastatud teie tühiseist esivanemait päritud eluviisidest, vaid Kristuse kui veatuma ja laitmatu Talle kalli verrega” (IPe 1:18-19),

Vanemate tunnistus taevas kinnitab nende täit arusaamist faktist, et nad olid ostetud Talle vere eest. Nad laulsid: „...sina oled olnud tapetud ja oled oma verrega Jumalale ostnud inimesi kõigist suguharudest ja keeltest ja rahvaist ja paganahõimudest” (Ilm 5:9).

Armas lugeja, kas oled kindlalt veendunud, et sinu pattude hind on täielikult makstud? Kas oled nõus oma patte tunnistama ja meelt parandama, et võiksid saada andestuse? Jumala Sõna ütleb: „Kes oma üleastumisi varjab, ei jõua sihile, aga kes neid tunnistab ja need hülgab, leiab armu” (Õp.28:13; Jh 1:8-9).

Peale pöördumist peaksime käima koos Issandaga ja hoidma oma vahekorra temaga puhtana, tunnistades kõik patud, mille kohta Püha Vaim meile märku annab (1.Jh 2:1-2). Kas sinu kviitungil on värske kuupäev?

Korintlased olid väga lihalikud tänu oma lodevusele. See hoiak takistas tõsiselt nende vaimulikku kasvu:

„Ka mina, vennad, ei võinud rääkida teile kui vaimulikele, vaid kui lihalikele, kui väetimaile lastele Kristuses. Ma jootsin teile piima ega andnud tahket rooga; sest seda te ei talunud sellal ega talu veel praegugi. Te olete ju alles lihalikud. Sest kui teie seas on kadedust ja riidu, üks te siis ole lihalikud ja üks te käitu inimeste taoliselt? ... Eks te tea, et te olete Jumala tempel ja et Jumala Vaim elab teie sees?” (1.Ko 3:1-3,16).

Ära sisene uude ellu vana lihameelsuse hoiakuga ja tunnistamata pattudega. See teeb sinust lõpuks vaimuliku invaliidi. Jeesus on maksnud täie hinna, et teostada sinu elus täiuslik töö. Ta tahab sind päästa ja pühitseda. Ära lahku armutrooni eest salapattudega, mida sa ei ole üles tunnistanud ja maha jätnud.

Karistus kantud

Esimesel sajandil oli tavaks naelutada vangi süü tema kongi ukse külge. Sinna kirjutati tema kuriteod ja ka karistus nende eest. Kui ta oli karistuse ära kandnud, võeti leht süüdistustega ukse küljest maha ja kirjutati suurelt üle selle: *tetelestai* (täielikult ära kantud e. välja teenitud). See leht anti siis vangi kätte ja keegi ei tohtinud teda samade kuritegude eest enam süüdistada. Ta oli oma pahategude hinna karistuse kandmisega täielikult ära maksnud.

Vaimulikus mõttes on kõik inimesed saatana orjad, sest kõik on pattu teinud (Rm.3:23). Nad viibivad surmamõistetute kongides, oodates oma kohtuprotsessi suure valge aujärje ees, kus nad mõistetakse igavesse surma. Kurat on vangivalvur ja ükski vang ei saa ennast ise tema orjusest ega teenitud karistusest vabastada.

Et päästa kadunud patuseid, kandis Jeesus Kristus vabatahtlikult ära surmanuhtluse, mis oli kõigile patustele juba määratud (Rm.6:23). Peale Tema ülestõusmist hauast on Tal õigus tühistada iga hukkamisele määratud patuse süüdistusteleht kirjutades oma verest punaste tähtedega üle selle: *tetelestai* -karistus ära kantud.

„Ka teid kes olite surnud üleastumistes ja oma ümberlõikamata lihas, on ta ühes temaga teinud elavaks, andes meile andeks kõik üleastumised, kui ta kustutas meie kohta käiva võlakirja ühes selle sätetega; see oli meie vastu ja selle ta kõrvaldas, seda risti külge naelutades” (Kl 2:13-14).

Päästja oli tõepoolest saadetud maa peale „vabastama vange vangistusest, pimeduses istujaid vangikojast” (Js.42:7).

Tema vaimulike vangide vabastusmissiooni kirjeldatakse ka Js.61:1: „Issanda Jehoova Vaim on minu peal, sest Jehoova on mind võidnud, ta on mind läkitanud viima rõõmusõnumit alandlikele, parandama neid, kel murtud süda, kuulutama vabastust vangidele ja avama pimedate silmi.”

Kas kõik patud, milles saatan sind Jumala trooni ees süüdistab, on Talle verrega ära kustutatud? Kui see on nii, ei saa keegi sind enam neis pattudes süüdistada, ükskõik kui tõsised need oleksid olnud, sest karistus nende eest on juba kantud ja igavene lunastus sooritatud.

Võit saavutatud

Kolmas valdkond, kus sõna *tetelestai* käsutati, on seotud edukate sõjakäikudega. Kui sõjapealik tuli lahinguväljalt võiduga tagasi ja talutas enda ees Rooma tänavatel sõjavangide huika, hüüdis ta: *tetelestai ... tetelestai ...* Selle võiduhüüuga kuulutati, et vaenlane on vallutatud ja tema jõud murtud, s.o **missioon on lõpetatud!**

Kuigi Jeesus ütles selle sõna ristil oma surmaheitluses, kuulutas Ta sellega siiski ka võitu vaenlase üle. Jeesusele oli surm suureks võiduks, sest surma läbi hävitas ta selle, „kelle võimu all oli surm, see on kuradi” (He.2:14).

„Ta riisus ülemustelt ja võimudelt relvad ning tegi nad avaliku pilke alusteks, võidutsedes nende üle Kristuses” (Kl 2:15).

Jeesus võitis vaenlase ära, kuid ei ole teda veel hävitanud. Kurat on ikka veel väga aktiivne maa peal. Seepärast oleme kutsutud võtma vastu täit võitu Kristuse läbi, kes meid on armastanud (Rm.8:37). Meil tuleb võidelda ja saavutada **võit**.

Lõpuaja strateegia

Käsitagem järelejäänud aega maksimaalselt, et teenida Issandat ja laiendada Tema kuningriiki maa peal. Ohtuvarjud on juba langemas ja aeg saab varsti otsa. Peame koos Jeesusega ütleva:

„Meie peame tegema selle tegusid, kes mind on läkitanud, niikaua kui päeva on; öö tuleb, mil ükski ei või midagi teha!” (Jh.9:4).

Suure vaevaaja Jumala kohtute öö läheneb kiiresti, kuid enne pasunate **hüüdu tuleb** veel lõpetada töö Issanda põllul. Patused peavad saama päästetud ja kristlased vaimulikult ette valmistatud, et kohtuda oma taevase Peigmehega. Lase Issandal lõpetada oma imeline töö sinu elus:

„...Kristus on armastanud kogudust ja on andnud iseene tema eest, et ... seada enese ette kogudus austatuna, nii et tal ei oleks laiku ega kortsu ega muud sellesamast, vaid et ta oleks püha ja laitmatu” (Ef.5:25-27), **Maranata! - Issand tuleb!**

10. peatükk

PIIBLI STRATEEGIA VAIMULIKUKS ELLUJÄÄMISEKS

Käesolevas peatükis antakse eelpool öeldu põhjal lisainformatsiooni ja Piibilil põhinevaid nõuandeid neile, kes ei ole valmis kohtuma oma taevase Peigmehega ja järelikult jäävad ülesvõtmisest maha. Taolise strateegia peaesmärgiks on näidata inimestele, kuidas nad võivad *vaimulikult* üle elada kõige rängema kannatuste ja pettuste aja antikristuse terrori all ning siiski taevasse pääseda. Tootus vaevaajast pääseda on ainult nende jaoks, kes on vaimulikult valmis ja seda väärt (Mk.13:33-37; Lk 21:34-36). Selle töötuse täitumine on kohutavaks vapustuseks 20. sajandi ärataganenud, maailma meelsusega kompromisse

tegevale kirikule. Segaduses ja paanikas olles peavad nad seisma silmitsi oma vaimuliku pankrotiga. Kõiki vaevab küsimus: „Mis saab edasi ja mida nüüd teha?”

Piibel annab taoliste küsimustele selged vastused ning aitab mahajäänutel õige tegevusplaani välja töötada. Kui Piibli juhtnööre hoolega täita, on võimalik siiski saada päästetud ka vaevaajal ja jõuda välja taevariiki.

Vaevaajal ei ole aga lihtne kitsast väravast sisse minna ja igavest elu leida. Lisaks vajadusele uskuda Issandasse Jeesusesse kui Päästjasse tuleb veel maksta väga kallist enesesalgamise, majandusliku vaesuse ja avaliku pilke all olemise hinda. Kristlaseks saamise hinna hulka tuleb arvata ka valmisolek minna oma usu eest märtrisurma.

Kuigi paljud inimesed vastavad kutsele võtta vastu igavene elu, valib enamus oma igaveseks hukatuseks kitsikusest kergema väljapääsutee. Võlts-kiriku massilise pettuse süsteem on nii tugev, et see neelab ära miljonid inimesed.

Järgnevalt on esitatud vaevaaja kummagi poole põhilised sündmused. Edasises arutluses on kummagi poole, s.o. kolm ja pool aastat kestva võlts-rahu perioodi ning sama pika suure viletsusaja iseloomulikud jooned selgesti eristatavad

SEITSE AASTAT VAEVAAEGA

Ülesvõtmine
(1Te4:16-17)

Teine tulemine
(Mt.24: 29-30)

(TAANI ELI 70-S AASTANÄDAL)

*Kristuse pruuti ei ole seitse aastat maapeal
Oma maapealse teenimistöö jooksul säras ta
nagu valgus keset kurja ja rikutud sugupõlve.
Peale tema lahkumist saab võimuse vaimulik pimedus.*

ANTIKRISTUSE VALITSUS	
VÕLTS-RAHU 3 1/2 aastat	SUUR VILETSUS 3 1/2 aastat
♦Antikristus ilmub rahu vürstina. Ta rajab oma maailmavalitsuse poliitilistele, religioossetele ja majanduslikele struktuuridele.	♦Antikristus rüvetab templi, kaotab ohvriteenistuse ja kuulutab enese jumalaks. Iisrael tühistab temaga lepingu.
♦Kehtestatakse uus maailmakorraldus koos universaalse valitsusega ja organisatsioonidega rahu tagamiseks. Maailma religioonid liituvad.	Maailma religioonide liit (võlts-maailmakirik) hävitatakse ja asendatakse antikristuse kummardamisega.
♦Antikristus sõlmib lepingu Iisraeliga nende messiana. Messiana tunnustavad ja kummardavad teda ka kõik teised religioonid.	♦Võimas tagakius tabab juute ja kristlasi, kes keelduvad antikristust jumalana kummardamast. Nad mõistetakse süüdi ja hukatakse.
♦Jeruusalemmas püstitatakse islami mošee kõrvale kolmas tempel. Kuulutatakse valet, et kõik religioonid kummardavad ühte jumalat.	♦Antikristus saab ainuvalitsejaks ja sõjaliseks diktaatoriks. Ta kontrollib sularahata maailmamajandust arvutivõrkude ja numbrite süsteemi 666 abil.
♦Iraagis ehitatakse üles Baabülon New Age-liikumise pealinnana ja maailma ühtsuse sümbolina. Maailmas valitseb ajutine majanduslik tõusja võlts-rahu.	♦Sõjad, epideemiad ja looduskatastroofid nõuavad enneolematul hulgal inimohvreid. Leiab aset sõjaline mobilisatsioon Harmagedooni lahinguks.

Pimeduse tund

Hetkel, mil toimub ülesvõtmine, kaob maailma valgus. Peale seda, kui need, kes tunnistasid tõelisest valgusest - Jeesusest Kristusest - on maa pealt lahkunud, haarab meie planeeti suur vaimulik pimedus. Vallandub paanika ja seda eriti traditsioonilistes kristlikes ringkondades

Ärataganejad, nimekristlased, agnostikud ja kõik, kes järgivad mittekristlikke religioone, on sellest dramaatilisest sündmusest suures segaduses. Peagi pakutakse ülesvõtmise seletamiseks välja kõige absurdsemaid ja kummalisemaid seletusi, et rahustada oma tundeid ja

vaigistada hirmu. Peagi järgnevad sellele veel reetlikumad valed, et meelitada inimesi uskuma saatana pettusi

Sõda Lähis-Idas

Umbes sel ajal kui toimub ülesvõtmine, leiab aset Venemaa ja araabia riikide ühine kallaletung Iisraelile (Hs.38-39). Suure tõenäosusega kasutatakse Iisraeli vastu tuumarelvi ja seega luuakse potentsiaalne oht maailmasõja puhkemiseks. Tekib üldine kriis, mis tõsiselt ähvardab maailma poliitilist ja majanduslikku stabiilsust. Börsidel valitseb segadus, kuulutatakse välja mobilisatsioon Euroopas, Lähis-Idas, Aasias ja USA-s. Siis võtavad sündmused ootamatu pöörde... Iisraeli vastu sõdima tulnud väed hävitatakse väga üllataval ja dramaatilisel viisil Jumala enda poolt (Hs.39:1-5). Sissepiiratud Iisrael tunneb ära, et Jumal on sekkunud asjade kulgu ja annab Talle au. Siis aga teevad nad saatusliku vea ja võtavad vastu valemessia.

Esile kerkib hämmastavat üleloomulikku väge omav mees (2Te 2:9; Ilm 13:11-13). Ta väidab, et võit tuli tänu temale ning kinnitab, et Jumal saatis ta kolmandat maailmasõda ära hoidma ja säästma inimkonda kohutavast katastroofist. Ta sõlmib lepingud kõigi rahvaste ja religioossete gruppidega ning tõuseb varsti maailma liidriks. Inimesed imetlevad teda. Neile avaldavad sügavat muljet tema rahualgatused ja võime lepitada kõige vaenulikumaid gruppe. Inimesed ei taha näha midagi halba ega petlikku tema tegevuses ja kummardavad ning jumaldavad teda avalikult kui rahuvürsti. Nad on isegi valmis ära tõukama ja taga kiusama evangeelseid kristlasi, kes nimetavad nende juhti antikristuseks.

Poliitika ja religiooni abielu

Üks antikristuse valitsuse iseloomulikke jooni on tihed seos religiooni ja poliitika vahel. Kohe algusest peale ühendab ta need kaks valdkonda ning on samal ajal maailma valitsuse pea ja universaalne messias. Tema kaasvalitsejaks on valeprohvet, kes juhib maailma religioonide liitu. Ta ahvatleb kõiki austama metsalist ja kummardama teda oma messiana (Ilm 13:12).

Massiline pettus

Antikristuse religioosne mask teeb temast niisuguse mastaabiga petise, keda maailm pole varem näinud. Ta muudab enese valguse ingliksi. Ta näitleb Jumala saadikut, kes on tulnud inimkonnale tooma rahu, ühtsust ja lepitust. Jeesus hoiatas tõsiselt niisuguse pettuse eest, mida esitatakse Tema nimel: „Katsuge, et keegi teid ei eksita! Sest paljud tulevad minu nime all ja ütlevad: „Mina olen Kristus!” ja eksitavad paljusid” (Mt.24:4-5, vt. ka salm 11).

Koguduse ajastu lõpp

Ülesvõtmine lõpetab koguduse ajastu maa peal. Kuni selle hetkeni kehtis Jeesuse töötus, et Ta varjab oma kogudust kurjuse rünnakute ja pettuste vastu: „...ma ehitan oma koguduse ja surmavalla väravad ei võida seda” (Mt.16:18). Suurel vaevaajal antikristus sõdib pühadega ja võidab nad ära (Ilm 13:7). Ta alistab nad füüsiliselt, kuid mitte vaimulikult, kui nad oma Issandale Jeesusele Kristusele ja oma päästmise tunnistusele ustavaks jäävad (Ilm 12:11).

Juba palju aastaid enne ülesvõtmist on enamus kirikuid langenud elutu välise jumalateenistuse, dogmaatiliste eksituste ja religioosse kompromissi ohvriks tänu liitumisele oikumeenilise liikumisega. Kõigil neil juhtudel ei rõhutata liikmetele selgelt uussünni vajadust, selleks et kristlaseks saada (Jh.3:3).

Kõik ülesvõtmisest mahajäänud kristlased (Mt.24:12) ja need, kes saavad päästetud suurel vaevaajal, peavad end kirikutest lahutama. Kuna antikristus haarab kogu poliitilise ja religioosse kontrolli enda kätte, võivad tema valitsemise ajal tegutseda ainult need kirikud, kus teda tunnustatakse kui vaimulikku liidrit.

Avalikku tunnustust ja edasitöötamise võimalust taotlevates kirikutes ning religioossetes rühmitustes leiavad aset vapustavad vaimulikud kompromissid ja ärataganemine. Väikestel evangeelsetel kogudustel, mis ülesvõtmisega peaaegu tühjaks tehti, ei lubata sel ajal edasi tegutseda, kui nad keelduvad antikristust universaalse messiana tunnustamast. Kui nemad ka edasitegutsemise nimel kompromissile lähevad, muutuvad nemadki saatanliku valeusundi osaks.

Lunastatud Talle veres

Rohkem kui antikristusele ja tema ideoloogiale vastu seista, on vaevaajal vaja vaimulikult ellu jääda. Jumala Talle veri, mis valati langenud maailma pattude lepitamiseks, jääb ainsaks

päästmise aluseks (Ef.1:7; 1Jh 1:8-9; 1Pe.1:18-19). Sa pead oma patud Issandale tunnistama ja neist loobuma (Õp.28:13). Võta usus vastu Tema andestus, saa vaimulikult uueks (Rm.12:2; 2Ko 5:17) ja koge patu väest vabanemist (Jh.8:36). Tunnista teistele inimestele oma päästmisest (Rm.10:9-10) ja oma tingimusteta andumisest Issandale Jeesusele. Ole osaduses teiste kristlastega. Julgustage üksteist vastu pidama.

144 000 päästetud juuti

Juutide keskel leiab aset suur Püha Vaimu väljavalamine: „Ja ma valan Taaveti soo peale ja Jeruusalemma elanike peale kaastunde ja anumise vaimu; siis nad vaatavad sellele, kelle nad läbi pistid” (Sk.12:10).

Suure vaevaaja alguses saab 144 000 juuti päästetud. Varustatud Püha Vaimu väega, kuulutavad nad julgelt, et Jeesus Kristus (Ješua ha Mašijah) on Iisraeli ja kogu maailma ainuke tõeline Messias. Nende tunnistus viib neid kohe konflikti valemessia järgijatega, kelle pettusi messianistlikud juudid paljastavad. Tõelise Messia järgijate vastu alustatakse vihast tagakiusu, kuid Issand varjab ja hoiab neid (Ilm 7:1-8).

Asja päästetud saanud kristlased peavad ühinema messianistlike juutidega ja neid toetama vaatamata tagakiusu ohule. Seda tuleb vaadata kui kõige viimast võimalust teha midagi Jumala riigi laiendamiseks maa peal. Ära lase end tõmmata valemessia kiriku struktuuridesse, kelle on saatnud valgusingliks moondunud saatan (2Ko 11:13-15).

Kristlaste tagakius

Vaevaaja kummalgi poolel toimub kristlaste vaenamine erinevas vormis. Esimest kolme ja poolt aastat iseloomustab **võlts-rahu ja ühtsus**. Teist poolt võib kirjeldada kui **suurt viletsust**. Esimesel poolel valitseb antikristus liidus teiste juhtidega ja konsulteerib ka religioossete küsimuste maailma religioonide liidu juhtidega. Survet küll avaldatakse, kuid mitte ülemääraselt ja ainult kooskõlas kaasvalitsejatega. Seejuures kasutatakse pehmemaid meetodeid nagu hirmutamise, altkäemaks, petmine ja ajuloputus, et saavutada suuremat toetust. Kui on vaja siiski jõudu kasutada, antakse rahvusvahelisele „rahuüksusele” käsk uue maailmakorralduse vastaseid distsiplineerida. Neid vaadeldakse kui mässajaid, kelle uskumused on maailma rahule ja ühtsusele ohtlikud.

Usklike vastu, kes kummardavad ainult tõelist Messiat, Jeesust Kristust ja eristavad end selgelt maailma religioonide liidust, suunatakse ulatuslik propagandakampaania ja psühholoogiline sõda. Neid vihatakse ja mõistetakse hukka kõigi rahvaste ja valemessia võimsa religioosse süsteemi poolt.

Vaevaajal areneb kristlaste tagakiusamine järgmise stsenaariumi järgi: alguses saavad nad tunda vihkamist, hülgamist ja hirmutamist. Aja jooksul surve nende vastu kasvab ning kulmineerub kampaaniaga nende hävitamiseks:

„Siis antakse teid viletsusse ja teid tapetakse ja te olete kõigi rahvaste viha all minu nime pärast. Ja siis taganevad paljud ja annavad üksteist ära ja vihkavad üksteist ... Aga kes otsani vastu peab, see pääseb! Ja seda kuningriigi evangeeliumi peab kuulutatama kogu maailmas tunnistuseks kõigile rahvaile ja siis tuleb ots” (Mt.24:9-14). „ ... tuleb aeg, mil igauks, kes teid tapab, arvab au andvat Jumalale. Ja seda nad teevad sellepärast, et nad ei tunne Isa ega mind” (Jh.16:2-3).

Vaevaaja kristlased peavad loobuma mistahes kompromissidest. Ole nende hulgas, kes tõukavad ära metsalise kuningriigi ja kuulutavad selle asemel Jeesuse Kristuse kuningriiki. Ole valmis surema märtrina oma usu eest ja ära iial tagane oma otsusest: „Ja ärge kartke neid, kes ihu tapavad, aga hinge ei või tappa, vaid kartke ennemini teda, kes hinge ja ihu võib hukutada põrgus” (Mt.10:28).

Strateegia

Selleks, et saavutada maksimaalset kasu Jumala riigile, on oluline tegutseda õigesti vaevaaja algusest peale. Hoidu elamast enesekeskset elu, kus sinu eesmärgiks on ainult oma perekonna ja iseene majanduslik ellujäämine. Mitte ükski kristlane ei ela füüsiliselt vaevaaga üle ega tohiks seega füüsilist ja majanduslikku ellujäämist või peitupugemist endale peamiseks eesmärgiks seada. Järgnevalt on esitatud mõned juhtnöörid, kuidas teostada tarka strateegiat:

* Sul tuleb antikristusele vastu seista ja Taanieli sõprade kombel mitte kummardada moodsa Babüloonia kuninga ette. Hoiata nii paljusid kui võimalik pettuse ja valemessia kummardamise vaimuliku ohu eest. Tee koostööd teiste kristlastega, et teadvustada inimestele kompromissi ja pettuse ohtu.

* Ära tee katseid antikristust troonilt tõugata või oma rahvuslike huvide eest seista.

Vaevaag on pimeduse tundja selle juhile antakse meelevald

* iga suguharu, rahva ja keele üle (Ilm 13:7). Hoiata inimesi selle petise ja diktaatori leeri

üle minemast ning veena neid olema valmis maksma kõrgeimat hinda usu eest tõelisse Messiasse.

* Ara tee rumalusi, mis võiksid enneaegu viia sinu vangistamisele või hukkamisele. Püüa jääda antikristuse ja tema jõudude haardeulatusest välja nii kauaks kui võimalik. Ole valvel nende reetlike meetodite suhtes kristlaste kohta informatsiooni hankida. Nad saavad päris kindlasti oma nuhke ka tõeliste kristlaste keskele. Taaniel ütleb, et „paljud liituvad nendega libekeelsuses” (Tn.11:34). Veendu kindlalt, et inimene on tõeliselt päästetud ja ära avalda mittevajalikku informatsiooni uustulnukatele.

* Kristlased peaksid üksteist majanduslikult toetama, et ära elada, nii nagu seda tehti algkoguduse ajal. Müü oma kinnisvara, juhul kui seda ei saa kasutada mingiks kristlikuks keskuseks või baasiks. Pea meeles, et vaevaaja teisel poolel, kui antikristuse numbrile baseeruv sularahata finantssüsteem kehtima hakkab, ei saa sa enam oma varandust müüa. Müü ka teised asjad, mida sa lähemal ajal eriti ei vaja. Kasuta seda raha evangeliseerimiseks ja kristlastele pelgupaikade rajamiseks. Tuleks varuda ka toitu, keedutarbeid, riideid, tekke ja medikamente ning paigutada need kindlasse paika. Ara vaevaaja esimesel poolel ütle end töölt lahti muul põhjusel, kui väljakannatamatu surve tõttu.

* Vaevaaja esimese kolme ja poole aasta jooksul tuleks rajada evangeliseerimiskeskusi, kuhu võib koguda ja kus võib trükkida Piibleid ja kristlikku kirjandust. Peida mõned Piiblid niisugustesse kohtadesse, kust antikristuse võimud neid kergesti ei leiaks. Pea meeles, et Jumala Sõna muutub kättesaamatuks: „Siis nad vaaruvad merest mereni ja põhjast itta, nad uitavad otsides Jehoova sõna, aga nad ei leia!” (Am.8:12).

Suur viletsus

Vaevaaja keskel toimub vapustav sündmus. Antikristus, keda Ilmutusraamatus kujutatakse seitsme peaga metsalisena, tapetakse, kuid mõne päeva pärast virgub ta uuesti ellu (Ilm 13:3). Inimeste hämmastuseks muutub ta surnust elavaks. Teda kardetakse kui taevalikku valitsejat, kelle käsutuses on üleloomulikud jõud. Inimesed kummardavad teda ja Lutsiferi, kelle väe läbi ta ellu tõusis: „Ja kogu ilmamaa imetles jälgides metsalist ja nad kummardasid lohet, et ta metsalisele oli andnud selle võimu ja kummardasid metsalist ning ütlesid: „Kes on metsalise sarnane ja kes suudab sõdida tema vastu?” (Ilm 13:3-4).

Saatanlik triumviraat - kurat, antikristus ja valeprohvet - anastab kiiresti kogu võimu maa peal. Satanism muutub ainukeseks ametlikult tunnustatud religiooniks. Kõik, kes keelduvad sellele allumast, hukatakse avalikult (Ilm 13:15). Kõik saatanliku kolmikliidu vastased tapetakse halastamatult.

Jeesus on rääkinud neist kohutavatest sündmustest: „Sest siis tuleb suur viletsus, mille sarnast ei ole olnud maailma algusest kuni praeguse ajani ega tulegi. Ja kui neid päevi ei lühendataks, ei pääseks mitte ükski liha ...” (Mt.24:21-22).

Majanduslik diktaator

Et saavutada absoluutset kontrolli kõigi inimeste üle, kehtestab antikristus tsentraliseeritud sularahata majandussüsteemi üle kogu maailma. Kõigile inimestele omistatakse 666-süsteemi baasil isikukoodid, ilma milleta ei ole võimalik lülituda sularahata arveldamisse. 666 on metsalise number. Järelikult seob see numbrilise omaniku uue maailmakorralduse saatanlike valitsejatega.

Enne numbrilise väljastamist tuleb vanduda truudust antikristusele ja tema maailmavalitsusele. See vanne tähendab ka ustavust metsalisele kui selle maailma jumalale. Sel põhjusel tähendab vande andmine lepingut surmaga (Ilm 14:9-11). Absoluutne kontroll ulatub ostmisest ja müümisest palju kaugemale, sest inimesed annavad oma ihu, hinge ja vaimu üle sellele saatanlikule diktaatorile. Ära järgi Eesavi eeskujut, müües oma hinge kuradile majandusliku käsu eest (He.12:16-17).

Antikristuse numbrist keeldumine omab nii tõsiseid tagajärgi, et ainult sügavalt andunud kristlased suudavad seda teha. Tagajärjed on järgmised:

- Keeldujad kaotavad oma kodanikuõigused. Neid ei loeta enam maailmariigi kodanikeks ja nende tegu loetakse karistatavaks.
- Keeldumist vaadeldakse uue maailmakorralduse ja selle juhi reetmisena, kelle märk moodustab osa uuest isikukoodist. Reeturid hukatakse lõpuks avalikult.

- Keeldumist loetakse ka uue maailmakorralduse kohustusliku religiooni hülgamiseks. Kes metsalist jumalana ei kummarda, arvatakse surmanuhtluse väärilisteks.
- Ilma numbrita ei ole võimalik pääseda ligi elektroonsele arveldussüsteemile. Niisugune inimene ei saa osta, müüa ega pangaarvet omada. Tal on näiteks võimatu oma autole bensiini osta. Arved ja maksud jäävad tasumata, samuti järelmaksud kinnisvara ja muude ostude eest. Varandus, mille eest ei ole makse tasutud, konfiskeeritakse või nõutakse tagasi. Sõnum on selge: sularahata süsteemis ei suuda ilma numbrita isik majanduslikult püsima jääda.
- Inimesed ilma numbrita vallandatakse ja nad ei leia kusagilt tööd, kuna numbrite põhjal toimub ka töötasu maksmine pangaarvetele.
- Peale sularahata majandussüsteemi kehtestamist, kantakse kogu inimese raha pangaarvele, kust seda saab maksmiseks üle kanda teistele arvetele, käsutades isikukoodi.

On ilmne, et majanduslik kontroll on võimsaks relvaks antikristuse käes, et sundida inimesi vastu võtma tema uue maailmakorralduse süsteemi ja kummardama teda kui jumalat. Sel teel orjastab ta kogu maailma rahvastiku jättes nad ilma endistest poliitilistest, religioossetest ja majanduslikest vabadustest.

Antikristuse numbrist keeldujad muutuvad ilma tööta vaesteks ja paljaks röövitud põgenikeks. Kuna neid peetakse antikristuse süsteemi reetjateks, ajavad spetsiaalsed erikomandod neid taga. Nad vahistatakse ja mõistetakse surma. Mõned tapetakse põgenemisel, teised surevad nälga või haigustesse. Osa hukub karmide ilmastikutingimuste tõttu.

Juutide ja kristlaste tapmine

Kui antikristus enese jumalaks kuulutab, tõukab Iisraeli rahvas ta ära ja tühistab temaga sõlmitud lepingu. Siis muutub antikristus nende suurimaks vaenlaseks ja püüab neid kõiki hävitada. Et Iisraeli jääk võiks pääseda, peavad nad põgenema ühte paika kõrbes (ilmselt Petrasse, mis jääb Surnumerest lõunasse), kus Issand ise nende eest kolm ja pool aastat hoold kannab. Sellele kiirele põgenemisele viitab Mt.24:15-21.

Ka kristlasi jälitatakse ja hukatakse selle eest, et nad antikristust jumalana ei kummarda (Ilm 6:9-11; 13:15). Vaatamata nende enda kannatustele ja raskustele, peaksid nad aitama juudi põgenikke ning rääkima neile tõelisest Messiasist ja Tema tulekust Olimäele peale valemessia kolm ja pool aastat kestnud hirmuvalitsust (Tn.12:11-12; Sk.14:4-5). Juutidesse suhtumise kohta on Issand öelnud: „Siis ma õnnistan neid, kes sind õnnistavad, panen vande alla need, kes sind neavad” (1.Mo.12:3).

Võit lahingus

Kuigi antikristus koondab oma valitsemise ajal enda kätte tohtu suure poliitilise, sõjalise, majandusliku ja religioosse jõu, ei suuda ta tõelisi kristlasi iialgi alistada. Tal õnnestub neid tappa, kuid ta ei suuda panna neid ennast kummardama, kui nad eelistavad Jeesusele ustavaks jääda. Neil pimedatel tundidel annab Issand oma tunnistajatele väe antikristusele vastu seista ja surmani ustavaks jääda: „Ja nemad on tema võitnud Talle vere tõttu ja oma tunnistuse sõna tõttu ega ole oma elu armastanud surmani” (Ilm 12:11).

Tsiteeritud salmis on räägitud kolmest võimsast relvast, mida kristlased peavad võitluses kasutama:

- * Esimene relv on Talle veri. See on meie päästmise alus, kui inimene oma patud Issandale tunnistab (1.Pe.1:18-19; 1.Jh.1:8-9). Kristuse veri kaitseb sind ka vaenlase rünnakute vastu. Vaimulikus ohus olles otsi kaitset Jeesuse vere all!
- * Teine relv on tunnistuse sõna. Lunastaja päästvast armust ja väest tunnistamine ei lase hingevaenlasel sind mõjutada. Niisugune tunnistamine annab patustele julguse end sirgu ajada ja oma elu võitja Jeesuse Kristuse hooleks usaldada. Ara iialgi lakka tunnistamast!
- * Olla vaba surmahirmust isegi märtrisurmaga silmitsi seistes, on võimas vaimulik relv. See, et oled valmis oma tunnistuse eest surema, teeb selle vaieldamatult usaldusväärseks. Kui sa aga kardad surra ja oled sellest pääsemiseks valmis Jeesuse isegi ära salgama, on sinu kristlik tunnistus jõuetu ega veena kedagi.

Kristlaste saatus

Vaatamata sellele, et kristlased suurel vaevaajal kogu oma varanduse ja kõik õigused kaotavad, on nende lõplik saatus auline (vt. ilm 7:9-17; 21:4-5). Kas sina oled kõigist

rahvahõimudest, suguharudest ja keeltest koosnevas lunastatute hulgas? Seal on ka sinu jaoks ruumi!

Selle lõpliku võidu imelised töötused annavad märtritele julgust oma vaevalisel teekonnal vastu pidada. Kui nad surmani ustavaks jäävad, pärivad nad Jumala riigi ja võivad peagi koos Jeesuse Kristusega maa peal valitseda:

„Ja ma nägin aujärgi ja neid, kes nendel istusid; ja kohus anti nende kätte; ja ma nägin nende hingi, kellede pead olid ära raiutud Jeesuse tunnistuse ja Jumala sõna pärast ja kes ei olnud kummardanud metsalist ega tema kuju ega olnud võtnud tema märki oma otsaesisele ja oma käe peale. Ja nad virgusid ellu usus ja valitsesid kuninglikult ühes Kristusega tuhat aastat” (Ilm 20:4).

Antikristuse saatus

Antikristus ja tema järgijad lahutatakse Jumalast ja Tema aust ning nad lähevad tulejärve igavesse karistusse: „Ja metsaline võeti kinni ja temaga ühes valeprohvet, kes tema ees oli teinud oma imeteod, milledega ta oli eksitanud neid, kes metsalise märgi olid vastu võtnud ja kes kummardasid tema kuju. Nad mõlemad visati elusalt tulejärve, mis põleb väävliga”(Ilm 19:20-21, vt. ka Ilm 14:9-11).

Eestipoolne tõlkija, kirjastaja ja väljaandja:

Stanislav Sirel – E-mail: stanislav.sirel@mail.ee
Rakvere Nelipüha Kogudus

Virtuaalne raamat: SAABUV PIMEDUSE TUND

Teostus: KristlikMeedia 18.06.2005

Teksti sisestas: Marju Ella

Toimetaja: Antti Loodus

Vaata lisa meie kodulehelt: www.ajamargid.com
